

ПРИВАТИЗАЦІЙНИЙ ФОРМАТ - 2011	
Приватизацію об'єктів енергетики розпочато	3
АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД	
Результати контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації, здійсненого протягом II кварталу 2011 року	4
СТАТИСТИЧНА ЗВІТНІСТЬ	
Інформація щодо реформування відносин власності в Україні за I півріччя 2011 року	8
ІТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	
О. СИНЕНКО. Розвиток комунікацій у світлі розвитку інформаційних технологій	11
ДОСВІД РЕГІОНІВ	
В. ХОМЕНКО. Щодо питання управління державним майном, яке залишилося на балансах господарських товариств	14
ВИВЧАЄМО ПОПИТ НА ОБ'ЄКТИ ПРИВАТИЗАЦІЇ	
<i>Дніпропетровська область</i>	
Об'єкти державної власності групи А	17
<i>Закарпатська область</i>	
Об'єкт державної власності групи А	19
Об'єкт незавершеного будівництва	20
<i>Львівська область</i>	
Об'єкти незавершеного будівництва державної власності	21
ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ БІЗНЕСУ	
Реєстр юридичних осіб, які уклали (або переуклали) у червні – липні 2011 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності	23
Перелік юридичних осіб, які уклали (або переуклали) у першому півріччі 2011 року угоду з Фондом державного майна України про виконання послуг під час приватизації об'єктів	25
ОФІЦІЙНИЙ ДОКУМЕНТ	
Закон України від 16 червня 2011 р. № 3524-VI «Про внесення змін до деяких законів України щодо діяльності наукових парків»	26
Закон України від 16 червня 2011 р. № 3531-VI «Про особливості управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі»	27
Закон України від 5 липня 2011 р. № 3563-VI «Про внесення змін до Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації» щодо скорочення переліку підприємств, що не підлягають приватизації»	30
Постанова Кабінету Міністрів України від 29 червня 2011 р. № 699 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2003 р. № 1839»	31
Зміни, що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2003 р. № 1839	31
Постанова Кабінету Міністрів України від 13 липня 2011 р. № 740 «Про затвердження граничних норм витрат на копіювання або друк документів, що надаються за запитом на інформацію»	32
Граничні норми витрат на копіювання або друк документів, що надаються за запитом на інформацію	32
Постанова Кабінету Міністрів України від 20 липня 2011 р. № 754 «Про внесення змін до Порядку проведення інвентаризації нерухомого майна, що використовується Чорноморським флотом Російської Федерації на території України»	33
Порядок проведення інвентаризації нерухомого майна, що використовується Чорноморським флотом Російської Федерації на території України	33

ЗМІСТ

Постанова Кабінету Міністрів України від 20 липня 2011 р. № 784 «Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 22 червня 2004 р. № 794 і від 11 травня 2011 р. № 497»	34
Зміни, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від 22 червня 2004 р. № 794 і від 11 травня 2011 р. № 497	34
Постанова Кабінету Міністрів України від 3 серпня 2011 р. № 832 «Про внесення змін до Методики оцінки об'єктів оренди»	35
Зміни, що вносяться до Методики оцінки об'єктів оренди	35
Наказ Фонду державного майна України, Міністерства фінансів України, Міністерства економіки України від 1 квітня 2011 р. № 501/461/305 «Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Фонду державного майна України, Міністерства фінансів України та Міністерства економіки України від 04.05.2000 № 935/95/31» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 16 червня 2011 р. за № 713/19451)	37
Наказ Фонду державного майна України від 1 квітня 2011 р. № 502 «Про затвердження Порядку погодження Фондом державного майна України, його регіональними відділеннями та представництвами розміру плати за оренду державного майна» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 16 червня 2011 р. за № 714/19452)	37
Порядок погодження Фондом державного майна України, його регіональними відділеннями та представництвами розміру плати за оренду державного майна	38
Наказ Фонду державного майна України від 12 травня 2011 р. № 708 «Про затвердження Стандарту адміністративної послуги з оформлення права власності на нерухоме майно, яке передається творчим спілкам» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 31 травня 2011 р. за № 644/19382)	40
Стандарт адміністративної послуги з оформлення права власності на нерухоме майно, яке передається творчим спілкам	40
Наказ Фонду державного майна України, Міністерства фінансів України від 23 травня 2011 р. № 748/626 «Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Фонду державного майна України, Міністерства фінансів України, Національного банку України від 23.03.94 № 153/18-440/108» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 9 червня 2011 р. за № 698/19436)	42
Наказ Фонду державного майна України від 1 червня 2011 р. № 822 «Про внесення змін до нормативно-правового акта» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 22 червня 2011 р. за № 745/19483)	43
Наказ Фонду державного майна України від 2 червня 2011 р. № 823 «Про внесення змін до нормативно-правового акта» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 22 червня 2011 р. за № 746/19484)	43
Наказ Фонду державного майна України від 3 червня 2011 р. № 830 «Про внесення зміни до нормативно-правового акта» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 22 червня 2011 р. за № 747/19485)	44
Наказ Фонду державного майна України від 14 червня 2011 р. № 890 «Про внесення змін до Положення про порядок погодження планів санації та мирових угод» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 1 липня 2011 р. за № 797/19535)	44
Наказ Фонду державного майна України від 21 червня 2011 р. № 932 «Про внесення змін до наказу Фонду державного майна України від 03.03.2000 № 433» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 7 липня 2011 р. за № 824/19562)	45
АНТИКОРУПЦІЙНЕ ЗАКОНОДАВСТВО	
Закон України від 7 квітня 2011 р. № 3206-VI «Про засади запобігання і протидії корупції»	46
ЖУРНАЛ У ЖУРНАЛІ «ОЦІНЮВАЧ»	
Наказ Фонду державного майна України від 13 липня 2011 р. № 1060 «Щодо внесення змін до наказу ФДМУ від 21.02.06 № 342»	56
Наказ Фонду державного майна України від 18 липня 2011 р. № 1083 «Про внесення змін до Положення про порядок видачі сертифікатів суб'єктів оціночної діяльності» (зареєстровано в Міністерстві юстиції України 25 липня 2011 р. за № 918/19656)	57
Сторінка молодого фахівця	
А. БРОНІН, Н. БУДАРІНА-ПУЛАВСЬКА. Професійна підготовка оцінювачів	58
Керівний склад регіональних відділень Фонду державного майна України	61

Приватизацію об'єктів енергетики розпочато

На виконання розпорядження Кабінету Міністрів України від 22.06.11 № 566 «Про погодження уточнених планів розміщення акцій енергогенеруючих та енергопостачальних підприємств» наказом Фонду державного майна України 30 червня ц. р. було затверджено Помісячний пооб'єктний план-графік виставлення на продаж у III-IV кварталах 2011 року пакетів акцій енергогенеруючих і енергопостачальних підприємств.

Відповідно до плану-графіка у серпні на конкурси планується виставити 25 %-вий пакет акцій ПАТ «Київенерго», 50 %-вий пакет акцій ПАТ «Закарпаттяобленерго», 45 %-вий пакет акцій ПАТ «Західенерго», а також для продажу на фондовій біржі – 21 %-вий пакет акцій ВАТ «Черкасиобленерго». У вересні заплановано оголосити конкурси з продажу 50 %-го пакета акцій ПАТ «Вінницяобленерго», 45 %-го пакета акцій ПАТ «Енергопостачальна компанія «Чернівціобленерго», 25 %-го пакета акцій ПАТ «Дніпроенерго» та 40 %-го пакета акцій ПАТ «Донецькобленерго». На жовтень заплановано конкурси з продажу 25,9 %-го пакета акцій ВАТ «Тернопільобленерго», 45 %-го пакета акцій ПАТ «Крименерго» та 50 %-го пакета акцій ПАТ «Дніпрообленерго».

Загальна вартість запланованих до продажу державних пакетів акцій енергокомпаній відповідно до вартості котирувань їх акцій на фондовому ринку становить близько 6 млрд грн.

У липні ц. р. Фонд державного майна України та НАК «Енергетична компанія України» підписали акти приймання-передавання пакетів акцій трьох обленерго, які відповідно до плану-графіка входять до першої групи об'єктів енергетики, що пропонуються на приватизацію в серпні 2011 року, а саме: 25 %-го – ПАТ «Київенерго», 50 %-го – ПАТ «Закарпаттяобленерго» та 45,103 %-го – ПАТ «Західенерго».

У результаті приватизації підприємств енергетичного сектору очікується надходження інвестицій, які будуть залучені на їх модернізацію, що дасть змогу підвищити ефективність роботи, збільшити доходи приватизованих підприємств, а відтак і податкові надходження до бюджету. Крім того, інвесторами мають бути вирішені соціальні питання, а також поліпшені екологічні показники роботи підприємств.

РЕЗУЛЬТАТИ КОНТРОЛЮ за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації, здійсненого протягом II кварталу 2011 року*

Згідно з вимогами статей 7 та 27 Закону України «Про приватизацію державного майна» щодо контролю державними органами приватизації (далі – орган приватизації) за виконанням умов договорів купівлі-продажу державного майна, постановою Кабінету Міністрів України від 12.09.97 № 1012 «Про порядок контролю за діяльністю підприємств, приватизація яких здійснюється за погодженням з Кабінетом Міністрів України», відповідно до Порядку здійснення державними органами приватизації контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації, затвердженого наказом Фонду державного майна України (далі – Фонд) від 19.08.98 № 1649 (зі змінами та доповненнями), та згідно з щоквартальними графіками перевірок, затвердженими наказами Фонду та його регіональних відділень «Про організацію щоквартальних перевірок виконання умов договорів купівлі-продажу», проведено перевірки виконання покупцями державного майна умов укладених договорів. Здійснений контроль показав таке.

Загальні дані про результати контролю

На обліку органів приватизації перебувають 12 307 договорів купівлі-продажу державного майна, у тому числі:

- пакетів акцій акціонерних товариств – 1 060;
- об'єктів малої приватизації – 8 214;
- об'єктів незавершеного будівництва – 3 033.

Із загальної кількості зазначених договорів станом на 01.07.11 органами приватизації контролюється стан виконання умов 1 678 договорів (умови решти 10 629 договорів виконані, у результаті чого їх знято з контролю).

Протягом II кварталу ц. р. перевірено стан виконання умов 405 договорів, що становить 24,1 відсотка кількості договорів, які перебувають на контролі.

Перевірками встановлено, що переважна більшість взятих покупцями об'єктів приватизації зобов'язань виконується належним чином.

Поряд із зазначеним невиконання тих чи інших умов встановлено у 54 випадках, що становить 13,3 відсотка загальної кількості договорів, виконання умов яких було перевірено. Найбільше порушень зафіксовано в Луганській (3,9 відсотка перевірених договорів) та Дніпропетровській (1,7 відсотка) областях і стосуються вони термінів добудови та розбирання об'єктів.

Аналіз стану виконання умов договорів за окремими групами об'єктів приватизації

У розрізі окремих груп об'єктів з числа вищезазначених стан виконання умов договорів (накопичувальним підсумком) такий.

З усіх договорів, які перебувають на обліку органів приватизації, найбільша кількість порушень фіксується за договорами купівлі-продажу об'єктів незавершеного будівництва. Із 3 033 договорів цієї групи невиконання умов встановлено за 163 договорами (5,4 відсотка загальної кількості договорів цієї групи), неналежне виконання умов – за 19 договорами (0,6 відсотка), термін виконання умов не закінчився за 540 договорами (17,8 відсотка), у повному обсязі виконано умови 2 311 договорів (76,2 відсотка).

Найбільше договорів з тих, що обліковуються, стосуються об'єктів малої приватизації. З їх загальної кількості – 8 214 договорів – умови в повному обсязі виконано за 7 476 договорами (91,0 відсотка). Невиконання умов виявлено за 35 договорами (0,4 відсотка), неналежне виконання умов (з порушенням термінів) має місце за 24 договорами (0,3 відсотка), термін виконання умов не закінчився за 679 договорами (8,3 відсотка).

Стан виконання умов договорів купівлі-продажу пакетів акцій такий.

На обліку органів приватизації перебувають 1 060 договорів купівлі-продажу пакетів акцій відкритих акціонерних товариств. Повне і своєчасне виконання умов встановлено за 964 договорами (90,9 відсотка загальної кількості). Неналежне виконання умов, тобто відставання від передбачених договорами термінів, допущено покупцями за 5 договорами (0,5 відсотка), невиконання умов – за 30 договорами (2,8 відсотка), за 61 договором (5,7 відсотка) термін виконання умов не настав.

* За наказом Фонду державного майна України від 19.07.11 № 1088.

Серед зазначених договорів купівлі-продажу пакетів акцій 130 договорів стосуються підприємств, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, з них на обліку в центральному апараті Фонду перебувають 105 договорів, регіональних відділеннях – 25.

Стан виконання умов договорів купівлі-продажу пакетів акцій такий:

за 117 договорами (90,0 відсотків загальної кількості) умови виконано у повному обсязі;

за 9 договорами (6,9 відсотка) зобов'язання перебувають на стадії виконання;

за 4 договорами (3,1 відсотка) зафіксовано невиконання умов.

На сьогодні органами приватизації здійснюються заходи щодо розірвання договорів та повернення пакетів акцій у державну власність.

Дані про стан виконання покупцями об'єктів приватизації найхарактерніших умов договорів

Значна кількість порушень умов договорів фіксується за договорами купівлі-продажу об'єктів незавершеного будівництва щодо термінів добудови та розбирання об'єктів. Протягом II кварталу ц. р. таке невиконання встановлено за 25 договорами (6,2 відсотка перевірених). Найбільшу кількість зазначених порушень зафіксовано Регіональним відділенням Фонду по Луганській області, яке розпочало претензійно-позовну роботу з метою застосування до покупців передбачених законодавством та договорами норм відповідальності.

Факти порушення розрахунків за придбані об'єкти приватизації встановлено за 5 договорами (1,2 відсотка перевірених) регіональними відділеннями по Закарпатській (2 договори), Херсонській, Луганській та Волинській (по одному договору) областях.

Порушення виконання умов договорів у частині переоформлення права забудовника органами приватизації встановлено за 7 договорами (1,7 відсотка перевірених). Такі випадки встановлено регіональними відділеннями по Луганській та Херсонській (по 2 договори), Харківській, Донецькій та Дніпропетровській (по одному договору) областях.

Результати перевірки стану виконання покупцями зобов'язань щодо збереження існуючої на момент приватизації кількості робочих місць та створення нових такі.

На контролі органів приватизації перебувають 168 договорів (10,01 відсотка загальної кількості договорів, які контролюються органами приватизації), які містять умову щодо збереження кількості робочих місць, що існували на об'єктах на момент їх приватизації, та 248 договорів (14,8 відсотка) – щодо створення нових.

Протягом звітнього кварталу перевірено 14 договорів, що містять умову щодо збереження робочих місць, та 17 договорів – щодо створення нових.

Результати перевірки показали, що на момент приватизації кількість робочих місць на підприємствах, стосовно яких укладено зазначені 14 договорів з умовою збереження робочих місць, становила 2 132. На сьогодні їх кількість становить 2 184, тобто власниками у післяприватизаційний період умова договорів щодо збереження кількості робочих місць виконана, і додатково створено 52 нових робочих місця.

Наприклад, за договором купівлі-продажу ЦМК державного підприємства «Науково-дослідне сільськогосподарське підприємство «Боратин» (Волинська область) покупцем (колективне сільськогосподарське підприємство «Боратин») збережено 61 робоче місце, яке існувало на момент приватизації.

За договором купівлі-продажу пакета акцій ПАТ «Мукачівський завод «Точприлад» (Закарпатська область) покупцем (ПрАТ «Ділові партнери») збережено 1 514 робочих місць, які існували на момент приватизації, та створено 29 нових робочих місць.

На виконання зобов'язання щодо створення нових робочих місць, яке передбачено 17 перевіреними договорами, власниками об'єктів у постприватизаційний період створено 382 робочих місця.

Наприклад, за договором купівлі-продажу будинку з прибудовою, ганком, входом у підвал, навісом (м. Севастополь) покупцем (ТОВ «Грін Роуд») збережено 5 робочих місць та додатково створено 34.

Слід відмітити також створення нових робочих місць за договорами, в яких умови щодо збереження або створення нових робочих місць не передбачені. У звітньому кварталі із загальної кількості перевірених договорів на шести об'єктах приватизації зафіксовано створення 109 нових робочих місць.

Наприклад, у Житомирській області за договором купівлі-продажу ЦМК Миропільської швейної фабрики «Веснянка» покупцем (фізична особа) створено 16 нових робочих місць; за договором купівлі-продажу об'єкта незавершеного будівництва – охолоджувального сховища для м'яса покупцем (ПП «Трейд Стоун Груп») створено 64 нових робочих місця.

У Чернігівській області за договором купівлі-продажу будівлі майстерні та гаража, в яких функціонує деревообробне та меблеве виробництво, створено 14 нових робочих місць.

Мають місце й інші приклади, коли завдяки добросовісним власникам приватизованих об'єктів та ефективному контролю з боку органів приватизації вдається досягати позитивних результатів не лише у фінансових, економічних, а й в соціальних напрямках розвитку регіонів.

У звітному кварталі також перевірено стан виконання інвестиційних зобов'язань та інших зобов'язань, виражених у грошовій формі, які містять 842 договори купівлі-продажу пакетів акцій, 374 договори купівлі-продажу об'єктів малої приватизації та 87 договорів купівлі-продажу об'єктів незавершеного будівництва.

Загалом цими договорами передбачено інвестування підприємств (у період з 1996 до 2031 року) на загальну суму 11 177,95 млн грн., 2 237,64 млн дол. США та 19,26 млн євро, у тому числі станом на 01.07.11 – 8 944,30 млн грн., 1 460,62 млн дол. США, 19,26 млн євро. Фактично станом на 01.07.11 українські підприємства одержали 9 823,68 млн грн., 1 617,38 млн дол. США та 72 млн євро, що в перерахунку на національну валюту становить 19 503,097 млн грн.

За окремими групами договорів ці цифри розподіляються так.

Договорами купівлі-продажу пакетів акцій відкритих акціонерних товариств передбачено надходження на підприємства у період з 1996 до 2031 року коштів на загальну суму 9 853,17 млн грн., 1 919,38 млн дол. США та 19,26 млн євро, у тому числі стратегічно важливі для економіки та безпеки держави підприємства протягом зазначеного періоду мають одержати 4 953,58 млн грн., 1 552,00 млн дол. США.

Фактично у період з 1995 року підприємства вже одержали за всіма договорами купівлі-продажу пакетів акцій інвестицій у розмірі 8 939,83 млн грн., 1 615,16 млн дол. США та 72,00 млн євро, у тому числі за договорами купівлі-продажу пакетів акцій стратегічно важливих для економіки і безпеки держави підприємств – 5 161,98 млн грн., 1 164,98 млн дол. США. За умовами зазначених договорів у цей період має бути внесено 4 769,23 млн грн., 1 097,00 млн дол. США.

Договорами купівлі-продажу об'єктів незавершеного будівництва заплановано надходження інвестицій у період з 1996 до 2031 року – 1 126,77 млн грн. і 10 тис. дол. США, станом на 01.07.11 – 469,49 млн грн, 10 тис. дол. США. Фактично станом на 01.07.11 внесено 723,45 млн грн. і 27,756 тис. дол. США.

Договорами купівлі-продажу об'єктів малої приватизації передбачено у період до 2031 року здійснення інвестицій на загальну суму 198,00 млн грн. і 318,24 млн дол. США, станом на 01.07.11 – 121,73 млн грн. і 650,00 тис. дол. США. Фактично станом на 01.07.11 надійшло 160,39 млн грн. і 2 191,11 тис. дол. США.

Особливий інтерес інвестор виявляють до підприємств базових галузей економіки, а саме: чорної та кольорової металургії (обсяг здійснених інвестицій – 3 731,34 млн грн. та 1 300,01 млн дол. США), машинобудування та металообробки (1 347,75 млн грн. та 36,24 млн дол.

США), енергетичної та паливної промисловості (833,47 млн грн., 57,92 млн дол. США та 71,14 млн євро).

Результати аналізу напрямів залучення інвестицій свідчать, що більша їх частина спрямовується на технічне переозброєння та реконструкцію виробництва (3 255,45 млн грн. та 1 100,93 млн дол. США), що необхідно для розвитку виробничої бази підприємств з метою випуску конкурентоспроможної продукції.

Наступним напрямом залучення інвестицій у підприємства України за кількісними показниками є погашення кредиторської заборгованості підприємств з платежів до бюджету всіх рівнів та перед Пенсійним фондом (102,294 млн грн., 42,33 млн дол. США).

Заходи, вжиті органами приватизації з метою усунення фактів порушень умов продажу об'єктів приватизації

У всіх виявлених випадках порушення покупцями взятих зобов'язань органами приватизації здійснювалася претензійно-позовна робота щодо застосування передбачених договорами та законодавством санкцій. Зокрема, крім заходів зі стягнення штрафів, пені і неустойок (загальна сума наростаючим підсумком за всі роки контролю – 91,78 млн грн. та 163,4 тис. дол. США), після використання всіх можливостей досудового врегулювання спорів здійснювалися дії щодо розірвання (визнання недійсними) таких договорів та повернення відчужених за ними об'єктів у державну власність. У II кварталі ц. р. сума сплачених штрафних санкцій становить 136,978 тис. грн.

Станом на 01.07.11 у власність держави повернуто 296 (накопичувальним підсумком) об'єктів приватизації (з них 82 – пакети акцій, 52 – ЦМК, 162 – об'єкти незавершеного будівництва). За 130 договорами триває претензійно-позовна робота щодо їх розірвання (визнання недійсними) і повернення відчужених за ними об'єктів у державну власність (з них 18 – пакети акцій, 21 – ЦМК, 91 – об'єкти незавершеного будівництва).

Із загальної кількості повернутих у державну власність об'єктів приватизації повторно продано 157 об'єктів, у тому числі: 49 пакетів акцій, 79 об'єктів незавершеного будівництва, 29 ЦМК.

Загальна сума коштів, одержаних від продажу повернутих державі об'єктів за рішеннями судів, накопичувальним підсумком становить 97,612 млн грн.

Приклади позитивних результатів роботи органів приватизації та діяльності власників приватизованого майна в процесі виконання умов договорів купівлі-продажу

Перевірками фіксуються конкретні приклади поліпшення виробничого та фінансового стану приватизованих підприємств у результаті успішної реалізації

власниками взятих зобов'язань. Крім наведених прикладів, це такі:

у Вінницькій області:

покупець (ПП «Ларіс») придбав за договором купівлі-продажу об'єкт незавершеного будівництва – гальванічний цех зі станцією очищення стічних вод у м. Калинівка за умови добудувати об'єкт. Перевіркою встановлено, що в період з 2009 до 2011 року покупцем було здійснено інвестицій на будівництво, реконструкцію, оздоблення та придбання обладнання на суму 4,8 млн грн. На сьогодні об'єкт добудований, покупцем готується пакет документів для введення об'єкта в експлуатацію. Об'єкт використовується як цех з виробництва продукції із нержавіючої сталі, складські приміщення для матеріалів та готової продукції. Підприємством розроблено та налагоджено випуск нових моделей рушникосушильників (у тому числі електричних), поручні, козирки, захист вікна з нержавіючої сталі, електронагрівачі тощо. На виробництві працює 38 робітників. Також створено добрі умови для праці: на території підприємства добудовано корпус, у якому розташовано їдальню, душові кабінки, санвузли, роздягальні. Слід зазначити, що ПП «Ларіс» вже понад 15 років є лідером на вітчизняному ринку з виробництва продукції з нержавіючої сталі;

у Тернопільській області:

покупець (фізична особа), який придбав за договором купівлі-продажу об'єкт незавершеного будівництва – гуртожиток, на виконання робіт з реконструкції гуртожитку під 40-квартирний житловий будинок за 2011 рік витратив 640,00 тис. грн. Покупцем завершено будівництво житлового будинку. На сьогодні ведуться роботи з виконання робіт з буріння артезіанської свердловини для забезпечення житлового масиву водою і прокладання водопровідної труби до житлового будинку, що не було передбачено проектом;

покупець (ТОВ «Тернопільська виробнича біологічна лабораторія»), який придбав за договором купівлі-продажу ЦМК Тернопільської обласної біологічної лабораторії, зберіг профіль використання об'єкта – виробництво і реалізацію біологічних засобів боротьби із шкідниками сільськогосподарських культур та мишовидними гризунами. Покупцем збережено 4 робочих місця. Виручка від реалізації продукції біологічних засобів боротьби зі шкідниками за 2010 рік становить 23,2 тис. грн.;

у Одеській області:

покупець (ТОВ «Офісно-промисловий термінал») придбав об'єкт соціальної сфери «Клуб» та виконав його капітальний ремонт. На базі відремонтованого приміщення клубу створено Одеський культурний центр, який засновано у 2008 році з метою проведення культурних заходів, театральної та концертної діяльності. Одеський

культурний центр – це комплекс, що складається з концертного залу на 530 місць з прилеглими до нього приміщеннями: конференц-залами, баром та рестораном, готельними номерами.

Загальні питання роботи органів приватизації із забезпечення виконання умов продажу державного майна

Протягом II кварталу 2011 року органами приватизації забезпечено виконання вимог відповідних організаційно-розпорядчих актів щодо обсягів охоплення укладених договорів перевіркою виконання їх умов та термінів передання звітів Фонду. Кращими регіональними відділеннями щодо організації та здійснення контролю, звітності, відпрацювання пропозицій стосовно питань подальшого нормативного та методологічного забезпечення є регіональні відділення Фонду по Вінницькій, Одеській, Житомирській, Кіровоградській, Херсонській, Миколаївській областях.

Департамент договірної менеджменту Фонду протягом звітного кварталу здійснював роботу, спрямовану на вдосконалення системи контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації, а також нормативно-правової бази з питань приватизації.

З цією метою забезпечувався контроль та постійний моніторинг стану виконання умов договорів купівлі-продажу згідно з графіком перевірки виконання умов договорів купівлі-продажу. Для здійснення контролю за виконанням інвестиційних та соціальних зобов'язань залучалися представники профспілкових організацій.

Особлива увага органів приватизації приділяється практичним питанням контролю, які розглядалися під час семінару на тему «Вдосконалення системи контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу державного майна, укладених в процесі приватизації. Огляд та опрацювання проектів нормативно-правових актів». Зазначений семінар проведено в рамках консультаційного проекту Уряду Німеччини з питань приватизації.

З метою забезпечення прозорості та відкритості здійснення приватизаційних процесів інформація про результати роботи державних органів приватизації з питань контролю за виконанням умов договорів купівлі-продажу, проблемних питань та шляхів їх вирішення висвітлюється офіційними друкованими виданнями Фонду («Державний інформаційний бюлетень про приватизацію» з додатком – газетою «Відомості приватизації») та розміщується на веб-сайті Фонду (рубрика «Договірний менеджмент»).

ІНФОРМАЦІЯ щодо реформування відносин власності в Україні за I півріччя 2011 року

За даними відомчої звітності з питань приватизації за формою № 1-приватизація «Інформація про приватизацію майна підприємства, установи, організації», затвердженої наказом ФДМУ від 10.07.06 № 1067 «Про затвердження форми звітності № 1-приватизація, додатка до форми звітності № 1-приватизація та Інструкції щодо їх заповнення»* та зареєстрованої у Міністерстві юстиції України 26 липня 2006 року за № 873/12747 (із змінами), з початку процесу приватизації станом на 01.07.11 реформовано 126 548 об'єктів, з яких більше ніж три чверті (97 854 об'єкти) належали до комунальної форми власності, інші (28 694 об'єкти) – до державної.

Розподіл реформованих об'єктів за категоріями показаний на рис. 1, за класифікаційними групами – на рис. 2.

8

Більшість об'єктів (84,6 %) належить до групи А, інші – до груп Б, В, Г (9,1 %), Д (4,0 %), Ж (1,1 %) та Е (1,2 %). За регіональним розподілом значна кількість об'єктів групи А була зосереджена в Донецькій (11 484 об'єктів), Львівській (11 045), Дніпропетровській (6 897), Харківській (6 191) областях та м. Києві (12 121 об'єкт). За групами Б, В, Г більшість об'єктів було реформовано в Донецькій (957 об'єктів), Дніпропетровській (784), Харківській (681), Луганській (616), Одеській (597), Київській (584) областях та м. Києві (689 об'єктів).

Приватизація майна підприємств, установ, організацій здійснювалася переважно шляхом викупу: понад 52 % об'єктів придбано цим способом.

Розподіл об'єктів за способом приватизації станом на 01.07.11 наведений у табл. 1.

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2006, № 10, с 47 – 55. – Прим. ред.

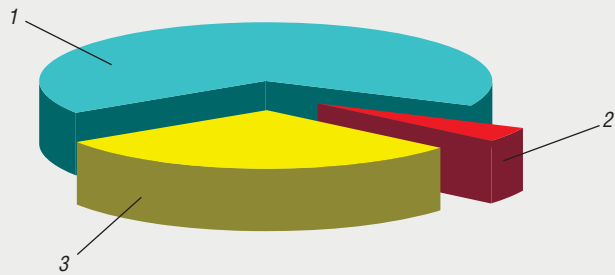

Рис. 1. Розподіл реформованих об'єктів за категоріями (станом на 01.07.11):

1 – структурні підрозділи підприємств (66,9 %);
2 – ОНБ (4,0 %); 3 – ЦМК підприємств (29,1 %)

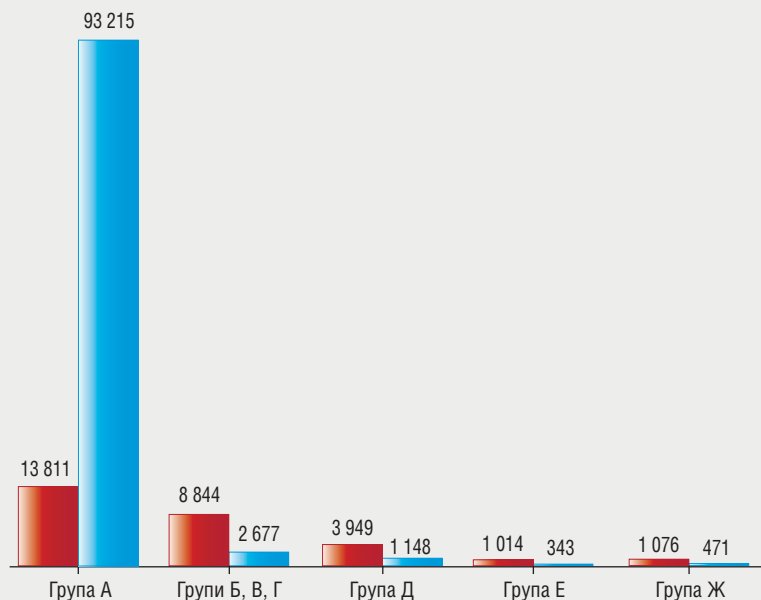

Рис. 2. Розподіл реформованих об'єктів за класифікаційними групами (станом на 01.07.11):

■ – об'єкти державної форми власності;
■ – об'єкти комунальної форми власності

Розподіл реформованих об'єктів у розрізі регіонів за формами власності до приватизації станом на 01.07.11 наведено в табл. 2.

Питома вага реформованих об'єктів державної форми власності перевищує середній показник по Україні (22,67 %) у Вінницькій (43,15 %), Житомирській (42,12 %), Чернігівській (38,12 %), Рівненській (37,36 %), Київській (34,34 %), Донецькій (31,85 %), Черкаській (31,76 %) та Луганській (29,85 %) областях. В Автономній Республіці Крим (94,35 %), м. Києві (91,37 %), Івано-Франківській (88,89 %), Львівській (87,08 %), Закарпатській (85,95 %) та Чернівецькій (83,98 %) областях питома вага реформованих об'єктів комунальної форми власності перевищує середній показник по Україні (77,33 %).

За видами економічної діяльності процесом приватизації найбільше охоплені ЦМК підприємств торгівлі, з виробництва побутових виробів та предметів особистого вжитку, промисловості, з надання комунальних та індивідуальних послуг.

За I півріччя 2011 року в процесі приватизації змінили форму власності 662 об'єкти: 86 – державної, 576 – комунальної.

Розподіл реформованих об'єктів у розрізі регіонів за формами власності до приватизації за I півріччя 2011 року наведено в табл. 3, за категоріями – на рис. 3.

У звітному періоді за класифікаційними групами реформовані об'єкти розподілялися так: А – 93,2 %; Д – 3,64 %; Е – 0,6 %; Ж – 2,11 %; В, Г – 0,45 %.

За регіональною ознакою найбільше об'єктів групи А реформовано в Донецькій та Львівській (по 77 об'єктів), Харківській (63), Луганській (49), Миколаївській (47) областях та Автономній Республіці Крим (54 об'єкти).

* Дані наведені з урахуванням вилучення об'єктів, щодо яких, за інформацією Фонду, регіональних відділень ФДМУ, Фонду майна Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, розірвано договори купівлі-продажу станом на 01.07.11.

Таблиця 1

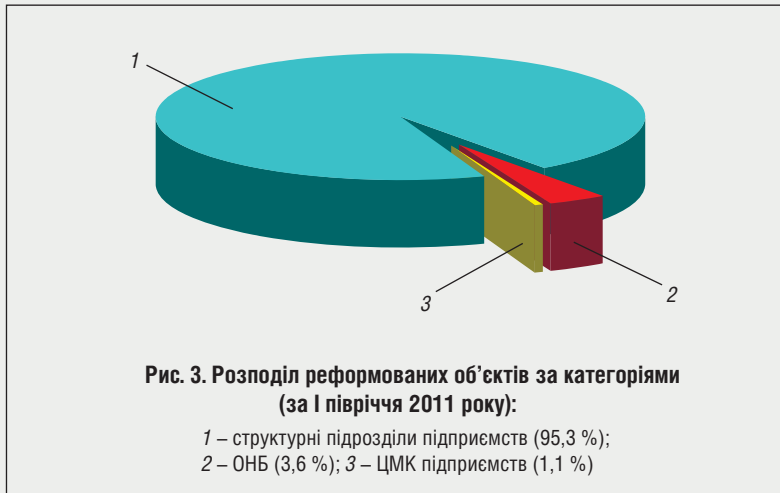
**Розподіл об'єктів за способами приватизації
(станом на 01.07.11)***

Спосіб приватизації	Усього об'єктів	% загальної кількості
Викуп об'єкта приватизації	66 172	52,29
Викуп за альтернативним планом приватизації	457	0,36
Викуп майна, зданого в оренду з правом викупу	22 763	17,99
Продаж на аукціоні	18 913	14,95
Продаж за некомерційним конкурсом	2 499	1,97
Продаж за комерційним конкурсом	5 164	4,08
Продаж акцій ВАТ	10 580	8,36
Разом...	126 548	100,0

Таблиця 2

**Розподіл реформованих об'єктів у розрізі регіонів за формами
власності до приватизації (станом на 01.07.11)**

Регіон	Усього об'єктів	Форма власності			
		державна		комунальна	
		Усього об'єктів	% загальної кількості	Усього об'єктів	% загальної кількості
Автономна Республіка Крим	6 852	387	5,65	6 465	94,35
Область:					
Вінницька	2 855	1 232	43,15	1 623	56,85
Волинська	2 613	694	26,56	1 919	73,44
Дніпропетровська	7 963	1 835	23,04	6 128	76,96
Донецька	13 026	4 149	31,85	8 877	68,15
Житомирська	2 939	1 238	42,12	1 701	57,88
Закарпатська	2 967	417	14,05	2 550	85,95
Запорізька	5 436	1 323	24,34	4 113	75,66
Івано-Франківська	4 331	481	11,11	3 850	88,89
Київська	3 145	1 080	34,34	2 065	65,66
Кіровоградська	2 632	685	26,03	1 947	73,97
Луганська	5 574	1 664	29,85	3 910	70,15
Львівська	12 226	1 579	12,92	10 647	87,08
Миколаївська	3 902	1 104	28,29	2 798	71,71
Одеська	4 966	1 462	29,44	3 504	70,56
Полтавська	3 249	877	26,99	2 372	73,01
Рівненська	2 286	854	37,36	1 432	62,64
Сумська	3 054	854	27,96	2 200	72,04
Тернопільська	3 111	757	24,33	2 354	75,67
Харківська	7 284	1 600	21,97	5 684	78,03
Херсонська	2 439	569	23,33	1 870	76,67
Хмельницька	2 488	586	23,55	1 902	76,45
Черкаська	2 500	794	31,76	1 706	68,24
Чернівецька	3 096	496	16,02	2 600	83,98
Чернігівська	1 705	650	38,12	1 055	61,88
м. Київ	13 110	1 132	8,63	11 978	91,37
м. Севастополь	799	195	24,41	604	75,59
Разом...	126 548	28 694	22,67	97 854	77,33

Таблиця 3

Розподіл реформованих об'єктів у розрізі регіонів за формами власності до приватизації (за I півріччя 2011 року)

Регіон	Усього об'єктів	Форма власності			
		державна		комунальна	
		Усього об'єктів	% загальної кількості	Усього об'єктів	% загальної кількості
Автономна Республіка Крим	54	0	0	54	100,00
Область:					
Вінницька	14	13	92,86	1	7,14
Волинська	4	3	75,00	1	25,00
Дніпропетровська	26	2	7,69	24	92,31
Донецька	80	4	5,00	76	95,00
Житомирська	18	0	0	18	100,00
Закарпатська	16	5	31,25	11	68,75
Запорізька	19	2	10,53	17	89,47
Івано-Франківська	11	0	0	11	100,00
Київська	1	1	100,00	0	0
Кіровоградська	18	0	0	18	100,00
Луганська	50	2	4,00	48	96,00
Львівська	87	16	18,39	71	81,61
Миколаївська	50	6	12,00	44	88,00
Одеська	9	2	22,22	7	77,78
Полтавська	12	3	25,00	9	75,00
Рівненська	10	5	50,00	5	50,00
Сумська	15	0	0	15	100,00
Тернопільська	11	0	0	11	100,00
Харківська	67	3	4,48	64	95,52
Херсонська	10	1	10,00	9	90,00
Хмельницька	12	0	0	12	100,00
Черкаська	8	2	25,00	6	75,00
Чернівецька	9	1	11,11	8	88,89
Чернігівська	9	2	22,22	7	77,78
м. Київ	14	6	42,86	8	57,14
м. Севастополь	28	7	25,00	21	75,00
Разом...	662	86	12,99	576	87,01

Об'єкти групи А комунальної форми власності, які становлять 98,1 % загальної кількості об'єктів цієї класифікаційної групи, реформовано переважно шляхом викупу (65,49 %), викупу майна, зданого в оренду (20,35 %), продажу на аукціонах (10,27 %), реформування решти об'єктів здійснено іншими способами.

Об'єкти групи А державної форми власності приватизовано переважно на аукціоні (51,92 %) та шляхом викупу (44,23 %), решту – шляхом викупу майна, зданого в оренду.

Переважну кількість об'єктів групи Д як державної, так і комунальної форми власності продано на аукціонах (15 об'єктів) та шляхом викупу (8).

Наведені дані свідчать, що частіше об'єктами приватизації стають структурні підрозділи підприємств, зокрема, приміщення, будівлі та споруди, які за класифікацією належать до об'єктів групи А (91,6 %).

Серед способів приватизації протягом I півріччя 2011 року найбільш поширеними були викуп, викуп майна, зданого в оренду, та продаж на аукціоні – відповідно 61,78 %, 17,67 % та 15,86 % загальної кількості реформованих об'єктів в Україні.

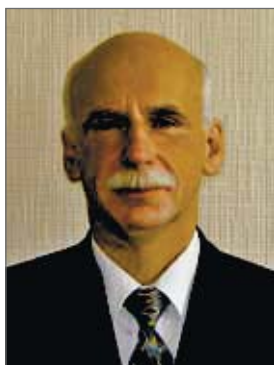
Приватизація державного та комунального майна в I півріччі 2011 року здійснювалася виключно за грошові кошти. За договорами купівлі-продажу від продажу об'єктів комунальної форми власності до відповідних місцевих бюджетів має надійти майже 268 млн грн. Від продажу об'єктів груп А, Д, Е, Ж державної форми власності за договорами купівлі-продажу до державного бюджету має надійти майже 375,4 млн грн. Сумарна номінальна вартість статутних капіталів об'єктів великої приватизації, які у звітному періоді змінили державну форму власності, становить 19,3 млн грн.

Відділ статистичної звітності та моніторингу роздержавлення власності Департаменту інформаційних технологій, моніторингу та прогнозування ФДМУ

Розвиток комунікацій у світлі розвитку інформаційних технологій

Однією із загальних тенденцій розвитку як світового суспільства, так і України зокрема є його трансформація в інформаційне суспільство, суспільство знань шляхом упровадження інформаційно-комунікаційних технологій у всі сфери життя громадянина, суспільства та держави. Серед сучасних інформаційно-комунікаційних технологій, що визначають цей процес, особливе місце посідає технологія електронного урядування.

Електронне урядування – це система взаємодії органів державної влади з громадянами, що базується на застосуванні інформаційних технологій, у тому числі мережі Інтернет, з метою забезпечення доступності та підвищення якості державних послуг, скорочення термінів їх надання, а також зниження адміністративного навантаження на громадян та організації, зумовленого їх отриманням.

Олександр СИНЕНКО

директор Департаменту
інформаційних технологій,
моніторингу та прогнозування
ФДМУ,
канд. екон. наук

Упровадження технологій електронного урядування в Україні регламентується законами України «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007 – 2015 роки» від 09.01.07 № 537-V та «Про Національну програму інформатизації» від 04.02.98 № 74/98-ВР. На виконання законів Фонд державного майна України (далі – Фонд) розробляє Галузеву програму інформатизації.

В умовах розвитку інформаційного суспільства в Україні змінюється філософія надання державних послуг, у тому числі інформаційних.

Нові інформаційні технології епохи мереж та Інтернету й епохи користувачів дають змогу вирішити давно існуючий конфлікт між доступністю інформації та її насиченістю. Раніше всі традиційні інформаційні канали пропонували або насичену індивідуалізовану інформацію, що була доступною лише одному користувачеві, або дуже поверхові відомості для широкого кола користувачів. Отримати і те і те через один інформаційний канал було неможливо. Зараз ситуація змінилася завдяки накопиченню даних в електронному вигляді та поступовому переходу від паперової форми подання інформації до електронної, вершиною якої є концепція електронного урядування [1].

Ключовими елементами електронного урядування є електронний документообіг з використанням електронного цифрового підпису та надання послуг в електронному вигляді.

Згідно з даними Державного агентства з питань науки, інновацій та інформатизації України майже всі системи електронного документообігу в органах державної влади функціонують без використання

електронного цифрового підпису. Упровадження повноцінного електронного документообігу ускладнюється внаслідок таких чинників:

відсутності фінансування продовження робіт через фінансову кризу;

відсутності єдиного регламенту документообігу, формату електронного документа та електронного повідомлення;

відсутності єдиних форматів системи електронного цифрового підпису.

У цілому спостерігається недостатній рівень розвитку системи надання електронних послуг державними органами в Україні порівняно зі світовим рівнем надання цих послуг. Такий стан зумовлений недосконалістю нормативно-правової бази, відсутністю національної стратегії та координування дій як державного, так і приватного секторів, відставанням упровадження в Україні технологій електронного бізнесу, повільним розвитком національної інфраструктури тощо.

Ураховуючи наведене, можна констатувати, що стосовно загального рівня розвитку інформаційної інфраструктури органів державної влади в Україні Фонд має достатньо розвинуту інформаційну інфраструктуру, крім того, бере участь у створенні системи електронного урядування в Україні.

Протягом останніх 15 років майже кожний структурний підрозділ органів приватизації створив систему оброблення даних відповідно до своїх потреб в автоматизації, що знайшло відображення в єдиній комп'ютерній інформацій-

ній мережі органів приватизації (ЄКІМ).

Надбудовою ЄКІМ є загальнодержавна автоматизована система – Єдиний реєстр об'єктів державної власності (далі – Єдиний реєстр), адміністратором і розпорядником якої є Фонд.

Компонентами ЄКІМ є:

програмно-технічний комплекс, який складається з комп'ютерного й офісного обладнання, системного програмного забезпечення (операційні системи, системи управління базами даних) та програмних систем загального призначення (правова бібліотека LIGA, WEB-сайт, система антивірусного захисту інформації);

єдина комп'ютерна інформаційна система, яка складається з інформаційно-пошукової системи підтримки процесів приватизації «ЕТАП», системи документообігу «САДД 2.0», інтегрованої автоматизованої системи управління корпоративними правами, програмних модулів підтримки масової приватизації;

автоматизована система «Юридичні особи – ФДМУ» як відомчий модуль автоматизованої системи Єдиний реєстр.

Поточний стан розвитку комп'ютерної інформаційної мережі органів приватизації характеризується майже дворічним гальмуванням процесу інтенсивної модифікації та впровадження систем у структурних підрозділах та регіональних відділеннях Фонду. Слід зазначити, що на сьогодні головним завданням розвитку ЄКІМ є наповнення існуючих систем інформацією, її упорядкування та перевірка її достовірності, а також систематизація процедури використання.

Ураховуючи, що інформація ЄКІМ відображає та фіксує процес реформування відносин власності в Україні, зростає важливість забезпечення достовірності даних та надійності в роботі ЄКІМ, а також архівації та збереження даних.

Структура корпоративної мережі ЄКІМ являє собою єдиний комплекс, складові якого тісно пов'язані між собою. Із збільшенням обсягів інформації, що обробляється в мережі, все більше навантаження лягає на регіональні вузли мережі, тому потрібна чітка координація взаємодії структурних підрозділів центрального апарату та регіональних відділень Фонду.

У свою чергу, питання координації тісно пов'язане з раціональним використанням ресурсів, що виділяються на підтримку функціонування ЄКІМ. Департаментом інформаційних технологій, моніторингу та прогнозування Фонду ведуться роботи зі створення системи моніторингу використання наявних ресурсів ЄКІМ. Упровадження системи моніторингу дасть можливість більш об'єктивно та раціонально використовувати ресурси мережі. Фондом визначено таке завдання, як одне з першочергових, нарівні з інформаційним забезпеченням процесів реформування відносин власності та створення внутрішнього порталу Фонду.

Комунікація є основою функціонування будь-якого підприємства чи установи та основою систем управління. Сучасний керівник витрачає приблизно 48 хвилин кожної робочої години на спілкування з підлеглими, колегами,

керівництвом. Оскільки 80 % його часу витрачається на комунікацію, від того, наскільки вона ефективна, залежить і ефективність роботи організації.

Механізмом реалізації комунікації є інтранет, або внутрішній портал. Його роль краще пояснити через теорію конкуренції, яка базується на знаннях. Згідно з цією теорією сучасна корпорація – це сума компетенцій, що являє собою знання співробітників чи документовані правила, інструкції, технічні завдання, патенти, бази даних, оперативну інформацію, пов'язані «неосяжною» культурою організації. У конкурентній боротьбі виграють ті компанії, що найбільш успішні в ефективній мобілізації своїх компетенцій [2].

Завдання внутрішнього порталу – забезпечити зв'язок співробітників на всіх рівнях, зробити загальнокорпоративні компетенції доступними для кожного користувача, уникнувши при цьому інформаційного перевантаження. Внутрішній портал дає змогу вмить знайти людей з потрібними навичками, оперативно підібрати інформацію, навчити співробітників, ефективно організувати їх роботу. Внутрішній портал – це ще і своєрідна віртуальна система координат, що допомагає знайти знання і змусити їх працювати на організацію.

Ті структури, які звикли до постійного обміну інформацією,

краще пристосовані до змін. Інформацію не слід накопичувати, адже цінною є не інформація сама по собі, цінним є саме обмін інформацією. Важливо не стільки те, що у вас є, скільки те, що ви з цим робите.

В успішних компаніях процвітає обмін інформацією між співробітниками, партнерами, постачальниками. Якщо існує ризик витоку інформації, більш захищеними є ті компанії, які є організаціями нового покоління – мережевими організаціями, в яких відбувається вільний обмін інформацією на усіх рівнях, за рахунок чого досягається повна прозорість прийняття рішень та прозорість діяльності самої організації. У сучасній економічній ситуації важливо вміти правильно використовувати наявну інформацію, і саме цей підхід буде відрізняти переможців від невдач [3].

Виходячи зі стану електронного урядування та основних рис електронно-цифрового суспільства в Україні, і зокрема в Фонді, можна зробити такі висновки:

1. Обмежується бюджетне фінансування в частині капітальних вкладень, тому потрібно переходити до аутсорсінгу, тобто закупівлі послуг. Прикладом цього є діяльність Фонду, спрямована на модернізацію корпоративної мережі, впровадження електронного документообі-

гу (вже дійсно електронного із застосуванням цифрового підпису), використання технологій сховищ даних, «хмарної» архітектури*.

2. Централізація обчислювальних потужностей дасть змогу зменшити навантаження на апаратний комплекс як у центральному апараті Фонду, так і в його регіональних відділеннях, оскільки засоби збереження даних будуть знаходитися або на серверах центрального апарату Фонду, або поза Фондом у центрах обробки даних і можуть оплачуватися як послуга. Усі наявні ресурси зараз централізуються за максимального збільшення пропускної спроможності каналів комунікації [4].

3. Використання «хмарної» архітектури дасть змогу залишити на робочих місцях користувачів не надто потужні робочі станції, можливості яких достатні для візуалізації інформації. Такі станції можна зробити шляхом модернізації наявних станцій.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Деверадж С.* Окупаемость ИТ: Измерение отдачи от инвестиций в информационные технологии [пер. с англ.]. – М.: ЗАО «Новый издательский дом», 2005. – 192 с.

2. *Букович У.* Управление знаниями: руководство к действию [пер. с англ.]. – М.: ИНФРА-М, 2002. – 504 с. – (Серия «Менеджмент для лидера»).

3. *Томас А.* Интеллектуальный капитал. Новый источник богатства организаций [пер. с англ. В. Ноздриной]. – М.: Поколение, 2007. – 368 с.

4. *Бочаров Е.* Интегрированные корпоративные информационные системы: принципы построения. Лабораторный практикум на базе системы «Галактика»: учеб. пособ. – М.: Финансы и статистика, 2005. – 288 с.

* **Хмарна технологія** (англ. *Cloud Computing*) – технологія оброблення даних. За допомогою цієї технології програмне забезпечення надається користувачеві як Інтернет-сервіс. Користувач має доступ до власних даних, але йому не потрібно турбуватися про інфраструктуру, операційну систему і програмне забезпечення, з яким працює. Хмарою метафорично називають Інтернет, який приховує всі технічні деталі. Згідно з визначенням Інституту інженерів з електротехніки та електроніки хмарне оброблення даних – це парадигма, в межах якої інформація постійно зберігається на серверах у мережі Інтернет і тимчасово кешується (зберігається для роботи) на боці клієнта, наприклад, в персональних комп'ютерах, ігрових приставках, ноутбуках, смартфонах тощо.

Щодо питання управління державним майном, яке залишилося на балансах господарських товариств

Питання ефективності управління державним майном, яке в процесі приватизації не увійшло до статутних капіталів господарських товариств та перебуває на їх балансах, з кожним роком стає все гострішим. Недосконалість нормативно-правової бази на початку приватизаційних процесів (1992 – 1995 рр.) призвела до того, що поза статутними капіталами залишилася значна кількість специфічних об'єктів, які доцільніше з погляду сучасної нормативної бази та напряду господарської діяльності підприємств залишати у власності господарських товариств. Наприклад, це стосується гідротехнічних споруд та автотранспорту спецпризначення.

14

Валентина ХОМЕНКО

начальник відділу управління державним майном РВ ФДМУ по Миколаївській області

В Миколаївській області згідно з чинним законодавством починаючи з 1992 року із статутних капіталів 202 господарських товариств було вилучено 3 034 об'єкти державної власності, які залишилися на їх балансах.

За результатами роботи Регіонального відділення Фонду державного майна України по Миколаївській області (далі – регіональне відділення) станом на 01.06.11 по 2 834 об'єктах державного майна (93,4 % загальної кількості об'єктів, залишених на балансах господарських товариств) реалізовані управлінські рішення: 391 (12,9 %) об'єкт приватизовано, 10 (0,3 %) – здано в оренду, 1 565 (51,6 %) – в комунальну власність, 143 (4,7 %) – передано в управління інших органів центральної виконавчої влади, 43 (1,4 %) – передано господарським товариствам на умовах договору зберігання, 94 (3,1 %) – відчужено та списано, по 588 (19,4 %) об'єктах прийняті рішення про приватизацію житлових будинків мешканцями, передачу акцій Фонду державного майна України тощо.

Ураховуючи об'єкти, що передані в оренду та залишилися на балансі товариств на умовах договору зберігання (53), щодо яких ще не прийняті управлінські рішення, в управлінні регіонального відділення залишилося 253 (8,4 %) об'єкти на балансах 82 господарських товариств.

На перший погляд, в управлінні регіонального відділення залишилася незначна кількість об'єктів державної власності (8,4 % загальної кількості позастатутних об'єктів), проте реалізація управлінських рішень по цих об'єктах потребує певних зусиль. Це стосується насамперед об'єктів житлового фонду (42 об'єкти), захисних споруд, обладнання та устаткування цивільної оборони (91), гідротехнічних споруд (16).

Передача об'єктів житлового фонду та соціальної інфраструктури у комунальну власність на сьогодні є непростим важливим напрямом роботи регіонального відділення.

За результатами роботи регіонального відділення у комунальну власність безоплатно передано 1 565 об'єктів державного майна, у тому числі 1 311 житлових будинків та 40 гуртожитків. Наразі не здійснено передачу житлових будинків, в яких відсутній балансоутримувач. Значно пришвидшує процес передавання державного майна у комунальну власність співпраця голів сільських рад із фахівцями регіонального відділення.

Окрему увагу слід приділити об'єктам, які обліковуються на балансах підприємств, що перебувають у стадії банкрутства, ліквідуються за рішенням суду або власника та тривалий час не працюють. Завдяки співпраці регіонального відділення та господарського суду Миколаївської області (відповідні рішення господарського суду щодо спонукання органів місцевого самоврядування прийняти у комунальну власність об'єкти житлового фонду та інженерної інфраструктури) протягом останніх років 46 об'єктів, з яких 33 житлові будинки, передано в комунальну власність.

Регіональне відділення здійснює контроль за утриманням, зберіганням та використанням державного майна, яке не увійшло до статутних капіталів господарських товариств та залишилося на їх балансах у процесі приватизації, а також направляє вимоги до господарських товариств про приведення майна у належний стан, укладає договори оренди та зберігання у разі відсутності балансоутримувача, приймає рішення про приватизацію або передавання об'єктів у комунальну власність.

Наприклад, під час перевірки умов зберігання та використання державного майна, що перебуває на балансі ВАТ «Вознесенська агропромтехніка», було виявлено незаконне передавання об'єкта державного майна в оренду. Регіональне відділення зобов'язало ВАТ розірвати договір оренди та відшкодувати збитки. Договір був розірваний, але збитки не було сплачено. Регіональне відділення звернулося з позовом до суду. За результатами роботи з Вознесенською міжрайонною прокуратурою та господарським судом Миколаївської області ВАТ «Вознесенська агропромтехніка» до державного бюджету відшкодовано 29,7 тис. грн.

На сьогодні під час прийняття управлінських рішень щодо державного майна регіональне відділення стикається з низкою проблемних питань, які потребують вирішення.

По-перше, відшкодування збитків, нанесених державі, від розбирання, руйнування або продажу об'єктів державної власності, що перебували на балансі ліквідованих господарських товариств. Здійснюючи роботу в цьому напрямі, регіональне відділення постійно направляє матеріали до правоохоронних органів з метою сприяння захисту майнових інтересів держави. Проте правоохоронні органи відмовляють у порушенні кримінальних справ стосовно колишніх керівників державних підприємств. Органи прокуратури, як правило, пропонують звертатися з позовними заявами до суду, але через відсутність

первинних документів бухгалтерського обліку, договорів купівлі-продажу, актів списання тощо регіональне відділення позбавлене можливості вирішення спірних питань у судових інстанціях. Отже робота у цьому напрямі з правоохоронними органами не приносить результатів.

На думку автора, вирішити питання щодо майна, яке перебуває на балансах ліквідованих господарських товариств, можна шляхом його списання. Важливо на законодавчому рівні розглянути можливість списання та виключення з Реєстру об'єктів державної власності таких об'єктів, які фактично не існують, але обліковуються в Реєстрі об'єктів державної власності на балансах ліквідованих господарських товариств.

По-друге, підтвердження права власності на об'єкти, що не увійшли до статутних капіталів господарських товариств під час приватизації через відсутність підтвердних документів (акт введення в експлуатацію, первинні документи). У цьому разі регіональне відділення звертається до господарського суду з позовною заявою про визнання права власності на об'єкт приватизації. Проте такий шлях тривалий і не завжди дає бажаних результатів.

По-третє, наявність державного майна, що у процесі приватизації не увійшло до статутних капіталів та залишилося на балансах господарських товариств, яке є не придатним до експлуатації внаслідок його нормативного, фізичного та морального зносу або пошкодження. Щодо цих об'єктів за зверненням суб'єктів господарювання регіональне відділення приймає рішення про списання (відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 08.11.07 № 1314). У результаті виконання таких управлінських рішень протягом 2009 – 2011 років до державного бюджету господарськими товариствами перераховано 86 тис. грн. Однак застосувати процедуру списання по об'єктах, які залишилися без балансоутримувача, до цього часу неможливо. Так, автор

пропонує розробити порядок списання зазначеного майна, де буде передбачена можливість виключення його з Реєстру об'єктів державної власності.

Найбільш гострим залишається питання збереження об'єктів цивільної оборони (цивільного захисту), які перебували на балансах господарських товариств, ліквідованих у процесі банкрутства та за рішенням власників. Питання передачі захисних споруд цивільної оборони (цивільного захисту) до сфери управління Міністерства надзвичайних ситуацій України до цього часу не врегульовано. З часом дедалі більше таких об'єктів, як захисні споруди, стають непридатними до використання. Висновки щодо стану захисної споруди і доцільності проведення відновлювальних робіт видаються проектною організацією на підставі результатів огляду, технічних випробувань елементів будівельних конструкцій та інженерних розрахунків, що потребує значних фінансових витрат. Товариства, на балансах яких перебувають такі захисні споруди, не здійснюють оплату зазначених робіт. Водночас законодавством такі витрати не передбачено й для органів приватизації.

На наш погляд, питання спрощеної процедури списання непридатних захисних споруд цивільної оборони може бути вирішено спільно з Міністерством надзвичайних ситуацій України.

Наприкінці слід зазначити, що регіональне відділення під час виконання функцій з управління державним майном докладає максимум зусиль для вирішення проблемних питань з метою підвищення ефективності його використання.

Дніпропетровська область

Об'єкти державної власності групи А

П'ята частина адміністративної будівлі

Об'єкт перебуває на балансі філії ПАТ «Промінвестбанк» у м. Дніпропетровську, але не увійшов до його статутного капіталу.

Місцезнаходження: просп. Леніна, 5, м. Верхньодніпровськ, Верхньодніпровський р-н, Дніпропетровська область.

Об'єкт загальною площею 173,6 м² розташований на трьох поверхах триповерхової адміністративної будівлі. Об'єкт не використовується. Технічний стан приміщення задовільний. Каналізація, електро-, газо-, водопостачання централізовані.

Адміністративна будівля розташована на червоній лінії проспекту.

Рік забудови адміністративної будівлі – 1977.

Під'їзні та пішохідні шляхи до будівлі зручні.

Земельна ділянка окремо не виділена.

17

Нежитлове приміщення № 69 – магазин

Об'єкт – нежитлове вбудоване приміщення магазину площею 91,9 м² з ганками (літ. а, а') перебуває на балансі ВАТ «Дніпромеханомонтаж», але не увійшов до його статутного капіталу.

Місцезнаходження: вул. Генерала Пушкіна, 38а, м. Дніпропетровськ.

Приміщення магазину розташоване на першому поверсі житлового п'ятиповерхового будинку. Технічний стан приміщення задовільний. Каналізація, електро-, газо-, водопостачання централізовані, є телефон, функціонує вентиляційна система. Земельна ділянка окремо не виділена.

Об'єкт перебуває в оренді.

Рік забудови – 1969.

Державне майно розброньованої автомобільної колони

(група інвентарних об'єктів)

Об'єкт перебуває на балансі ВАТ «Автопромінь», але не увійшов до його статутного капіталу.

Місцезнаходження: вул. Філософська, 39, м. Дніпропетровськ.

До групи інвентарних об'єктів входять:

одноповерхова будівля складу ПАРМ (літ. Л-1) площею 368,9 м² без підвалу. Приміщення складу складається з трьох окремих приміщень площею 165,3 м², 103,2 м², 100,4 м² відповідно;

автомобіль – майстерня техобслуговування МТО-АТ (ЗІЛ-131 № 87-54 ДНТ), рік випуску – 1991, розукомплектований, має задовільний стан, але потребує ремонту;

автомобіль – майстерня техобслуговування МТО-АТ (ЗІЛ-131 № 93-50 ДНТ) з причепом № 1412 ДР, рік випуску – 1991, розукомплектований, має задовільний стан, але потребує ремонту;

автомобіль – майстерня техобслуговування МТО-АТ (ЗІЛ-131 № 01-01 ДНУ) з причепом № 0454 ДР, рік випуску – 1991, розукомплектований, має задовільний стан, але потребує ремонту;

автобус *Ikarus* № 49-97 ЯАА, рік випуску – 1989, розукомплектований, демонтована більшість вузлів, відсутні колеса;

автобус *Ikarus* № 49-98 ЯАА, рік випуску – 1995, розукомплектований, демонтована більшість вузлів, відсутні колеса;

автобус ТОР 42091 № 45-86 ЯАА, рік випуску – 1995, розукомплектований, демонтована більшість вузлів, відсутні колеса.

Основні умови продажу об'єктів: відшкодування покупцем витрат, пов'язаних з підготовкою об'єкта до продажу, сплата за об'єкт – протягом 60 днів з моменту укладення договору.

Ознайомитися з об'єктами можна в робочі дні за місцем їх розташування.

Додаткову інформацію про об'єкти можна отримати в Регіональному відділенні Фонду державного майна України по Дніпропетровській області за адресою:

каб. 315, вул. Комсомольська, 58, м. Дніпропетровськ.

☎ (056) 742-85-19, 742-89-65.

Закарпатська область

Об'єкт державної власності групи А

Цілісний майновий комплекс державного підприємства «Тячівський завод «Зеніт» разом із земельною ділянкою

Місцезнаходження об'єкта: вул. Комсомольська, 6а, м. Тячів, Закарпатська область.

Місто Тячів – районний центр Закарпатської області, розташований на правому березі річки Тиса на кордоні з Румунією. Відстань до міста Ужгорода – 136 км. Район, в якому розташований об'єкт приватизації, наближений до центру міста та має розвинену інфраструктуру – тут розташовані торгові, побутові та громадські заклади.

Об'єкт забезпечений під'їзними шляхами з твердим покриттям.

Основним видом діяльності державного підприємства Тячівський завод

«Зеніт» був випуск продукції радіоелектронної апаратури і товарів народного споживання. Виробничу діяльність підприємство припинило в 1998 році.

До складу об'єкта входять:

триповерхова цегляна будівля адміністративно-побутового корпусу, загальна площа приміщень – 1 640,4 м²;

двоповерхова цегляна будівля виробничого цеху, загальна площа приміщень – 923,5 м²;

двоповерхова цегляна будівля складу ОРСК, загальна площа приміщень – 2 017,2 м²;

одноповерхова цегляна будівля виробничого цеху, загальна площа приміщень – 1 652,18 м².

Будівлі тривалий час не використовуються і потребують ремонту.

Інженерне забезпечення: електропостачання, водопровід, каналізація.

Площа земельної ділянки під цілісним майновим комплексом державного підприємства «Тячівський завод «Зеніт» становить 2,2104 га.

Спосіб використання земельної ділянки: для обслуговування виробничої бази.

На земельну ділянку сервітути та обмеження (обтяження) не накладені.

Об'єкт пропонується до продажу на аукціоні.

Об'єкт незавершеного будівництва

Будівля на Ужоцькому перевалі разом із земельною ділянкою

Місцезнаходження об'єкта: вул. Без назви, 249, с. Ужок, Великоберезнянський р-н, Закарпатська область.

Об'єкт розташований у гірській місцевості, де відсутні будь-які споруди, на відстані 2 км від центру с. Ужок та 150 м від автодороги державного значення Ужгород – Львів. Район розташування об'єкта є комерційно привабливим, характеризується наявністю ряду гірськолижних баз, готелів та інших закладів відпочинку.

До складу об'єкта входять:

триповерхова цегляна будівля з цокольним поверхом. Площа забудови – 322,2 м², загальна площа приміщень – 679,7 м²;

три тимчасові споруди складів у незадовільному стані.

Інженерні комунікації відсутні.

У зв'язку з відсутністю консервації будівництва окремі елементи об'єкта пошкоджені.

Початок будівництва – 1968 рік, припинення будівельних робіт – 1995 рік.

Ступінь будівельної готовності об'єкта – 75 %.

Відомості про земельну ділянку:

Площа – 0,5000 га.

Кадастровий номер – 2120886800:01:001:0001.

Цільове призначення: землі рекреаційного призначення.

На земельну ділянку встановлено сервітут: право проїзду на транспортному засобі по наявному шляху.

Об'єкт пропонується до продажу на аукціоні.

Початкова вартість продажу об'єкта аукціону з урахуванням ПДВ – 249 406,56 грн.

Додаткову інформацію про об'єкти та умови їх продажу можна отримати в Регіональному відділенні Фонду державного майна України по Закарпатській області за адресою:

**вул. Собранецька, 60,
м. Ужгород, 88008.**

☎ (03122) 3-53-21, 3-71-93.

Львівська область

Об'єкти незавершеного будівництва державної власності

Плавальний басейн

Місцезнаходження об'єкта: с. Звенигород, Пустомитівський р-н, Львівська область.

Об'єкт знаходиться поруч з адміністративними та побутовими будівлями села, а саме: сільською радою, клубом, бібліотекою, школою, перукарнею. Відстань від об'єкта до центральної дороги становить близько 50 м.

До складу об'єкта входить двоповерхова цегляна будівля розміром 30,7 x 31 м. Висота будівлі – 8 м. Загальна площа – 1 585 м². На першому поверсі розташовані приміщення вестибуля, гардеробної, бойлерної. На другому поверсі – два плавальні басейни розміром 8 x 25 м та 6 x 10 м. Будівельний об'єм – 7 614 м³.

По об'єкту виконані такі будівельно-монтажні роботи: фундамент стрічковий зі збірних залізобетонних блоків; стіни цегляні завтовшки 0,4 м під розшивку; перегородки цегляні завтовшки 0,27 м, оштукатурені; перекриття та покриття залізобетонні з ребристих плит; дах складний, з дерев'яних крокв та лат, критий черепицею. Водовідвідні пристрої відсутні. Підлоги бетонні, плиточні. Сходи – залізобетонні марші. Віконні блоки двостулкові дерев'яні. Дверні блоки – вхідні однополі дерев'яні, внутрішні дверні блоки відсутні.

Внутрішнє оздоблення: штукатурка, часткове облицювання стін керамічною плиткою. Стелі оштукатурені, в басейнах підвісні стелі.

До будівлі підведені водопровід, каналізація, освітлення, центральне опалення, газопостачання.

Земельна ділянка під об'єктом окремо не виділялася та належить до земель сільськогосподарського призначення.

Спосіб приватизації – продаж на аукціоні без земельної ділянки.

Однією з умов продажу є завершення будівництва без використання за первісним призначенням об'єкта.

Поліклініка на 1 000 відвідувань на зміну

Місцезнаходження об'єкта: вул. Івасюка, 2, м.Червоноград Львівська область.

Об'єкт розташований у східній частині м. Червонограда на лівому березі річки Західний Буг. Відстань від будівельного майданчика до центральної частини міста становить близько 300 м, до дороги загального користування – 200 м. Балансоутримувач відсутній (об'єкт повернуто в державну власність).

Об'єкт може мати комерційне, громадське або житлове призначення.

До складу об'єкта входить чотириповерхова цегляна будівля. Площа забудови – 4 200 м².

До об'єкта виконані під'їзні тимчасові дороги і вертикальне планування із горілої шахтної породи.

Із постійних інженерних комунікацій частково виконані дренаж, водопровід і каналізація.

Фундаменти і стіни підвальних приміщень будівлі виконані зі збірних залізобетонних блоків на пальовій основі.

Стіни зі збірних панелей, каркас зі збірних залізобетонних колон, ригелів і балок. Діафрагми збірні залізобетонні, перекриття – збірні залізобетонні пустотні плити.

Сходові клітки зі збірних залізобетонних конструкцій, перегородки цегляні. Ліфтові шахти цегляні.

Будівельна готовність каркаса, стін і перекриття головного корпусу становить 97,1%.

Укріплення підлоги і покрівлі виконано частково з котельного шлаку і керамзиту.

Земельна ділянка площею приблизно 1,15 га, окремо не виділена.

Спосіб приватизації – продаж ОНБ на аукціоні разом із земельною ділянкою державної власності.

Додаткову інформацію про об'єкти приватизації можна отримати в Регіональному відділенні Фонду державного майна України по Львівській області за адресою:

**кімн. 17, вул. Січових
Стрільців, 3, м. Львів, 79000.**

☎ (0322) 72-49-10.

РЕЄСТР

юридичних осіб, які уклали (або переуклали) в червні – липні 2011 року договір з Фондом державного майна України про організацію продажу майна, що перебуває в державній власності

Код за ЄДРПОУ	Номер договору	Дата укладення (переукладення) договору	Повна назва юридичної особи	Фактичне місцезнаходження юридичної особи	Керівник
Автономна Республіка Крим					
25152024	198	03.06.11	Таврійська товарно-сировинна біржа	95007, м. Сімферополь, вул. Плотинна, 9, тел. (0652) 63-88-52, 63-88-87	Іванов Анатолій Борисович
20741017	245	08.07.11	Феодосійська товарна біржа	98100, м. Феодосія, вул. Руська, 1, тел. (06562) 3-16-24	Фелькер Олександр Карлович
Житомирська область					
30355777	199	03.06.11	Приватне підприємство «Аудит-сервіс»	10008, м. Житомир, вул. 1 Травня, 49, кв. 2, тел. (0412) 43-00-40	Комісарчук Олег Володимирович
Запорізька область					
20481361	201	08.06.11	Запорізька товарна біржа «Гілея»	69037, м. Запоріжжя, вул. 40 років Радянської України, 41, тел. (061) 233-32-73	Ковальчук Георгій Миколайович
Чернівецька область					
30208463	205	09.06.11	Державне підприємство «Чернівецький геоінфоцентр»	58000, м. Чернівці, вул. Б. Хмельницького, 64а, тел. (0372) 51-16-00, 51-18-00, факс 51-16-25	Маніліч Олена Валентинівна
36294186	235	30.06.11	Товарна біржа «Буковинська універсальна біржа»	58020, м. Чернівці, вул. Калинівська, 136, тел. (03722) 3-43-46, 3-72-50, (0372) 50-86-96	Любімов Володимир Миколайович
32137611	244	08.07.11	Мале приватне підприємство «Інтердизайн»	580013, м. Чернівці, вул. Комарова, 31, к. 28, тел. (0372) 51-68-18	Мацьоцька Галина Дмитрівна
Харківська область					
14086755	206	09.06.11	Харківська товарна біржа	61058, м. Харків, просп. Леніна, 5, тел. (057) 701-36-01, 701-36-24	Зотов Ігор Володимирович
Хмельницька область					
32452151	209	16.06.11	Товарна біржа «Подільська»	29000, м. Хмельницький, вул. Театральна, 10, тел. (0382) 70-22-10, 70-22-11, 79-58-01	Бацура Олександр Степанович
14145506	248	08.07.11	Хмельницька обласна товарна біржа	29001, м. Хмельницький, вул. Свободи, 36, тел. (0382) 65-42-45	Дембицький Володимир Дмитрович

Продовження реєстру

Код за ЄДРПОУ	Номер договору	Дата укладення (переукладення) договору	Повна назва юридичної особи	Фактичне місцезнаходження юридичної особи	Керівник
м. Київ					
31813611	210	17.06.11	Універсальна товарна біржа «Контрактовий дім «УМВБ»	04070, м. Київ, вул. Межигірська, 1, тел. (044) 461-54-26, 461-54-39	Тімохов Станіслав Олександрович
32069037	211	17.06.11	Товарна біржа «Універсальна товарно-сировинна біржа»	01054, м. Київ, вул. Воровського, 51, оф. 11, тел. (044) 482-07-42, 482-07-43	Тараторін Юрій Михайлович
35141681	224	24.06.11	Товарна біржа «КМФБ»	03150, м. Київ, вул. Димитрова, 56, тел. (044) 383-61-03	Сербін Сергій Васильович
35413005	232	30.06.11	ТОВ «Компанія «Конкурс»	02660, м. Київ, вул. Червоноткацька, 59, оф. 21, тел. (044) 522-91-45	Цибульський Олександр Зіновійович
35252391	246	08.07.11	Товарна біржа «Перша універсальна біржа «УКРАЇНА»	04053, м. Київ, вул. Ю. Коцюбинського, 7, оф. 4, тел. (044) 240-88-58	Буря Руслан Анатолійович
Дніпропетровська область					
23364874	225	24.06.11	Товарна біржа «Катеринославська»	49006, м. Дніпропетровськ, просп. Пушкіна, 49, оф. 4/1, тел. (0562) 32-07-60, факс 36-65-55, (056) 770-02-12	Коган Костянтин Юрійович
Івано-Франківська область					
31656172	231	30.06.11	Корпорація «Західний аукціонно-консалтинговий центр»	78200, м. Коломия, просп. Відродження, 3, тел. (0343) 34-76-25, 2-19-61	Шевчук Ігор Павлович
Сумська область					
37186792	233	30.06.11	Універсальна товарна біржа «Суми»	40030, м. Суми, вул. Петропавлівська, 61, оф. 31, тел. (0542) 65-57-61	Брага Володимир Іванович
Рівненська область					
37083412	234	30.06.11	ТОВ «Західноукраїнський аукціонний центр»	33028, м. Рівне, вул. Гетьмана Мазепи, 4а/6а, тел. (0362) 26-87-08	Іванюк Володимир Михайлович
Кіровоградська область					
32892500	234/1	30.06.11	Приватне підприємство «Експертне агентство»	25012, м. Кіровоград, просп. Комуністичний, 22/12, тел. (0522) 32-11-34	Ярюхіна Зоя Дмитрівна
Донецька область					
25580694	247	08.07.11	Донбаська товарна біржа	87515, м. Маріуполь, просп. Леніна, 54/46, тел. (0629) 33-89-77, 33-89-76	Дмитрієв Ростислав Олександрович
Чернігівська область					
33111200	249	11.07.11	Приватне підприємство «Десна-Експерт-М»	14017, м. Чернігів, просп. Перемоги, 14, кв. 53, тел. (0462) 64-00-84	Молот Геннадій Миколайович

Закінчення реєстру

Код за ЄДРПОУ	Номер договору	Дата укладення (переукладення) договору	Повна назва юридичної особи	Фактичне місцезнаходження юридичної особи	Керівник
Вінницька область					
13298478	250	11.07.11	Товарна біржа «Вінницька товарна універсальна біржа»	21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 23, тел. (0432) 35-25-95	Ропотілов Віталій Васильович
20812131	254	14.07.11	ТОВ «Спеціалізоване бюро з довірчих операцій»	21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 2, кімн. 702, тел. (0432) 35-63-02	Шинкаренко Людмила Валентинівна
Черкаська область					
2944946	253	14.07.11	Черкаська торгово-промислова палата	18002, м. Черкаси, вул. Леніна, 105, тел. (0472) 36-08-60, 36-08-59	Цимбал Володимир Дмитрович
Херсонська область					
31390220	264	22.07.11	Товарна біржа «Аграрна біржа»	73010, м. Херсон, вул. Дзержинського, 37, тел. (0552) 32-51-57, 32-57-11	Григор'єв Ігор Григорович
Одеська область					
33506443	269	27.07.11	ТОВ «Сінергія Інвест»	65065, м. Одеса, вул. Варненська, 19/1, тел. (0482) 35-77-04	Мамаєва Віра Сергіївна

ПЕРЕЛІК

юридичних осіб, які уклали (або переуклали) у I півріччі 2011 року угоду з Фондом державного майна України про виконання послуг під час приватизації об'єктів

Код за ЄДРПОУ	Номер та дата укладення (переукладення) угоди	Повна назва юридичної особи	Юридична адреса, телефон	Керівник
20064284	90 24.03.11	ДАК «Національна мережа аукціонних центрів»	02660, м. Київ, вул. М. Раскової, 15, тел. (044) 541-16-02	Хоменко Володимир Михайлович
01886767	91 24.03.11	ДП «Український державний науково-технічний центр антикризових технологій в промисловості»	07300, м. Вишгород, вул. Межигірського Спаса, 6, тел. (04596) 390-82-71	Пушкарьов Володимир Анатолійович
19017842	114 06.04.11	ПАТ «Всеукраїнський Акціонерний Банк» (ПАТ «ВіЕйБі Банк»)	04119, м. Київ, вул. Зоологічна, 5, тел. (044) 490-06-74, 490-06-97	Барон Петро Юрійович
13693000	170 19.05.11	ТОВ «Виробнича науково-впроваджувальна компанія «Прибуток»	01033, м. Київ, вул. Володимирська, 101, тел. (044) 287-20-94, 287-21-04	Черепанов Сергій Юрійович
24097636	200 06.06.11	ДП «Фінпром»	04112, м. Київ, вул. Танкова, 8, оф. 5, тел. (067) 220-23-76	Садовенко Валерій Степанович

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо діяльності наукових парків

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

І. Внести зміни до таких законів України:

1. В абзаці другому статті 5 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 15, ст. 99; 1998 р., № 18, ст. 88; 1999 р., № 29, ст. 239; 2002 р., № 2, ст. 5, № 30, ст. 205; 2004 р., № 50, ст. 539, № 51, ст. 547; 2009 р., № 51, ст. 757) слова «партнерам наукових парків» замінити словами «науковим паркам та їхнім партнерам».

2. У Законі України «Про наукові парки» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 51, ст. 757):

1) у статті 1:

абзац другий після слів «умов участі» доповнити словами «суб'єктів господарювання»;

абзац сьомий після слів «необхідні для виконання» доповнити словами «науковим парком та його партнерами», а після слова «проекту» – словами «наукового парку»;

2) у частині другій статті 13 слова «партнерів наукового парку» замінити словами «наукового парку та його партнерів»;

3) у статті 15:

частину другу після слів «державній реєстрації» доповнити словами «в порядку, визначеному»;

після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«3. Проекти наукового парку, що виконуються за рахунок коштів наукового парку та його партнерів і не передбачають державної підтримки, не потребують державної реєстрації».

У зв'язку з цим частини третю і четверту вважати відповідно частинами четвертою і п'ятою;

4) частину третю статті 16 викласти в такій редакції:

«3. Виконавчий орган управління наукового парку подає узагальнений звіт про результати роботи наукового парку відповідному вищому навчальному закладу або науковій установі та спеціально уповноваженому центральному органу виконавчої влади у сфері науково-технічної та інноваційної діяльності щорічно, до 1 лютого кожного наступного року, або на їх вимогу»;

5) частину другу статті 17 виключити;

6) частину першу статті 19 викласти в такій редакції:

«1. У разі реалізації проекту наукового парку, зареєстрованого згідно з частиною другою статті 15 цього Закону, наукове, лабораторне і дослідницьке обладнання, а також комплектуючі та матеріали, передбачені проектом наукового парку, що ввозяться науковим парком та партнерами наукового парку для його виконання, звільняються від сплати ввізного мита у порядку, встановленому законом»;

7) частину першу статті 20 викласти в такій редакції:

«1. За проектами наукового парку, зареєстрованими згідно із статтею 15 цього Закону, реалізація яких передбачає використання приміщень та обладнання вищого навчального закладу та/або наукової установи, за поданням виконавчого органу управління наукового парку між вищим навчальним закладом та/або науковою установою і науковим парком та/або партнером наукового парку укладається договір оренди на строк, передбачений умовами реалізації проекту наукового парку.

Засновники та партнери наукових парків, у господарському віданні чи управлінні яких знаходиться державне майно, можуть надавати його в оренду для виконання проектів наукових парків.

Кошти, що отримані від оренди такого державного майна, спрямовуються орендодавцю на реалізацію проектів наукового парку.

У разі виникнення необхідності у використанні приміщень вищого навчального закладу та/або наукової установи для розміщення наукового парку між науковим парком і вищим навчальним закладом та/або науковою установою укладається договір оренди».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування*.

2. Кабінету Міністрів України у двомісячний строк з дня набрання чинності цим Законом встановити пільгові ставки плати за оренду для наукових парків, їх засновників та партнерів, у господарському віданні чи управлінні яких знаходиться державне майно, що надається в оренду з метою державної підтримки реалізації проектів наукового парку.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
16 червня 2011 року
№ 3524-VI

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про особливості управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі

Цей Закон визначає особливості та правові основи управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі.

Стаття 1. Мета Закону

1. Метою цього Закону є визначення особливостей управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі, шляхів підвищення ефективності функціонування підприємств оборонно-промислового комплексу та забезпечення здійснення контролю за їх діяльністю.

Стаття 2. Об'єкти управління державної власності в оборонно-промисловому комплексі

1. До об'єктів управління державної власності в оборонно-промисловому комплексі належать:

майно державних підприємств оборонно-промислового комплексу, в тому числі казенних підприємств, які входять до складу Державного концерну «Укроборонпром»;

майно, передане в установленому порядку Державному концерну «Укроборонпром»;

пакети акцій, що належать державі в статутних капіталах акціонерних товариств, що провадять діяльність в оборонно-промисловому комплексі, та передані в установленому порядку в управління Державного концерну «Укроборонпром».

Стаття 3. Суб'єкти управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі

1. Суб'єктами управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі є: Кабінет Міністрів України; Державний концерн «Укроборонпром».

Стаття 4. Державний концерн «Укроборонпром»

1. Державний концерн «Укроборонпром» (далі – Концерн) є уповноваженим суб'єктом господарювання з управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі.

2. До складу Концерну входять державні підприємства оборонно-промислового комплексу, в тому числі казенні підприємства (далі – учасники Концерну), на основі фінансової залежності від одного або групи учасників Концерну, який виконує функції із забезпечення науково-технічного і виробничого розвитку, а також провадить інвестиційну, фінансову, зовнішньоекономічну та інші види діяльності.

3. Учасники Концерну не перебувають в управлінні органів виконавчої влади.

4. Концерн діє на підставі цього Закону та Статуту, який затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням Наглядової ради Концерну.

Стаття 5. Органи управління Концерну

1. Органами управління Концерну є його Наглядова рада, Рада директорів, генеральний директор.

2. Вищим органом управління Концерну є його Наглядова рада, що забезпечує захист інтересів держави, контролює та регулює діяльність інших органів управління Концерну.

3. Наглядова рада Концерну (далі – Наглядова рада) складається з п'яти членів, три з яких призначаються Президентом України, а два – Кабінетом Міністрів України.

Строк повноважень членів Наглядової ради становить п'ять років.

4. Президент України або Кабінет Міністрів України можуть достроково припинити повноваження члена Наглядової ради, якого вони призначили.

Члени Наглядової ради працюють на громадських засадах.

5. Наглядова рада проводить свою роботу у формі засідань.

На засідання Наглядової ради запрошується генеральний директор Концерну, який має право дорадчого голосу.

6. Рада директорів Концерну є колегіальним органом управління, що визначає стратегію розвитку та напрями діяльності Концерну, виробничі та інвестиційні плани розвитку Концерну і його учасників, засади здійснення виробничих та науково-технічних зв'язків між учасниками Концерну з метою виконання Концерном і його учасниками покладених на них завдань у сфері оборонно-промислового комплексу та військово-технічного співробітництва.

До складу Ради директорів Концерну входять представники учасників Концерну.

7. Порядок діяльності, скликання, голосування, прийняття і оформлення рішень Ради директорів Концерну та її повноваження визначаються Статутом Концерну.

8. Генеральний директор Концерну здійснює безпосереднє керівництво його діяльністю.

Порядок призначення та повноваження генерального директора Концерну визначаються Статутом Концерну.

Стаття 6. Наглядова рада Концерну

1. До виключної компетенції Наглядової ради належать:

1) затвердження стратегії розвитку та напрямів діяльності Концерну;

2) затвердження фінансових та інвестиційних планів і показників діяльності Концерну, в тому числі річних фінансових та інвестиційних планів, а також інвестиційних планів на середньострокову перспективу (3 – 5 років);

3) здійснення контролю за виконанням Концерном та його учасниками покладених на них завдань у сфері оборонно-промислового комплексу та військово-технічного співробітництва;

4) підготовка і подання на затвердження Кабінету Міністрів України проектів Статуту Концерну та нормативно-правових актів щодо внесення змін до нього;

5) прийняття рішень стосовно участі Концерну в статутному капіталі господарських товариств, інших юридичних осіб, метою діяльності яких є сприяння розробці, виробництву та експорту високотехнологічної промислової продукції оборонно-промислового комплексу;

6) прийняття рішень щодо створення філій та представництв Концерну;

7) забезпечення проведення Концерном відрахувань до Державного бюджету України частини прибутку (доходу);

8) здійснення контролю за ефективним використанням і збереженням об'єктів державної власності, переданих в управління Концерну, провадженням фінансово-господарської діяльності Концерну;

9) затвердження річних звітів генерального директора Концерну про результати діяльності Концерну та управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі;

10) ініціювання проведення перевірок, ревізій та аудиту фінансово-господарської діяльності Концерну та його учасників, визначення аудитора Концерну;

11) подання Кабінету Міністрів України пропозицій щодо реорганізації або ліквідації Концерну.

2. Наглядова рада може вносити в установленому порядку подання щодо притягнення до відповідальності посадових осіб Концерну та його учасників.

3. Організація, порядок діяльності, скликання, голосування, прийняття і оформлення рішень Наглядової ради визначаються Статутом Концерну.

Стаття 7. Особливості управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі

1. У процесі управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі Концерн:

1) здійснює регулювання, контроль та координацію діяльності учасників Концерну;

2) створює підприємства, спільні підприємства та інші юридичні особи, засновані на державній власності в оборонно-промисловому комплексі, приймає рішення щодо їх реорганізації та ліквідації;

3) затверджує статuti (положення) учасників Концерну та нормативні документи щодо внесення змін до них, здійснює контроль за дотриманням їх вимог;

4) призначає на посаду та звільняє з посади керівників учасників Концерну, укладає і розриває з ними контракти та здійснює контроль за їх виконанням;

5) розробляє стратегію розвитку Концерну та його учасників;

6) затверджує річні фінансові та інвестиційні плани, а також інвестиційні плани на середньострокову перспективу (3 – 5 років) учасників Концерну та здійснює контроль за їх виконанням у встановленому порядку;

7) проводить моніторинг фінансової діяльності учасників Концерну;

8) надає згоду на відчуження та списання об'єктів управління державної власності в оборонно-промисловому комплексі учасників Концерну;

9) здійснює управління корпоративними правами держави стосовно пакетів акцій, що належать державі у статутних капіталах акціонерних товариств та передані в управління Концерну;

10) ініціює проведення корпоратизації учасників Концерну;

11) приймає рішення про подальше використання державного майна, що не увійшло до статутних капіталів господарських товариств, утворених у процесі корпоратизації учасників Концерну;

12) погоджує укладення учасниками Концерну договорів про спільну діяльність, згідно з якими використовується нерухоме майно, що перебуває в їх господарському віданні чи оперативному управлінні;

13) забезпечує проведення щорічних аудиторських перевірок діяльності учасників Концерну;

14) здійснює контроль за діяльністю учасників Концерну;

15) веде облік об'єктів державної власності, що перебувають в управлінні Концерну, здійснює контроль за ефективним використанням та збереженням таких об'єктів;

16) бере згідно із законодавством участь у підготовці міжнародних договорів України щодо об'єктів державної власності, що перебувають в управлінні Концерну;

17) забезпечує приведення у відповідність із законодавством установчих та інших нормативних документів учасників Концерну;

18) виявляє державне майно, яке тимчасово не використовується Концерном та його

учасниками, та вносить пропозиції щодо його подальшого використання;

19) забезпечує в установленому законодавством порядку відрахування учасниками Концерну до Державного бюджету України частини прибутку (доходу);

20) забезпечує надання розпоряднику Єдиного реєстру об'єктів державної власності інформації про наявність і поточний стан майна об'єктів державної власності, що перебувають в управлінні Концерну, та зміну його стану;

21) забезпечує в установленому порядку проведення інвентаризації майна Концерну та його учасників;

22) забезпечує проведення екологічного аудиту учасників Концерну;

збереження установчих документів, наказів та протоколів засідань відповідних виконавчих органів Концерну та його учасників;

оформлення прав на земельні ділянки (у разі відсутності необхідних документів) та уточнення меж земельних ділянок учасників Концерну;

23) здійснює щодо учасників Концерну уточнення складу виробничих потужностей мобілізаційного призначення та обсягів запасів мобілізаційного резерву з урахуванням доцільності їх подальшого збереження;

24) надає учасникам Концерну згоду на оренду державного майна і пропозиції щодо умов договору оренди, які повинні забезпечувати ефективне використання орендованого майна;

25) контролює виконання орендарями інвестиційних і технічних програм розвитку орендованих об'єктів державної власності, що перебувають в управлінні учасників Концерну, якщо такі програми передбачені договором оренди;

26) організовує контроль за використанням орендованого державного майна, що перебуває в управлінні учасників Концерну;

27) провадить діяльність із залучення інвесторів, зокрема іноземних, розробляє інвестиційні проекти та контролює їх реалізацію, бере участь у залученні коштів з фінансових ринків, зокрема міжнародних, визначає джерела формування та використання фондів інвестиційного та інноваційного розвитку;

28) погоджує з Фондом державного майна України плани реструктуризації та санації учасників Концерну в разі утворення за їх участю нових суб'єктів господарювання;

29) забезпечує визначення умов реструктуризації та санації учасників Концерну, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави;

30) забезпечує управління і збереження матеріальних носіїв секретної інформації та здійснення заходів щодо охорони державної таємниці;

31) виконує інші функції з управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі у випадках, передбачених законодавством.

Стаття 8. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування*.

2. Законодавчі та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, застосовуються у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Установити, що рішення про утворення Концерну та Статут Концерну не потребують погодження з Антимонопольним комітетом України.

4. Внести зміни до таких законодавчих актів:

1) у Господарському кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 18 – 22, ст. 144):

частину четверту статті 122 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Законом може бути передбачений інший порядок управління державним (комунальним) господарським об'єднанням в оборонно-промисловому комплексі»;

частину третю статті 168 доповнити абзацом сьомим такого змісту:

«Окремим законом може бути передбачений інший порядок управління корпоративними правами держави в оборонно-промисловому комплексі»;

2) частину другу статті 3 Закону України «Про управління об'єктами державної власності» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 46, ст. 456) доповнити абзацом другим такого змісту:

«Особливості управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі визначаються Законом України «Про особливості управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі».

5. Кабінету Міністрів України в місячний строк з дня набрання чинності цим Законом прийняти рішення щодо виведення учасників Концерну із сфери управління відповідних центральних органів виконавчої влади і передачі їх в управління Концерну та забезпечити формування складу учасників Концерну з дотриманням вимог частини п'ятої статті 120 Господарського кодексу України.

Президент України **В. ЯНУКОВИЧ**

м. Київ
16 червня 2011 року
№ 3531-VI

* Опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» від 19 липня 2011 р. № 129. – Прим. ред.

ЗАКОН УКРАЇНИ**Про внесення змін до Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації» щодо скорочення переліку підприємств, що не підлягають приватизації**

Верховна Рада України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Внести зміни до переліків об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, та об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, але можуть бути корпоратизовані, затверджених Законом України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 37, ст. 332 із наступними змінами), згідно з додатком.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування*.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
5 липня 2011 року
№ 3563-VI

Додаток
до Закону України
від 5 липня 2011 року № 3563-VI

**ЗМІНИ,
що вносяться до переліку об'єктів права державної власності,
що не підлягають приватизації
ПЕРЕЛІК
об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації**

Виключити з переліку:

Орган управління МІНАГРОПРОМ

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ

00693316 Державне підприємство «Шовкорадгосп «Апостолівський» 322450, м. Апостолове, вул. Пархоменка, 40
0693322 Шовкорадгосп «Криворізький» 322820, Криворізький район, с. Новопілля

ХЕРСОНСЬКА ОБЛАСТЬ

709170 Шовкорадгосп «Шотівський» 326730, Іванівський район, с. Веселівка, вул. Леніна, 2

Орган управління УКРБУДМАТЕРІАЛИ

ДОНЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

13541565 Український державний інститут скла 342000, м. Костянтинівка, вул. Шмідта, 20
293166 Виробниче об'єднання «Автоскло» 342000, м. Костянтинівка, вул. Шмідта, 20

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ

00293657 Славутський комбінат «Будфарфор» 281070, м. Славута, вул. Дзержинського, 122

ПЕРЕЛІК

**об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації,
але можуть бути корпоратизовані**

Виключити з переліку:

Орган управління МІНПРОМПОЛІТИКИ

АВТОНОМНА РЕСПУБЛІКА КРИМ

05762329 Кримське ВО «Титан» 334903, м. Армянськ

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ

00194694 Вільногірський державний гірничо-металургійний комбінат 322550, м. Вільногірськ, вул. Степна, 1

ЖИТОМИРСЬКА ОБЛАСТЬ

00194725 Іршанський державний гірничо-збагачувальний комбінат 262001, Володар-Волинський район, смт Іршанськ, вул. Радянська, 1

ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСТЬ

00194731 Запорізький державний титано-магнієвий комбінат 330085, м. Запоріжжя, МСП

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ**Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2003 р. № 1839**

від 29 червня 2011 р. № 699

Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2003 р. № 1839 «Про затвердження Порядку визначення на конкурсних засадах підприємств, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, інноваційне інвестування яких здійснюватиметься за рахунок

частини коштів, отриманих від приватизації державного майна, розподілу і використання цих коштів» (Офіційний вісник України, 2003 р., № 48, ст. 2522; 2004 р., № 18, ст. 1288, № 34, ст. 2251) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 29 червня 2011 р. № 699**ЗМІНИ,****що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2003 р. № 1839**

1. Назву та текст постанови після слів «на конкурсних засадах» доповнити словами «інноваційних проектів», а слова «інноваційне інвестування» і «частини коштів, отриманих від приватизації державного майна, розподілу і використання цих коштів» замінити відповідно словами «фінансування» і «коштів державного бюджету».

2. У Порядку визначення на конкурсних засадах підприємств, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, інноваційне інвестування яких здійснюватиметься за рахунок коштів, отриманих від приватизації державного майна, розподілу і використання цих коштів, затвердженому зазначеною постановою:

1) назву після слів «на конкурсних засадах» доповнити словами «інноваційних проектів», слова «інноваційне інвестування» і «частини коштів, отриманих від приватизації державного майна, розподілу і використання цих коштів» замінити відповідно словами «фінансування» і «коштів державного бюджету»;

2) пункт 1 викласти у такій редакції:

«1. Цей Порядок регламентує визначення на конкурсних засадах інноваційних проектів підприємств, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави (далі – інноваційні проекти), фінансування яких здійснюватиметься за рахунок коштів державного бюджету, передбачених на відповідний рік.»;

3) пункт 2 виключити;

4) абзац перший пункту 3 викласти у такій редакції:

«3. У разі коли фінансування інноваційних проектів здійснюється на поворотній основі, частина коштів державного бюджету в загальному обсязі фінансування проекту не повинна перевищувати 70 відсотків його вартості.»;

5) пункт 6 викласти у такій редакції:

«6. Відбір інноваційних проектів здійснюється Конкурсною комісією (далі – Комісія), що утворюється Держінформнауки. Склад Комісії та положення про неї затверджуються Держінформнауки.»

До складу Комісії входять Голова Держінформнауки (голова Комісії), представники Мінфіну, Мінекономрозвитку, Держінвестпроекту, інших заінтересованих центральних органів виконавчої влади та Національної академії наук (за згодою).»;

6) у пункті 7 слова «вимоги до» замінити словом «умови»;

7) пункт 10 після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

«вид та обсяг інноваційної продукції за проектом».

У зв'язку з цим абзаци третій – сьомий вважати відповідно абзацами четвертим – восьмим;

8) у пункті 11:

абзац восьмий після слова «страхується» доповнити словами «, підготовлений відповідно до законодавства»;

абзац дев'ятий після слова «Порядку» доповнити словами «(зокрема кредитний договір з банком чи іншою фінансовою установою для фінансування проекту)»;

абзац десятий після слова «підприємства» доповнити словом «простроченої»;

9) пункти 21 і 24 викласти у такій редакції:

«21. За результатами розгляду конкурсних пропозицій Комісія визначає інноваційні проекти, які пройшли попередній конкурсний відбір.

Зазначене рішення подається Комісії з організації діяльності технологічних парків та інноваційних структур інших типів, утвореної постановою Кабінету Міністрів України від 9 серпня 2001 р. № 961 (Офіційний вісник України, 2001 р., № 32, ст. 1483), для надання рекомендацій щодо доцільності фінансування відібраних інноваційних проектів за рахунок коштів державного бюджету.

Комісія з урахуванням зазначених рекомендацій приймає рішення щодо остаточного відбору інноваційних проектів і надсилає його головному розпоряднику коштів державного бюджету.

Рішення Комісії приймаються на закритому засіданні не менше ніж двома третинами її складу шляхом відкритого голосування.»;

«24. Головний розпорядник коштів державного бюджету за результатами конкурсного відбору складає перелік інноваційних проектів, фінансування яких у відповідному році здійснюватиметься за рахунок коштів державного бюджету.»;

10) пункти 25 – 27 виключити.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про затвердження граничних норм витрат на копіювання або друк документів, що надаються за запитом на інформацію

від 13 липня 2011 р. № 740
Київ

Відповідно до частини третьої статті 21 Закону України «Про доступ до публічної інформації» Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити граничні норми витрат на копіювання або друк документів, що надаються за запитом на інформацію (додаються).
2. Ця постанова набирає чинності з дня опублікування*.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 13 липня 2011 р. № 740

ГРАНИЧНІ НОРМИ витрат на копіювання або друк документів, що надаються за запитом на інформацію

Послуга, що надається	Граничні норми витрат
Копіювання або друк копій документів формату А4 та меншого розміру (в тому числі двосторонній друк)	не більше ніж 0,1 відсотка розміру мінімальної заробітної плати за виготовлення однієї сторінки
Копіювання або друк копій документів формату А3 та більшого розміру (в тому числі двосторонній друк)	не більше ніж 0,2 відсотка розміру мінімальної заробітної плати за виготовлення однієї сторінки
Копіювання або друк копій документів будь-якого формату, якщо в документах поряд з відкритою інформацією міститься інформація з обмеженим доступом, що потребує її відокремлення, приховування тощо (в тому числі двосторонній друк)	від 0,3 до 0,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати за виготовлення однієї сторінки

Примітка. Розмір мінімальної заробітної плати за виготовлення однієї сторінки встановлюється на дату копіювання та друку документів.

* Опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» від 21 липня 2011 р. № 131. – *Прим. ред.*

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про внесення змін до Порядку проведення інвентаризації нерухомого майна, що використовується Чорноморським флотом Російської Федерації на території України

від 20 липня 2011 р. № 754

Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Внести зміни до Порядку проведення інвентаризації нерухомого майна, що використовується Чорноморським флотом Російської Федерації на території України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 березня 2006 р. № 246 (Офіційний вісник України, 2006 р., № 10, ст. 618), виклавши його в редакції, що додається.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України

від 3 березня 2006 р. № 246

(у редакції постанови Кабінету Міністрів України

від 20 липня 2011 р. № 754)

ПОРЯДОК

проведення інвентаризації нерухомого майна, що використовується Чорноморським флотом Російської Федерації на території України

1. Цей Порядок визначає процедуру проведення інвентаризації земельних ділянок та розташованих на них об'єктів нерухомості, що використовуються Чорноморським флотом Російської Федерації на території України згідно з додатками 2 і 3 до Угоди між Україною і Російською Федерацією про параметри поділу Чорноморського флоту (далі – Угода) та домовленостями, досягнутими під час роботи Підкомісії з питань функціонування Чорноморського флоту Російської Федерації та його перебування на території України Російсько-Української комісії по співробітництву (далі – інвентаризація).

2. Фінансування заходів, пов'язаних з інвентаризацією, здійснюється за рахунок бюджетних призначень, передбачених органам виконавчої влади, представники яких безпосередньо беруть участь у її проведенні.

3. Інвентаризація проводиться з метою встановлення фактичної наявності, кількості та стану нерухомого майна.

4. Для проведення інвентаризації утворюється комісія (далі – комісія) у складі перших заступників (заступників) Голови Фонду державного майна (голова комісії), Міністра закордонних справ, Міністра оборони, Голови Державного агентства земельних ресурсів.

Персональний склад та регламент роботи комісії затверджує її голова.

5. Вихідними даними для проведення інвентаризації земельних ділянок є відомості, що містяться в додатках 2 і 3 до Угоди.

Інвентаризація земельних ділянок проводиться у встановленому законодавством порядку.

За результатами інвентаризації земельних ділянок складаються узгоджені з Російською Стороною плани земельних ділянок, які передаються Державному агентству земельних ресурсів для узагальнення та складення зведеної експлікації земельних ділянок.

6. Вихідними даними для проведення інвентаризації об'єктів нерухомості, розташованих на земельних ділянках (далі – об'єкти), є:

відомості, що містяться в додатках 2 і 3 до Угоди;

плани земельних ділянок.

Для проведення інвентаризації об'єктів утворюються спільні робочі групи у складі представників Української та Російської Сторін.

До складу спільних робочих груп від Української Сторони входять представники державних органів приватизації та у разі потреби інших центральних і місцевих органів виконавчої влади (за погодженням з їх керівниками). Склад Української частини спільних робочих груп затверджується головою комісії. Члени робочих груп від Української Сторони наділяються повноваженнями підписувати акти інвентаризації об'єктів.

Форма актів інвентаризації об'єктів, черговість та строки проведення відповідних робіт узгоджуються представниками Сторін та затверджуються головою комісії.

Інвентаризація об'єктів проводиться спільними робочими групами з виїздом на місце після надання доступу на територію, на якій вони розташовані, за умови дотримання режиму секретності.

За результатами інвентаризації об'єктів складаються акти, які підписуються членами спільних робочих груп і передаються до регіонального відділення Фонду державного майна в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі для узагальнення.

7. Регіональне відділення Фонду державного майна в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі на підставі поданих актів інвентаризації об'єктів оформляє зведений акт інвентаризації об'єктів.

Фонд державного майна на підставі зведених акта інвентаризації об'єктів та експлікації земельних ділянок оформляє підсумковий зведений акт інвентаризації, який подається комісії.

Підсумковий зведений акт інвентаризації затверджується головою комісії, погоджується уповноваженими представниками Російської Сторони та подається Кабінетові Міністрів України.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 22 червня 2004 р. № 794 і від 11 травня 2011 р. № 497

від 20 липня 2011 р. № 784

Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Внести до постанов Кабінету Міністрів України від 22 червня 2004 р. № 794 «Про утворення Національної акціонерної компанії «Енергетична компанія України» (Офіційний вісник України, 2004 р., № 25, ст. 1651; 2008 р., № 89, ст. 2984) і від 11 травня 2011 р. № 497 «Про передачу Фон-

дові державного майна державних пакетів акцій енергогенеруючих та енергопостачальних підприємств»* (Офіційний вісник України, 2011 р., № 35, ст. 1465) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 20 липня 2011 р. № 784

ЗМІНИ, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від 22 червня 2004 р. № 794 і від 11 травня 2011 р. № 497

1. У додатку 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 22 червня 2004 р. № 794:

позиції

«ЕК «Миколаївобленерго»	70	111048001	0,25»;
«ЕК «Хмельницькобленерго»	70,01	94197953	0,25»

замінити такими позиціями:

«Миколаївобленерго»	25 плюс одна акція	39660001	0,25»;
«Хмельницькобленерго»	25 плюс одна акція	33637841	0,25».

2. Додати до додатку до постанови Кабінету Міністрів України від 11 травня 2011 р. № 497 такими позиціями:

«23399393	Публічне акціонерне товариство «Миколаївобленерго»	71388000	45	17847000
22767506	Публічне акціонерне товариство «Хмельницькобленерго»	60560112	45,01	15140028».

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2011, № 7, с. 45 – 46. – Прим. ред.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про внесення змін до Методики оцінки об'єктів оренди

від 3 серпня 2011 р. № 832
Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

Внести до Методики оцінки об'єктів оренди, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 10 серпня 1995 р. № 629 (ЗП України, 1995 р., № 12, ст. 276; Офіційний вісник України, 2003 р., № 1, ст. 23, № 52, ст. 2764; 2008 р., № 45, ст. 1469), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України М. АЗАРОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 3 серпня 2011 р. № 832

ЗМІНИ, що вносяться до Методики оцінки об'єктів оренди

1. У пункті 1:

абзац перший викласти в такій редакції:

«1. Відповідно до цієї Методики проводиться оцінка майна державних підприємств, установ та організацій, іншого окремого індивідуально визначеного майна, що перебуває в державній та комунальній власності, підприємств, заснованих на майні, що належить Автономній Республіці Крим або перебуває у комунальній власності (далі – підприємства), що передається в оренду, а саме:»;

в абзаці четвертому слово «фондів» замінити словами «(складених) капіталів».

2. Пункт 2 доповнити абзацами такого змісту:

«Оцінка обов'язково проводиться перед укладенням договору оренди та перед продовженням (поновленням) договору оренди у разі, коли на момент продовження дії такого договору остання оцінка об'єкта оренди була проведена більш як три роки тому.

Передбачені цією Методикою послуги з проведення незалежної оцінки об'єкта оренди (активів, що входять до складу об'єкта оренди) та аудиторської перевірки об'єкта оренди оплачує орендар.».

3. В абзаці першому пункту 4 слово «проведення» виключити.

4. Абзац третій пункту 5 після слова «оренду» доповнити словами «(або перебуває в оренді – у разі проведення оцінки з метою продовження (поновлення) договору оренди)».

5. У пункті 6:

абзац п'ятий викласти в такій редакції:

«відображення результатів незалежної оцінки в бухгалтерському обліку підприємства (у разі проведення оцінки з метою укладення договору оренди – з подальшим складенням передавального балансу);»;

абзац шостий після слова «балансу» доповнити словами «з урахуванням аудиторського висновку».

6. У пункті 9:

слово «Одночасно» замінити словами «У разі проведення оцінки з метою укладення договору оренди одночасно»;

доповнити пункт абзацом такого змісту:

«У разі проведення оцінки з метою продовження (поновлення) договору оренди зазначена аудиторська перевірка проводиться стосовно цілісного майнового комплексу, що перебуває в оренді на дату проведення оцінки, та іншого майна підприємства орендаря, що належить до державної власності.».

7. У пункті 19:

в абзаці першому:

доповнити абзац після слова «нерухомого» словами «та іншого окремого індивідуально визначеного»;

друге речення виключити;

у першому реченні абзацу другого слово «нерухомого» замінити словом «зазначеного»;

в абзаці третьому слова «розглядається і рецензується» замінити словами «рецензується і за наявності позитивного загального висновку рецензента про відповідність такого звіту вимогам нормативно-правових актів з питань проведення оцінки висновку про вартість майна затверджується», а слово «органам» замінити «орендодавцем»;

абзац четвертий після слів «такого підприємства» доповнити словами «, за наявності позитивного загального висновку рецензента про відповідність звіту про оцінку вимогам нормативно-правових актів з питань проведення оцінки»;

абзац п'ятий доповнити реченням такого змісту: «За наявності позитивного загального висновку рецензента про відповідність звіту про оцінку вимогам нормативно-правових актів з питань проведення оцінки висновку про вартість майна затверджується Фондом державного майна.»;

абзац шостий викласти в такій редакції:

«У разі коли методиками розрахунку орендної плати, затвердженою Кабінетом Міністрів України (для об'єктів, що перебувають у державній власності), органами, уповноваженими Верховною Радою Автономної Республіки Крим (для об'єктів, що належать Автономній Республіці Крим), та органами місцевого самоврядування (для об'єктів, що перебувають у комунальній власності), для розрахунку орендної плати не передбачене проведення незалежної оцінки нерухомого майна, здійснюється стандартизована оцінка зазначеного майна відповідно до пункту 21 цієї Методики.»

8. Пункти 20 – 22 викласти в такій редакції:

«20. Результати незалежної оцінки нерухомого та іншого окремого індивідуально визначеного майна оформлюються звітом про оцінку майна, який підписується оцінювачами, що безпосередньо її проводили, і скріплюється печаткою та підписом керівника суб'єкта оціночної діяльності. Рецензування звіту про оцінку майна здійснюється відповідно до вимог Національного стандарту № 1 «Загальні засади оцінки майна і майнових прав», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2003 р. № 1440 (Офіційний вісник України, 2003 р., № 37, ст. 1995).

21. Для стандартизованої оцінки нерухомого майна, зазначеного у пункті 19 цієї Методики, підприємством – балансоутримувачем орендованого майна за дорученням органу, уповноваженого управляти майном такого підприємства, утворюється комісія, яка проводить оцінку майна за залишковою вартістю на підставі даних бухгалтерського обліку. У разі коли орендоване нежитлове приміщення є частиною будівлі (споруди), стандартизована оцінка вартості такого приміщення для цілей цієї Методики проводиться з урахуванням залишкової вартості будівлі (споруди) в цілому та питомої ваги приміщення у площі будівлі (споруди). Результати проведення стандартизованої оцінки оформлюються актом оцінки (додаток 2), який за дорученням органу, уповноваженого управляти майном, затверджується керівником підприємства-балансоутримувача.

22. У разі оренди окремого індивідуально визначеного майна, що перебуває на балансі створеного у процесі приватизації (корпоратизації) господарського товариства, але не увійшло до його статутного (складеного) капіталу, незалежна оцінка такого майна проводиться відповідно до абзацу третього пункту 19 цієї Методики.»

9. Додаток 2 до Методики викласти в такій редакції:

«Додаток 2
до Методики
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 3 серпня 2011 р. № 832)

ЗАТВЕРДЖУЮ

(посада керівника підприємства-балансоутримувача)

(підпис) (прізвище та ініціали)

«___» _____ 20__ року

АКТ оцінки нерухомого майна

_____ (повне найменування об'єкта оцінки, його площа, інвентарний номер)
що перебуває на балансі підприємства (господарського товариства)

_____ (код згідно з ЄДРПОУ та повне найменування підприємства – юридичної особи)
Комісія, утворена згідно з наказом _____

_____ (посада керівника органу, що утворив комісію)
від _____ 20__ р. № _____, у складі: _____

_____ (прізвище, ім'я та по батькові, посада, місце роботи голови комісії)

_____ (прізвище, ім'я та по батькові, посада, місце роботи членів комісії)
на засіданні (протокол від _____ 20__ р. № _____) розглянула результати проведення оцінки за залишковою вартістю зазначеного державного нерухомого майна за даними бухгалтерського обліку і визначила його залишкову вартість на _____ 20__ року.

Комісія підтверджує, що залишкова вартість майна згідно з відомостями бухгалтерського обліку становить _____ тис. гривень.

Голова комісії _____ (підпис)

_____ (прізвище та ініціали)

Члени комісії _____ (підпис)

_____ (прізвище та ініціали)

_____ 20__ р.».

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

НАКАЗ

від 1 квітня 2011 р. № 501/461/305

Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Фонду державного майна України, Міністерства фінансів України та Міністерства економіки України від 04.05.2000 № 935/95/31

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 16 червня 2011 р. за № 713/19451

Відповідно до статті 287 Господарського кодексу України та з метою приведення власних нормативно-правових актів у відповідність до законодавства України НАКАЗУЄМО:

1. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Фонду державного майна України, Міністерства фінансів України та Міністерства економіки України від 04.05.2000 № 935/95/31 «Про затвердження Порядку надання Фондом державного майна, його регіональними відділеннями та представництвами дозволів державним підприємствам, організаціям на передачу в оренду цілісних майнових комплексів їх структурних підрозділів та нерухомого майна»*, зареєстрований у Міністерстві юстиції України 20.07.2000 за № 439/4660.

2. Фонду державного майна забезпечити в установленому порядку:

2.1. Подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

2.2. Розміщення цього наказу на веб-сайті Фонду державного майна України.

3. Цей наказ набирає чинності з 1 серпня 2011 року.

4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступників Голови Фонду державного майна України, Міністра фінансів України та Міністра економічного розвитку і торгівлі України відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

Голова Фонду державного майна України О. РЯБЧЕНКО

Міністр фінансів України Ф. ЯРОШЕНКО

Голова комісії з проведення реорганізації Міністерства економіки України А. МАКСЮТА

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

НАКАЗ

від 1 квітня 2011 р. № 502

Про затвердження Порядку погодження Фондом державного майна України, його регіональними відділеннями та представництвами розміру плати за оренду державного майна

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 16 червня 2011 р. за № 714/19452

Відповідно до пункту 2 Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 04.10.95 № 786 (зі змінами), та з урахуванням вимог статті 287 Господарського кодексу України НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Порядок погодження Фондом державного майна України, його регіональними

відділеннями та представництвами розміру плати за оренду державного майна, що додається.

2. Департаменту з питань управління державним майном та орендних відносин Фонду державного майна України забезпечити в установленому порядку подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Департаменту взаємодії з Верховною Радою України та зв'язків з громадськістю забезпечити в установленому порядку розміщення цього наказу на веб-сайті Фонду державного майна України.

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2000, № 8, с. 50 – 54. – Прим. ред.

4. Цей наказ набирає чинності з 1 серпня 2011 року.

5. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступників Голови Фонду державного майна України, які відповідають за питан-

ня оцінки та оренди державного майна згідно з розподілом функціональних обов'язків.

Голова Фонду О. РЯБЧЕНКО

ЗАРЕЄСТРОВАНО
в Міністерстві юстиції України
16 червня 2011 р. за № 714/19452

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Фонду державного майна України
01.04.11 № 502

ПОРЯДОК погодження Фондом державного майна України, його регіональними відділеннями та представництвами розміру плати за оренду державного майна

I. Загальні положення

1.1. погодження розміру орендної плати здійснюється Фондом державного майна України, його регіональними відділеннями та представництвами (далі – органи приватизації) на виконання вимог пункту 2 Методики розрахунку і порядку використання плати за оренду державного майна, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 04.10.95 № 786 (далі – Методика), при зверненні державних підприємств, організацій (далі – підприємства) відповідно до встановлених законодавством обмежень.

1.2. При розгляді розрахунків орендної плати органи приватизації керуються вимогами Закону України «Про оренду державного та комунального майна» і Методики, а також роз'ясненнями, які надає Фонд державного майна України відповідно до пункту 3 постанови Кабінету Міністрів України від 04.10.95 № 786 «Про Методику розрахунку і порядок використання плати за оренду державного майна».

1.3. Розрахунок плати за перший (базовий) місяць оренди державного нерухомого майна здійснюється за формою, наведеною в додатку до цього Порядку.

1.4. Вартість об'єктів оренди визначається відповідно до Методики оцінки об'єктів оренди, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 10.08.95 № 629 (із змінами) (далі – Методика оцінки). Період між датою оцінки майна і датою укладення договору оренди не може перевищувати шести місяців, якщо інший строк не передбачено звітом про оцінку майна.

II. Процедура погодження розміру орендної плати на підставі звернення підприємства як орендодавця державного майна

2.1. Для погодження розміру орендної плати орган приватизації має отримати від підприємства відповідне звернення з такими матеріалами:

розрахунок орендної плати за перший (базовий) місяць оренди, завізований керівником та головним бухгалтером підприємства (подається в чотирьох примірниках);

проект договору об'єкта оренди, завізований керівником підприємства;

висновки про умови договору оренди органу, уповноваженого управляти майном підприємства;

звіт про оцінку об'єкта оренди, висновок про вартість якого на підставі рецензування звіту затверджений органом, уповноваженим управляти майном підприємства, відповідно до вимог Методики оцінки, разом із рецензією на звіт.

2.2. У разі якщо органом, що управляє майном підприємства, є Кабінет Міністрів України, розгляд і рецензування звіту про оцінку об'єкта оренди забезпечуються підрозділом органу приватизації, який відповідає за питання оцінки майна (далі – підрозділ оцінки), якому підрозділ органу приватизації, який відповідає за укладення договорів оренди державного майна (далі – підрозділ оренди), направляє звіт про оцінку об'єкта оренди на рецензування. За результатами рецензування, яке не може тривати більше п'ятнадцяти робочих днів, підрозділ оцінки повертає підрозділу оренди:

звіт про оцінку об'єкта оренди;

рецензію на звіт про оцінку об'єкта оренди;

наказ про затвердження висновку про вартість об'єкта оренди, підписаний керівником органу приватизації або його заступником, який відповідає за питання оцінки майна, у разі відповідності загального висновку, що міститься у рецензії, абзацу другого або третьому пункту 67 Національного стандарту № 1 «Загальні засади оцінки майна і майнових прав», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10.09.03 № 1440.

У разі встановлення неможливості застосування результатів оцінки звіт про оцінку об'єкта оренди разом з рецензією повертається підприємству для усунення виявлених недоліків.

2.3. Після отримання зазначених матеріалів від підприємства (а у випадку, передбаченому в пункті 2.2 цього розділу, – і від підрозділу оцінки) підрозділ оренди перевіряє комплектність цих матеріалів, перевіряє розрахунок орендної плати на відповідність вимогам Методики і в разі відповідності подає на погодження керівнику органу приватизації, а в разі його відсутності – його заступнику, який відповідає за питання оренди державного майна.

2.4. Погодження розміру орендної плати здійснюється органом приватизації протягом п'яти робочих днів з дати надходження звернення від підприємства. У разі надходження звернення від підприємства, управління майном якого здійснює Кабінет Міністрів України, погодження розміру орендної плати здійснюється протягом двадцяти робочих днів з дати надходження такого звернення.

2.5. У разі погодження розрахунку орендної плати підприємству надсилається лист, у якому повідомляється про:

погодження розміру орендної плати за перший (базовий) місяць оренди за умови дотримання зазначеного у проекті договору напряму вико-

ристання майна та вимоги законодавства щодо обмеження загальної площі орендованих приміщень при укладенні підприємством як орендодавцем договорів оренди державного майна;

необхідність щомісячного коригування розміру орендної плати на індекс інфляції;

необхідність відповідного погодження всіх можливих змін розміру орендної плати;

необхідність відрахування належної частини орендної плати до Державного бюджету України.

До листа додається погоджений розрахунок орендної плати за перший (базовий) місяць оренди (у трьох примірниках).

2.6. У разі виявлення невідповідності розрахунку орендної плати Методичі такий розрахунок не погоджується і повертається підприємству разом з іншими документами та відповідним роз'ясненням причин відмови.

Заступник директора Департаменту з питань управління державним майном та орендних відносин Я. УСЕНКО

Додаток до Порядку погодження Фондом державного майна України, його регіональними відділеннями та представництвами розміру плати за оренду державного майна

ПОГОДЖЕНО
 Заступник Голови Фонду державного майна України (начальник РВ ФДМУ або його заступник)

«___» _____ 20__ року
 М. П.

39

РОЗРАХУНОК плати за перший (базовий) місяць оренди державного майна

Майно перебуває на балансі _____
 (найменування державного підприємства)

№ з/п	Назва та місце- знаходження об'єкта оренди	Площа об'єкта оренди, м ²	Вартість об'єкта оренди за незалежною оцінкою на «___» _____ 20_ року	Застосовані величини		Орендна плата за перший (базовий)* місяць оренди	
				орендна ставка, %	індекс інфляції	назва місяця, рік	орендна плата без ПДВ**, грн
1	2	3	4	5	6	7	8

* Якщо на момент розрахунку за перший місяць оренди ще невідомий індекс інфляції, то в таблиці зазначається орендна плата за останній місяць, щодо якого Державною службою статистики України повідомлено індекс інфляції (базовий місяць для розрахунку), з наступним коригуванням цього показника на відповідний індекс інфляції, про що під таблицю робиться спеціальний запис.

** Оподаткування орендної плати здійснюється відповідно до вимог чинного законодавства.

Директор _____
 (підпис) (прізвище, ім'я, по батькові)

Головний бухгалтер _____
 (підпис) (прізвище, ім'я, по батькові)

М. П.

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

НАКАЗ

від 12 травня 2011 року № 708

Про затвердження Стандарту адміністративної послуги з оформлення права власності на нерухоме майно, яке передається творчим спілкам

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 31 травня 2011 р. за № 644/19382

З метою виконання підпункту 4 пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 17.07.09 № 737 «Про заходи щодо упорядкування адміністративних послуг» НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Стандарт адміністративної послуги з оформлення права власності на нерухоме майно, яке передається творчим спілкам, що додається.

2. Департаменту розпорядження державним майном:

2.1. Забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

2.2. Довести цей наказ до відома творчих спі-

лок, яким передається у власність нерухоме майно відповідно до законодавства.

3. Департаменту взаємодії з Верховною Радою України та зв'язків з громадськістю забезпечити розміщення цього Стандарту в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Фонду.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування*.

5. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

Голова Фонду О. РЯБЧЕНКО

ЗАРЕЄСТРОВАНО
в Міністерстві юстиції України
31 травня 2011 р. за № 644/19382

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Фонду державного майна України
12.05.11 № 708

40

СТАНДАРТ

адміністративної послуги з оформлення права власності на нерухоме майно, яке передається творчим спілкам

1. Цей Стандарт визначає вимоги до адміністративної послуги з оформлення права власності на нерухоме майно творчих спілок колишнього Союзу РСР, яке станом на 24.08.91 перебувало у їх віданні або у володінні чи користуванні відповідних республіканських або територіальних структур (далі – адміністративна послуга), а також вимоги до переліку документів, необхідних для надання адміністративної послуги; складу і послідовності дій одержувача та адміністративного органу; опису результату, який повинен отримати одержувач; місця надання адміністративної послуги та режиму роботи адміністративного органу; інформаційного забезпечення одержувача при зверненні за одержанням адміністративної послуги; по-

рядку виправлення можливих недоліків наданої адміністративної послуги.

Адміністративним органом, що надає послугу, є Фонд державного майна України (далі – Фонд).

У цьому Стандарті терміни вживаються у значенні, визначеному Порядком передачі нерухомого майна у власність творчим спілкам, затвердженим наказом Міністерства економіки України, Фонду державного майна України, Міністерства юстиції України від 18.08.98 № 110/1639/45/5, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 10.09.98 за № 559/2999 (далі – Порядок).

2. Одержувачем адміністративної послуги є творчі спілки України.

3. Для одержання адміністративної послуги творчі спілки України подають до Фонду згідно з вимогами пункту 4 Порядку такі документи:

* Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 14 червня 2011 р. № 42. – Прим. ред.

статути (положення) творчих спілок України та їх органів управління майном (фондів тощо) станом на 24.08.91 і в останній редакції;

статути (положення) відповідних загальносоюзних творчих спілок колишнього Союзу РСР та їх органів управління майном (фондів тощо) станом на 24.08.91;

статути (положення) розташованих на території України підприємств, установ, організацій загальносоюзних творчих спілок колишнього Союзу РСР станом на 24.08.91 і в останній редакції та свідоцтва про їх державну реєстрацію;

договір купівлі-продажу об'єкта (у разі здійснення такої операції органом загальносоюзної творчої спілки);

акт державної комісії про прийняття об'єкта в експлуатацію;

акт прийняття-передачі об'єкта у власність творчої спілки;

документи, що підтверджують право користування земельною ділянкою (за винятком випадків оформлення права власності на окреме нежитлове приміщення);

інвентарну картку обліку об'єктів нерухомого майна;

баланс підприємства, установи, організації станом на 01.01.91 і на 01.01.92;

розподільчий баланс, згідно з яким нежитлове приміщення виділено в окрему облікову одиницю, і укладену з іншими власниками будинку угоду про спільне користування будинком.

4. У разі відсутності одного із зазначених у пункті 3 цього Стандарту документів або недостатньо чіткого визначення в них належності нерухомого майна до майна відповідної загальносоюзної творчої спілки колишнього Союзу РСР подаються додатково такі документи (оригінали або належним чином завірені копії):

дані бюро технічної інвентаризації (технічний паспорт будинку, споруди, реєстраційне посвідчення або довідка-характеристика на об'єкт нерухомого майна);

рішення органу місцевого самоврядування про виділення земельної ділянки у користування творчій спілці або для забудови;

матеріали, що підтверджують джерела фінансування, за рахунок яких здійснювалося будівництво об'єкта (титульний список, платіжні доручення тощо);

довідка з Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України встановленого зразка.

5. Фонд розглядає надані творчою спілкою України документи і у двотижневий строк листом повідомляє таку спілку про прийняття їх до розгляду або про невідповідність цих документів встановленим вимогам.

6. У разі прийняття зазначених документів до розгляду Фонд створює комісію шляхом видання спільного наказу Фонду та творчої спілки України.

Комісія у тримісячний строк:

розглядає надані творчою спілкою документи та встановлює відповідність наведеної в них інформації основним критеріям, за якими визначається правонаступництво творчої спілки України на нерухоме майно відповідної творчої спілки колишнього Союзу РСР (у разі необхідності – проводить обстеження об'єктів на місці);

за результатами розгляду складає акт щодо належності об'єкта з висновком про можливість чи неможливість підтвердження права власності творчої спілки України на відповідне нерухоме майно, який підписується членами комісії.

Складений комісією акт щодо належності об'єкта погоджується з органом, уповноваженим управляти майном творчої спілки, та затверджується Фондом.

7. На підставі акта щодо належності об'єкта Фондом у двотижневий строк з дати затвердження цього акта видається Свідоцтво про право власності на майно та оформлюється акт приймання-передачі нерухомого майна.

8. У разі неможливості підтвердження комісією права власності творчої спілки України на нерухоме майно комісією складається акт щодо належності об'єкта з відповідним висновком.

9. Адміністративна послуга надається на безоплатній основі.

10. Вимоги до посадових осіб, які безпосередньо забезпечують надання адміністративної послуги, встановлені законодавством України про державну службу та іншими актами законодавства.

11. Документи, необхідні для надання адміністративної послуги, надсилаються поштою на адресу Фонду: 01601, м. Київ, вул. Кутузова, 18/9, або вкладаються до поштової скриньки Фонду, розміщеної на першому поверсі будівлі Фонду за вказаною адресою.

12. Надання адміністративної послуги одержувачу здійснюється шляхом надсилання на його адресу Свідоцтва про право власності на майно або отримання його одержувачем безпосередньо у Фонді.

13. Інформація про цей Стандарт та про надання адміністративної послуги надається одержувачеві безкоштовно шляхом:

розміщення в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Фонду www.spfu.gov.ua;

консультацій за телефоном: (044) 200-36-21.

14. Надання адміністративної послуги не передбачає поділу одержувачів на категорії.

15. Скарга на недотримання Стандарту може адресуватися Фонду і розглядатися в терміни згідно з чинним законодавством. Скарга надсилається поштою на адресу Фонду: 01601, м. Київ, вул. Кутузова, 18/9, або вкладається до поштової скриньки Фонду, розміщеної на першому поверсі будівлі Фонду за цією адресою.

16. У разі втрати Свідоцтва про право власності на майно видається його дублікат за встановленою формою.

Директор Департаменту розпорядження державним майном В. ФЕДОРОВ

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ

НАКАЗ

від 23 травня 2011 р. № 748/626

Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Фонду державного майна України, Міністерства фінансів України, Національного банку України від 23.03.94 № 153/18-440/108

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 9 червня 2011 р. за № 698/19436

Відповідно до Закону України «Про Державну програму приватизації» та з метою приведення нормативно-правового акта у відповідність до законодавства НАКАЗУЄМО:

1. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Фонду державного майна України, Міністерства фінансів України, Національного банку України від 23.03.94 № 153/18-440/108 «Про затвердження Положення про порядок обліку та контролю за діяльністю довірчих товариств у ході розміщення приватизаційних паперів», зареєстрований у Міністерстві юстиції України 07.04.94 за № 71/280.

2. Департаменту підготовки та проведення конкурсів Фонду державного майна України в

установленому законодавством порядку забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду, заступника Міністра фінансів відповідно до розподілу обов'язків.

4. Цей наказ набирає чинності через 10 днів після його державної реєстрації в Міністерстві юстиції України, але не раніше дня його офіційного опублікування*.

Голова Фонду державного майна України О. РЯБЧЕНКО

*Міністр фінансів України
Ф. ЯРОШЕНКО*

* Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 29 червня 2011 р. № 46. – Прим. ред.

У процесі нормотворення

У Верховній Раді України зареєстровано такі проекти законів України, внесені народними депутатами:

«Про внесення змін до Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації» (щодо виключення з переліку окремих підприємств), реєстр. № 8655 від 10.06.11.

Законопроект передбачає виключення з переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, та об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, але можуть

бути корпоратизовані, підприємств, органами управління яких є колишні Мінпромполітики, Держкомрибгосп та Укрбудматеріали;

«Про особливості оренди чи концесії об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності», реєстр. № 8705 від 17.06.11.

Законопроект визначає особливості передачі в оренду чи концесію об'єктів паливно-енергетичного комплексу, що перебувають у державній власності, особливості оренди та концесії таких об'єктів.

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ**НАКАЗ**

від 1 червня 2011 року № 822

Про внесення змін до нормативно-правового акта*Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 22 червня 2011 р. за № 745/19483*

Відповідно до законів України «Про акціонерні товариства» і від 22.12.10 № 2850-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо статутного капіталу», з метою приведення у відповідність з вимогами чинного законодавства НАКАЗУЮ:

1. Внести до Порядку проведення конкурсів з продажу акцій (часток, паїв), що належать державі у майні юридичних осіб*, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 05.10.05 № 2694, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 31.10.05 за № 1305/11585, такі зміни:

у тексті Порядку слова «статутний фонд» та «відкрите акціонерне товариство» в усіх відмін-

ках замінити словами «статутний капітал» та «публічне акціонерне товариство» у відповідних відмінках.

2. Департаменту інвестиційних проектів та майна за кордоном у встановленому порядку забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування**.

Голова Фонду О. РЯБЧЕНКО

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ**НАКАЗ**

від 2 червня 2011 року № 823

Про внесення змін до нормативно-правового акта*Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 22 червня 2011 р. за № 746/19484*

Відповідно до законів України «Про акціонерні товариства» і від 22.12.10 № 2850-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо статутного капіталу», з метою приведення у відповідність з вимогами чинного законодавства НАКАЗУЮ:

1. Унести до наказу Фонду державного майна України від 16.02.98 № 235 «Про затвердження Порядку внесення в статутні фонди ВАТ, що створюються в процесі приватизації, і вилучення з них фінансово-майнових активів підприємств», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19.03.98 за № 181/2621 (зі змінами), такі зміни:

у заголовку та тексті наказу слова «статутний фонд» і «відкрите акціонерне товариство» в усіх відмінках і числах замінити словами «статутний капітал» і «публічне акціонерне товариство» у відповідних відмінках і числах та абревіатуру «ВАТ» замінити абревіатурою «ПАТ».

2. Унести до Порядку внесення в статутні фонди ВАТ, що створюються в процесі приватизації, і ви-

лучення з них фінансово-майнових активів підприємств, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 16.02.98 № 235 (у редакції наказу Фонду державного майна України від 21.05.01 № 854***), зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 07.06.01 за № 482/5673, такі зміни:

2.1. Нумерацію розділів арабськими цифрами замінити нумерацією римськими цифрами.

2.2. У пункті 1.1 розділу I слова «Про власність» виключити; слова «Про цінні папери і фондову біржу» замінити словами «Про цінні папери та фондовий ринок».

2.3. Абзац третій пункту 3.2 розділу III виключити. У зв'язку з цим абзац четвертий уважати абзацом третім.

3. Департаменту інвестиційних проектів та майна за кордоном у встановленому порядку забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

5. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування**.

Голова Фонду О. РЯБЧЕНКО

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2005, № 12, с. 46. – Прим. ред.

** Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 15 липня 2011 р. № 51. – Прим. ред.

*** Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2001, № 8, с. 60 – 61. – Прим. ред.

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

НАКАЗ

від 3 червня 2011 року № 830

Про внесення зміни до нормативно-правового акта

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 22 червня 2011 р. за № 747/19485

Відповідно до Закону України від 22.12.10 № 2850-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо статутного капіталу» та з метою приведення у відповідність з вимогами чинного законодавства НАКАЗУЮ:

1. Внести до Порядку передачі Фонду державного майна України часток (паїв, акцій), що належать державі, у статутних капіталах суб'єктів господарювання, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 18.02.98 № 284, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19.03.98 за № 180/2620 (зі змінами), таку зміну:

у пункті 6 слова «статутного фонду» замінити словами «статутного капіталу».

2. Департаменту інвестиційних проектів та майна за кордоном у встановленому порядку забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування*.

Голова Фонду О. РЯБЧЕНКО

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

НАКАЗ

від 14 червня 2011 року № 890

Про внесення змін до Положення про порядок погодження планів санації та мирових угод

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 1 липня 2011 р. за № 797/19535

Відповідно до Закону України від 07.04.11 № 3205-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо скасування свідоцтва про державну реєстрацію юридичної особи та фізичної особи – підприємця» НАКАЗУЮ:

1. Внести до Положення про порядок погодження планів санації та мирових угод**, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 06.06.07 № 895, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19.07.07 за № 836/14103, такі зміни:

1.1. Нумерацію розділів арабськими цифрами замінити нумерацією римськими цифрами.

1.2. У розділі II:

абзац другий пункту 2.3 виключити.

У зв'язку з цим абзаци третій – одинадцятий вважати відповідно абзацами другим – десятим; у підпункті 2.4.1.1 підпункту 2.4.1 пункту 2.4 слова «номер і дата видачі свідоцтва про держав-

ну реєстрацію» замінити словами «дата та номер запису про проведення державної реєстрації юридичної особи».

1.3. У розділі III:

абзац другий пункту 3.3 виключити.

У зв'язку з цим абзаци третій, четвертий вважати відповідно абзацами другим, третім.

2. Департаменту з питань корпоративних відносин та відновлення платоспроможності подати цей наказ на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України відповідно до Указу Президента України від 03.10.92 № 493 «Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади» (зі змінами).

3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування*.

4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на Першого заступника Голови Фонду відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

Голова Фонду О. РЯБЧЕНКО

* Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 15 липня 2011 р. № 51. – Прим. ред.

** Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2007, № 9, с. 55 – 59. – Прим. ред.

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

НАКАЗ

від 21 червня 2011 року № 932

**Про внесення змін до наказу Фонду державного майна України
від 03.03.2000 № 433***Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 7 липня 2011 р. за № 824/19562*

Відповідно до Закону України від 22.12.10 № 2850-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо статутного капіталу», Закону України від 07.04.11 № 3205-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо скасування свідоцтва про державну реєстрацію юридичної особи та фізичної особи – підприємця» та з метою приведення у відповідність з вимогами чинного законодавства НАКАЗУЮ:

1. Внести до наказу Фонду державного майна України від 03.03.2000 № 433 «Про затвердження Переліку документів, які подаються до Фонду державного майна України ініціаторами створення господарських товариств, у тому числі підприємств з іноземними інвестиціями, до статутних фондів яких передається майно, майнові права та інші активи, що є державною власністю»*, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 28.03.2000 за № 196/4417, такі зміни:

1.1. У заголовку слова «статутних фондів» замінити словами «статутних капіталів».

1.2. У преамбулі:

слова «Декрету Кабінету Міністрів України «Про управління майном, що є у загальнодержавній власності» замінити словами «Закону України «Про управління об'єктами державної власності»; слова «статутних фондів» замінити словами «статутних капіталів».

1.3. У пункті 1 слова «Департамент міждержавних майнових відносин та власності за кордоном» замінити словами «Департамент інвестиційних проектів та майна за кордоном».

1.4. У пункті 2 слова «статутних фондів» замінити словами «статутних капіталів».

1.5. Пункт 3 викласти в такій редакції:

«3. Вартість вкладів усіх засновників до статутного капіталу господарського товариства визначається за результатами проведення незалежної оцінки.

Департаменту оціночної діяльності за поданням Департаменту інвестиційних проектів та майна за кордоном здійснювати рецензування звітів про оцінку майна, яке вноситься до статутних капіталів створюваних господарських товариств, та надавати рецензію і погоджені висновки про вар-

тість майна, що належить державі та іншим засновникам (у разі наявності загального висновку, зазначеного у рецензії, відповідно до абзацу другого або третього пункту 67 Національного стандарту № 1 «Загальні засади оцінки майна і майнових прав», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10.09.03 № 1440), до Департаменту інвестиційних проектів та майна за кордоном.».

2. Внести до Переліку документів, які подаються до Фонду державного майна України ініціаторами створення господарських товариств, у тому числі підприємств з іноземними інвестиціями, до статутних фондів яких передається майно, майнові права та інші активи, що є державною власністю, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 03.03.2000 № 433, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 28.03.2000 за № 196/4417, такі зміни:

2.1. У заголовку слова «статутних фондів» замінити словами «статутних капіталів».

2.2. Пункт 5 викласти в такій редакції:

«5. Письмова згода відповідного уповноваженого органу управління на створення господарського товариства, передачу об'єктів державної власності до його статутного капіталу із зазначенням структури вкладу, обсягу державних корпоративних прав та складу недержавних співзасновників товариства».

2.3. У пункті 7 слова «Експертна оцінка внесків засновників до статутного фонду» замінити словами «Звіт про оцінку майна, що вноситься засновниками до статутного капіталу».

2.4. У пункті 9 слова «свідоцтва про державну реєстрацію юридичних осіб України» замінити словами «виписка з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців».

3. Департаменту інвестиційних проектів та майна за кордоном в установленому порядку забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на Першого заступника Голови Фонду відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

5. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування**.

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2000, № 5, с. 37 – 38. – Прим. ред.

** Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 29 липня 2011 р. № 55. – Прим. ред.

Голова Фонду О. РЯБЧЕНКО

ЗАКОН УКРАЇНИ Про засади запобігання і протидії корупції

Цей Закон визначає основні засади запобігання і протидії корупції в публічній і приватній сферах суспільних відносин, відшкодування завданих внаслідок вчинення корупційних правопорушень збитків, шкоди, поновлення порушених прав, свобод чи інтересів фізичних осіб, прав чи інтересів юридичних осіб, інтересів держави.

РОЗДІЛ I. Загальні положення

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

безпосереднє підпорядкування – відносини прямої організаційної або правової залежності підлеглої особи від її керівника, в тому числі через вирішення (участь у вирішенні) питань прийняття на роботу, звільнення з роботи, застосування заохочень, дисциплінарних стягнень, надання вказівок, доручень, контролю за їх виконанням;

близькі особи – подружжя, діти, батьки, рідні брати і сестри, дід, баба, онуки, усиновлювачі, усиновлені, а також інші особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом і мають взаємні права та обов'язки із суб'єктом, зазначеним у частині першій статті 4 цього Закону;

конфлікт інтересів – суперечність між особистими інтересами особи та її службовими повноваженнями, наявність якої може вплинути на об'єктивність або неупередженість прийняття рішень, а також на вчинення чи невчинення дій під час виконання наданих їй службових повноважень;

корупційне правопорушення – умисне діяння, що містить ознаки корупції, вчинене особою, зазначеною в частині першій статті 4 цього Закону, за яке законом встановлено кримінальну, адміністративну, цивільно-правову та дисциплінарну відповідальність;

корупція – використання особою, зазначеною в частині першій статті 4 цього Закону, наданих їй службових повноважень та пов'язаних із цим можливостей з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб або відповідно обіцянка/пропозиція чи надання неправомірної вигоди особі, зазначеній у частині першій статті 4 цього Закону, або на її вимогу іншим фізич-

ним чи юридичним особам з метою схилити цю особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень та пов'язаних із цим можливостей;

неправомірна вигода – грошові кошти або інше майно, переваги, пільги, послуги, нематеріальні активи, що їх без законних на те підстав обіцяють, пропонують, надають або одержують безоплатно чи за ціною, нижчою за мінімальну ринкову;

члени сім'ї – особи, які перебувають у шлюбі, їхні діти, особи, які перебувають під опікою і піклуванням, інші особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом, мають взаємні права та обов'язки, у тому числі особи, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі.

Стаття 2. Законодавство у сфері запобігання і протидії корупції

1. Відносини, що виникають у сфері запобігання і протидії корупції, регулюються цим Законом, іншими законами і міжнародними договорами України, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, а також прийнятими на їх виконання іншими нормативно-правовими актами.

2. Дія цього Закону та передбачені ним обмеження поширюються на всіх осіб, визначених суб'єктами відповідальності за корупційні правопорушення, у межах, встановлених цим Законом.

Стаття 3. Основні принципи запобігання і протидії корупції

1. Діяльність із запобігання і протидії корупції ґрунтується на принципах:

верховенства права;

законності;

комплексного здійснення правових, політичних, соціально-економічних, інформаційних та інших заходів;

пріоритетності запобіжних заходів;

невідворотності відповідальності за вчинення корупційних правопорушень;

відкритості та прозорості діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування;

участі громадськості в заходах щодо запобігання і протидії корупції, державного захисту осіб, які надають допомогу в здійсненні таких заходів;

забезпечення відновлення порушених прав і законних інтересів, відшкодування збитків, шкоди, завданої корупційним правопорушенням.

Стаття 4. Суб'єкти відповідальності за корупційні правопорушення

1. Суб'єктами відповідальності за корупційні правопорушення є:

1) особи, уповноважені на виконання функцій держави або місцевого самоврядування:

а) Президент України, Голова Верховної Ради України, його Перший заступник та заступник, Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр України, віце-прем'єр-міністри України, міністри, інші керівники центральних органів виконавчої влади, які не входять до складу Кабінету Міністрів України, та їх заступники, Голова Служби безпеки України, Генеральний прокурор України, Голова Національного банку України, Голова Рахункової палати, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим;

б) народні депутати України, депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутати місцевих рад;

в) державні службовці, посадові особи місцевого самоврядування;

г) військові посадові особи Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів військових формувань;

г) судді Конституційного Суду України, інші професійні судді, Голова, члени, дисциплінарні інспектори Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, службові особи секретаріату цієї Комісії, Голова, заступник Голови, секретарі секцій Вищої ради юстиції, а також інші члени Вищої ради юстиції, народні засідателі і присяжні (під час виконання ними цих функцій);

д) особи рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ, державної кримінально-виконавчої служби, органів та підрозділів цивільного захисту, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, особи начальницького складу податкової міліції;

е) посадові та службові особи органів прокуратури, Служби безпеки України, дипломатичної служби, митної служби, державної податкової служби;

є) члени Центральної виборчої комісії;

ж) посадові та службові особи інших органів державної влади;

2) особи, які для цілей цього Закону прирівнюються до осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування:

а) посадові особи юридичних осіб публічного права, які не зазначені в пункті 1 частини першої цієї статті, але одержують заробітну плату за рахунок державного чи місцевого бюджету;

б) особи, які не є державними службовцями, посадовими особами місцевого самоврядування, але надають публічні послуги (аудитори, нотаріуси, оцінювачі, а також експерти, арбітражні керуючі, незалежні посередники, члени трудового арбітражу, третейські судді під час виконання ними цих функцій, інші особи в установлених законом випадках);

в) посадові особи іноземних держав (особи, які обіймають посади в законодавчому, виконавчому або судовому органі іноземної держави, в тому числі присяжні засідателі, інші особи, які здійснюють функції держави для іноземної держави, зокрема для державного органу або державного підприємства), а також іноземні третейські судді, особи, які уповноважені вирішувати цивільні, комерційні або трудові спори в іноземних державах у порядку, альтернативному до судового;

г) посадові особи міжнародних організацій (працівники міжнародної організації чи будь-які інші особи, уповноважені такою організацією діяти від її імені), а також члени міжнародних парламентських асамблей, учасником яких є Україна, та судді і посадові особи міжнародних судів;

3) особи, які постійно або тимчасово обіймають посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків, або особи, спеціально уповноважені на виконання таких обов'язків у юридичних особах приватного права незалежно від організаційно-правової форми, відповідно до закону;

4) посадові особи юридичних осіб, фізичні особи – у разі одержання від них особами, зазначеними в пунктах 1, 2 частини першої цієї статті, або за участю цих осіб іншими особами неправомірної вигоди.

Стаття 5. Суб'єкти, які здійснюють заходи щодо запобігання і протидії корупції

1. Президент України, Верховна Рада України, органи прокуратури України здійснюють заходи щодо запобігання і протидії корупції в межах повноважень, визначених Конституцією України.

2. Органи державної влади здійснюють заходи щодо запобігання і протидії корупції або беруть участь у їх здійсненні в межах повноважень, визначених законами та іншими виданими на їх основі нормативно-правовими актами.

3. Кабінет Міністрів України спрямовує і координує роботу органів виконавчої влади щодо запобігання і протидії корупції відповідно до Конституції і законів України, актів Президента України.

4. Координацію реалізації органами виконавчої влади визначеної Президентом України антикорупційної стратегії здійснює спеціально уповноважений орган з питань антикорупційної політики, який утворюється Президентом України і діє відповідно до вимог, встановлених законом.

5. Спеціально уповноважені суб'єкти безпосередньо здійснюють у межах своєї компетенції за-

ходи щодо виявлення, припинення та розслідування корупційних правопорушень (далі – спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції).

Спеціально уповноваженими суб'єктами у сфері протидії корупції є органи прокуратури, спеціальні підрозділи по боротьбі з організованою злочинністю Міністерства внутрішніх справ України, податкової міліції, по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю Служби безпеки України, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, якщо інше не передбачено законом.

Координацію діяльності правоохоронних органів з питань протидії корупції здійснюють у межах наданих повноважень, визначених законами, Генеральний прокурор України та підпорядковані йому прокурори.

6. Суб'єктами, які беруть участь у запобіганні, виявленні, а в установлених законом випадках – у здійсненні заходів щодо припинення корупційних правопорушень, відновленні порушених прав чи інтересів фізичних та юридичних осіб, інтересів держави, а також в інформаційному і науководослідному забезпеченні здійснення заходів щодо запобігання і протидії корупції, у міжнародному співробітництві в цій сфері, є:

- 1) уповноважені підрозділи органів державної влади;
- 2) місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування;
- 3) підприємства, установи, організації незалежно від підпорядкованості та форми власності, їх посадові та службові особи, а також громадяни, об'єднання громадян за їх згодою.

7. Посадові і службові особи органів державної влади, посадові особи місцевого самоврядування, юридичних осіб, їх структурних підрозділів у разі виявлення корупційного правопорушення чи одержання інформації про вчинення такого правопорушення працівниками відповідних органів державної влади, органів місцевого самоврядування, юридичних осіб, їх структурних підрозділів зобов'язані у межах своїх повноважень ужити заходів щодо припинення такого правопорушення та негайно письмово повідомити про його вчинення спеціально уповноважений суб'єкт у сфері протидії корупції.

РОЗДІЛ II. Заходи, спрямовані на запобігання і протидію корупції

Стаття 6. Обмеження щодо використання службового становища

1. Особам, зазначеним у пунктах 1 – 3 частини першої статті 4 цього Закону, забороняється використовувати свої службові повноваження та пов'язані з цим можливості з метою одержання неправомірної вигоди або у зв'язку з прийняттям обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб, у тому числі:

1) неправомірно сприяти фізичним або юридичним особам у здійсненні ними господарської діяльності, одержанні субсидій, субвенцій, дотацій, кредитів, пільг, укладанні контрактів (у тому числі на закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти);

2) неправомірно сприяти призначенню на посаду особи;

3) неправомірно втручатися в діяльність органів державної влади, органів місцевого самоврядування або посадових осіб;

4) неправомірно надавати перевагу фізичним або юридичним особам у зв'язку з підготовкою проектів, виданням нормативно-правових актів та прийняттям рішень, затвердженням (погодженням) висновків.

Стаття 7. Обмеження щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності

1. Особам, зазначеним у пункті 1 частини першої статті 4 цього Закону, забороняється:

1) займатися іншою оплачуваною або підприємницькою діяльністю (крім викладацької, наукової і творчої діяльності, медичної практики, інструкторської та суддівської практики із спорту), якщо інше не передбачено Конституцією або законами України;

2) входити до складу органу управління чи наглядової ради підприємства або організації, що має на меті одержання прибутку (крім випадків, коли особи здійснюють функції з управління акціями (частками, паями), що належать державі чи територіальній громаді, та представляють інтереси держави чи територіальної громади в раді товариства (спостережній раді), ревізійній комісії господарського товариства), якщо інше не передбачено Конституцією або законами України.

2. У разі якщо Конституцією і законами України для окремих посад встановлено спеціальні обмеження щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності, то їх дотримання забезпечується за спеціальними процедурами.

3. Обмеження, передбачені частиною першою цієї статті, не поширюються на депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутатів місцевих рад (крім тих, які здійснюють свої повноваження у відповідній раді на постійній основі), членів Вищої ради юстиції (крім тих, які працюють у Вищій раді юстиції на постійній основі), народних засідателів і присяжних.

Стаття 8. Обмеження щодо одержання дарунків (пожертв)

1. Особам, зазначеним у пункті 1 та підпунктах «а», «б» пункту 2 частини першої статті 4 цього Закону, забороняється безпосередньо або через інших осіб одержувати дарунки (пожертви) від юридичних або фізичних осіб:

1) за рішення, дії чи бездіяльність в інтересах дарувальника, що приймаються, вчиняються як безпосередньо такою особою, так і за її сприяння іншими посадовими особами та органами;

2) якщо особа, яка дарує (здійснює) дарунок (пожертву), перебуває в підпорядкуванні такої особи.

2. Особи, зазначені в пункті 1 та підпунктах «а», «б» пункту 2 частини першої статті 4 цього Закону, можуть приймати дарунки, які відповідають загально визначеним уявленням про гостинність, та пожертви, крім випадків, передбачених частиною першою цієї статті, якщо вартість таких дарунків (пожертв) не перевищує 50 відсотків мінімальної заробітної плати, встановленої на день прийняття дарунка (пожертви), одноразово, а сукупна вартість таких дарунків (пожертв), отриманих з одного джерела протягом року, – однієї мінімальної заробітної плати, встановленої на 1 січня поточного року.

Передбачене цією частиною обмеження щодо вартості дарунків (пожертв) не поширюється на дарунки (пожертви), які:

1) даруються (здійснюються) близькими особами;

2) одержуються як загальнодоступні знижки на товари, послуги, загальнодоступні виграші, призи, премії, бонуси.

3. Дарунки, одержані особами, зазначеними в пункті 1 та підпунктах «а», «б» пункту 2 частини першої статті 4 цього Закону, як подарунки державі, Автономній Республіці Крим, територіальній громаді, державним або комунальним установам чи організаціям, є відповідно державною або комунальною власністю і передаються органу, установі чи організації в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 9. Обмеження щодо роботи близьких осіб

1. Особи, зазначені в підпунктах «а», «в» – «ж» пункту 1 та підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 4 цього Закону, не можуть мати у безпосередньому підпорядкуванні близьких їм осіб або бути безпосередньо підпорядкованими у зв'язку з виконанням повноважень близьким їм особам.

Особи, зазначені в підпунктах «а», «в» – «ж» пункту 1 та підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 4 цього Закону, зобов'язані повідомити керівництво органу, на посаду в якому вони претендують, про працюючих у цьому органі близьких їм осіб.

Положення абзаців першого та другого цієї частини не поширюються на:

1) народних засідателів і присяжних;

2) близьких осіб, які безпосередньо підпорядковані один одному у зв'язку з перебуванням кожного з них на виборній посаді;

3) осіб, які працюють у сільській місцевості, гірських населених пунктах;

4) осіб, які працюють у галузі освіти, науки, культури, охорони здоров'я, фізичної культури та спорту;

5) інших осіб, визначених законом.

2. У разі виникнення обставин, що порушують вимоги частини першої цієї статті, відповідні особи, близькі їм особи вживають заходів щодо усунення таких обставин у п'ятнадцятиденний строк.

Якщо в зазначений строк ці обставини добровільно не усунуто, відповідні особи або близькі їм особи в місячний строк з моменту виникнення обставин підлягають переведенню в установленому порядку на іншу посаду, що виключає безпосереднє підпорядкування.

У разі неможливості такого переведення особа, яка перебуває в підпорядкуванні, підлягає звільненню із займаної посади.

3. Особам, зазначеним у підпунктах «а», «в» – «ж» пункту 1 та підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 4 цього Закону (крім народних засідателів і присяжних), забороняється брати участь у роботі колегіальних органів під час розгляду питань щодо призначення на посаду близьких їм осіб та у будь-який інший спосіб впливати на прийняття такого рішення.

Стаття 10. Обмеження щодо осіб, які звільнилися з посад або припинили діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави, місцевого самоврядування

1. Особам, уповноваженим на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, зазначеним у пункті 1 частини першої статті 4 цього Закону, які звільнилися з посади або іншим чином припинили діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, протягом року з дня її припинення забороняється:

1) укладати трудові договори (контракти) або вчиняти правочини у сфері підприємницької діяльності з підприємствами, установами чи організаціями незалежно від форми власності, якщо особи, зазначені в абзаці першому цієї частини, протягом року до дня припинення виконання функцій держави або місцевого самоврядування здійснювали повноваження з контролю, нагляду або підготовки чи прийняття відповідних рішень щодо діяльності цих підприємств, установ чи організацій;

2) розголошувати або використовувати в інший спосіб у своїх інтересах інформацію, яка стала їм відома у зв'язку з виконанням службових повноважень, крім випадків, установлених законом;

3) представляти інтереси будь-якої особи у справах (у тому числі в тих, що розглядаються в судах), в яких іншою стороною є орган (органи), в якому (яких) вони працювали.

Стаття 11. Спеціальна перевірка щодо осіб, які претендують на зайняття посад, пов'язаних із виконанням функцій держави або місцевого самоврядування

1. Стосовно осіб, які претендують на зайняття посад, зазначених у пункті 1 частини першої статті 4 цього Закону (крім кандидатів на пост Президента України, кандидатів у народні депутати України, кандидатів у депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та на посади сільських, селищних, міських голів), проводиться спеціальна перевірка, у тому числі щодо відомостей, поданих особою.

Організація проведення спеціальної перевірки покладається на керівника (заступника керівника) органу державної влади, органу місцевого самоврядування, на зайняття посади в якому претендує особа, крім випадків, установлених законом.

До проведення спеціальної перевірки залучаються спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції, а в разі потреби – інші центральні органи виконавчої влади.

2. Спеціальній перевірці підлягають відомості про особу, яка претендує на зайняття посади, зазначеної в пункті 1 частини першої статті 4 цього Закону (крім кандидатів на пост Президента України, кандидатів у народні депутати України, кандидатів у депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та на посади сільських, селищних, міських голів), зокрема щодо:

- 1) притягнення особи до кримінальної відповідальності, в тому числі за корупційні правопорушення, наявності судимості, її зняття, погашення;
- 2) факту, що особа піддана, піддавалася раніше адміністративним стягненням за корупційні правопорушення;
- 3) достовірності відомостей, зазначених у декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру;
- 4) наявності в особи корпоративних прав;
- 5) стану здоров'я, освіти, наявності наукового ступеня, вченого звання, підвищення кваліфікації.

3. Спеціальна перевірка проводиться у п'ятнадцятиденний строк за письмовою згодою особи, яка претендує на зайняття посади.

У разі ненадання особою такої згоди питання щодо призначення її на посаду не розглядається.

У разі встановлення за результатами спеціальної перевірки факту подання претендентом на посаду неправдивих відомостей про себе посадова особа (орган), яка (який) здійснює призначення (обрання) на цю посаду, відмовляє претендента в призначенні (обранні) на посаду, а також протягом трьох робочих днів повідомляє про виявлений факт правоохоронні органи для реагування в установленому законом порядку, крім випадків, визначених законом.

Рішення про відмову у призначенні (обранні) на посаду з підстави, зазначеної в абзаці третьому цієї частини, може бути оскаржено до суду.

Порядок організації проведення спеціальної перевірки затверджується Президентом України.

4. Для проведення спеціальної перевірки особа, яка претендує на зайняття посади, подає до відповідного органу:

- 1) письмову згоду на проведення спеціальної перевірки;
- 2) автобіографію;
- 3) копію документа, який посвідчує особу;
- 4) декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік за формою, що додається до цього Закону;
- 5) копії документів про освіту, вчені звання та наукові ступені;
- 6) медичну довідку про стан здоров'я за формою, затвердженою Міністерством охорони здоров'я України;
- 7) копію військового квитка (для військовослужбовців або військовозобов'язаних);
- 8) довідку про допуск до державної таємниці (у разі його наявності).

5. Після одержання письмової згоди особи, яка претендує на зайняття посади, на проведення спеціальної перевірки орган, на посаду в якому претендує особа, не пізніше наступного дня надсилає до відповідних органів державної влади, до компетенції яких належить проведення спеціальної перевірки відомостей, передбачених у частині другій цієї статті, запит про перевірку відомостей щодо особи, яка претендує на зайняття відповідної посади.

Запит підписує керівник органу, на посаду в якому претендує особа, а в разі його відсутності – особа, яка виконує обов'язки керівника, або один з його заступників відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

До запиту додаються копії документів, зазначених у частині четвертій цієї статті.

6. Інформація про результати спеціальної перевірки, підписана керівником органу, що здійснював перевірку, а в разі його відсутності – особою, яка виконує його обов'язки, або заступником керівника органу відповідно до розподілу функціональних обов'язків, подається до органу, який надіслав відповідний запит, у семиденний строк з дати надходження запиту.

Орган, на посаду в якому претендує особа, на підставі одержаної інформації готує довідку про результати спеціальної перевірки.

Особа, щодо яких проведена спеціальна перевірка, мають право на ознайомлення з довідкою про результати спеціальної перевірки та в разі незгоди з результатами перевірки можуть подавати зазначеним органам свої зауваження у письмовій формі.

7. Інформація про результати спеціальної перевірки та документи щодо її проведення є конфіденційними, якщо вони не містять відомостей, що становлять державну таємницю. Такі документи зберігаються в порядку, встановленому відповідно до закону.

Стаття 12. Фінансовий контроль

1. Особи, зазначені в пункті 1, підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 4 цього Закону, зобов'язані щорічно до 1 квітня подавати за місцем роботи (служби) декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік за формою, що додається до цього Закону.

Особи, які не мали можливості подати до 1 квітня за місцем роботи (служби) декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік через перебування у відпустці у зв'язку з вагітністю та пологами або для догляду за дитиною, через тимчасову непрацездатність, перебування за межами України, під вартою, подають таку декларацію за звітний рік до 31 грудня. Особи, які не подали декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік із зазначених причин і звільняються з цього місця роботи, зобов'язані подати таку декларацію до розірвання трудового договору.

2. Відомості, зазначені в декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік Президента України, Голови Верховної Ради України, народних депутатів України, Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України, Голови та суддів Конституційного Суду України, Голови та суддів Верховного Суду України, голів та суддів вищих спеціалізованих судів України, Генерального прокурора України та його заступників, Голови Національного банку України, Голови Рахункової палати, Голови та членів Вищої ради юстиції, членів Центральної виборчої комісії, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Голови та членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, керівників інших органів державної влади та їх заступників, членів колегіальних органів державної влади (комісій, рад), керівників органів місцевого самоврядування та їх заступників, підлягають оприлюдненню протягом 30 днів з дня їх подання шляхом опублікування в офіційних друкованих виданнях відповідних органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

3. У разі відкриття особою, зазначеною в пункті 1 та підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 4 цього Закону, валютного рахунка в установі банку-нерезидента вона зобов'язана в десятиденний строк письмово повідомити про це орган державної податкової служби за місцем проживання із зазначенням номера рахунка і місцезнаходження банку-нерезидента.

4. Порядок зберігання документів і використання відомостей, зазначених у декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, та відомостей, передбачених частиною третьою цієї статті, затверджується Кабінетом Міністрів України відповідно до вимог, встановлених законом.

5. Особа, яка претендує на зайняття посади, зазначеної в пункті 1 та підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 4 цього Закону, до призначення або обрання на відповідну посаду подає в установленому законом порядку декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік за формою, що додається до цього Закону.

Стаття 13. Кодекси поведінки

1. Загальні вимоги до поведінки осіб, зазначених у пункті 1 частини першої статті 4 цього Закону, якими вони зобов'язані керуватися під час виконання своїх службових повноважень, підстави та порядок притягнення до відповідальності за порушення цих вимог устанавлюються законом.

2. Законами та іншими нормативно-правовими актами, що визначають організацію і порядок діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування, надання окремих видів державних послуг або порядок діяльності категорій осіб, уповноважених на виконання функцій держави, місцевого самоврядування, можуть устанавлюватися спеціальні вимоги щодо поведінки таких осіб.

3. Держава сприяє закріпленню норм професійної етики та інших вимог щодо здійснення окремих видів діяльності в кодексах поведінки підприємців, представників відповідних професій.

Стаття 14. Урегулювання конфлікту інтересів

1. Особи, зазначені в пункті 1 та підпунктах «а», «б» пункту 2 частини першої статті 4 цього Закону, зобов'язані:

- 1) уживати заходів щодо недопущення будь-якої можливості виникнення конфлікту інтересів;
- 2) повідомляти невідкладно безпосереднього керівника про наявність конфлікту інтересів.

2. Закони та інші нормативно-правові акти, що визначають повноваження органів державної влади, органів місцевого самоврядування, порядок надання окремих видів державних послуг та провадження інших видів діяльності, пов'язаних із виконанням функцій держави, місцевого самоврядування, мають передбачати порядок та шляхи врегулювання конфлікту інтересів.

Стаття 15. Антикорупційна експертиза проектів нормативно-правових актів

1. З метою виявлення у проектах нормативно-правових актів норм, що можуть сприяти вчиненню корупційних правопорушень, розроблення рекомендацій стосовно їх усунення Міністерство юстиції України проводить антикорупційну експертизу проектів нормативно-правових актів.

Порядок і методологія проведення антикорупційної експертизи проектів нормативно-правових актів та порядок оприлюднення її результатів визначаються Міністерством юстиції України.

Результати антикорупційної експертизи підлягають обов'язковому розгляду під час прийняття рішення щодо видання (прийняття) відповідного нормативно-правового акта.

2. Обов'язковій антикорупційній експертизі підлягають проекти законів України, актів Президента України, інших нормативно-правових актів, що розробляються Кабінетом Міністрів України, міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади.

3. За ініціативою фізичних осіб, об'єднань громадян, юридичних осіб може проводитися громадська антикорупційна експертиза проектів нормативно-правових актів.

Проведення громадської антикорупційної експертизи проектів нормативно-правових актів та оприлюднення її результатів здійснюються за рахунок відповідних фізичних осіб, об'єднань громадян, юридичних осіб або інших джерел, не заборонених законодавством.

Стаття 16. Вимоги щодо прозорості інформації

1. Особам, зазначеним у пунктах 1 – 3 частини першої статті 4 цього Закону, забороняється:

1) відмовляти фізичним або юридичним особам в інформації, надання якої цим фізичним або юридичним особам передбачено законом;

2) надавати несвоєчасно, недостовірну чи не в повному обсязі інформацію, яка підлягає наданню відповідно до закону.

2. Не може бути віднесена до інформації з обмеженим доступом інформація про:

1) розміри, види благодійної та іншої допомоги, що надається фізичним та юридичним особам чи одержується від них особами, зазначеними в пункті 1 частини першої статті 4 цього Закону;

2) розміри, види оплати праці осіб, зазначених у пункті 1 частини першої статті 4 цього Закону, а також одержані цими особами за правочинами, які підлягають обов'язковій державній реєстрації, дарунки (пожертви).

Стаття 17. Заборона на одержання послуг і майна органами державної влади та органами місцевого самоврядування

1. Органам державної влади, органам місцевого самоврядування забороняється одержувати від фізичних, юридичних осіб безоплатно послуги та майно, крім випадків, передбачених законами або чинними міжнародними договорами України.

РОЗДІЛ III. Участь громадськості в заходах щодо запобігання і протидії корупції

Стаття 18. Участь громадськості в заходах щодо запобігання і протидії корупції

1. Об'єднання громадян, їх члени або уповноважені представники, а також окремі громадяни в діяльності щодо запобігання, виявлення і проти-

дії корупційним правопорушенням (крім випадків, коли це віднесено законом до виключної компетенції спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції) мають право:

1) повідомляти про виявлені факти вчинення корупційних правопорушень спеціально уповноваженим суб'єктам у сфері протидії корупції, іншим органам, зазначеним у статті 5 цього Закону, керівництву та колективу підприємства, установи чи організації, в яких були вчинені ці правопорушення, а також громадськості;

2) запитувати та одержувати від органів державної влади та органів місцевого самоврядування в обсягах та порядку, не заборонених законом, інформацію про діяльність щодо запобігання і протидії корупції;

3) проводити, замовляти проведення громадської антикорупційної експертизи проектів нормативно-правових актів, подавати за результатами експертизи пропозиції до відповідних органів державної влади;

4) брати участь у парламентських слуханнях та інших заходах з питань запобігання і протидії корупції;

5) вносити пропозиції суб'єктам права законодавчої ініціативи щодо вдосконалення законодавчого регулювання відносин, що виникають у сфері запобігання і протидії корупції;

6) проводити, замовляти проведення досліджень, у тому числі наукових, соціологічних тощо, з питань запобігання і протидії корупції;

7) проводити заходи щодо інформування населення з питань запобігання і протидії корупції;

8) здійснювати громадський контроль за виконанням законів у сфері запобігання і протидії корупції, з використанням при цьому таких форм контролю, які не суперечать законодавству.

2. Об'єднанню громадян, фізичній, юридичній особі не може бути відмовлено в наданні доступу до інформації стосовно компетенції суб'єктів, які здійснюють заходи щодо запобігання і протидії корупції, а також стосовно основних напрямів їх діяльності. Така інформація надається в порядку, встановленому законом.

3. Законопроекти та проекти інших нормативно-правових актів, що передбачають надання пільг, переваг окремим суб'єктам господарювання, а також делегування повноважень органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування, з метою їх громадського обговорення розміщуються на офіційних веб-сайтах органів державної влади, органів місцевого самоврядування невідкладно, але не пізніше дня, наступного за днем їх внесення належним суб'єктом до відповідного органу державної влади чи органу місцевого самоврядування.

4. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування узагальнюють результати громадського обговорення законопроектів та проектів інших нормативно-правових актів, передбачених

частиною третьою цієї статті, та оприлюднюють їх у засобах масової інформації.

Стаття 19. Інформування громадськості про заходи щодо запобігання і протидії корупції

1. Спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції зобов'язані щороку не пізніше 10 лютого оприлюднювати інформацію про вжиті заходи щодо протидії корупції та про осіб, притягнутих до відповідальності за вчинення корупційних правопорушень.

2. Спеціально уповноважений орган з питань антикорупційної політики щороку не пізніше 15 квітня готує та оприлюднює у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку звіт про результати проведення заходів щодо запобігання і протидії корупції.

У звіті мають відображатися такі відомості:

1) статистичні дані про результати діяльності спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції з обов'язковим зазначенням таких даних:

а) кількість осіб, щодо яких винесено постанови про притягнення як обвинуваченого та складено протоколи про вчинення адміністративних корупційних правопорушень;

б) кількість осіб, щодо яких набрав законної сили обвинувальний вирок суду та на яких накладено адміністративне стягнення за корупційне правопорушення;

в) відомості окремо за категоріями осіб, зазначених у частині першій статті 4 цього Закону, і за видами відповідальності за корупційні правопорушення;

г) відомості про розмір завданих корупційними правопорушеннями збитків, стан та обсяги їх відшкодування;

2) узагальнені результати антикорупційної експертизи проектів нормативно-правових актів;

3) інформація про результати виконання органами державної влади заходів щодо запобігання та протидії корупції, у тому числі в рамках міжнародного співробітництва;

4) результати соціологічних досліджень, що проводяться державними та недержавними науково-дослідними установами, з питань поширення корупції;

5) інформація про стан реалізації визначеної Президентом України антикорупційної стратегії.

Стаття 20. Державний захист осіб, які надають допомогу в запобіганні і протидії корупції

1. Особи, які надають допомогу в запобіганні і протидії корупції, перебувають під захистом держави. Держава забезпечує здійснення правоохоронними органами правових, організаційно-технічних та інших заходів, спрямованих на захист від протиправних посягань на життя, здоров'я, житло та ін-

ше майно осіб, які надають допомогу в запобіганні і протидії корупції, а також близьких їм осіб.

2. Державний захист осіб, які надають допомогу в запобіганні і протидії корупції, здійснюється відповідно до Закону України «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві».

РОЗДІЛ IV. Відповідальність за корупційні правопорушення

Стаття 21. Види відповідальності за корупційні правопорушення

1. За вчинення корупційних правопорушень особи, зазначені в частині першій статті 4 цього Закону, притягаються до кримінальної, адміністративної, цивільно-правової та дисциплінарної відповідальності в установленому законом порядку.

2. Відомості про осіб, яких притягнуто до відповідальності за вчинення корупційних правопорушень, у триденний строк з дня набрання відповідним рішенням суду законної сили, притягнення до цивільно-правової відповідальності, накладення дисциплінарного стягнення заносяться до Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні правопорушення, що формується та ведеться Міністерством юстиції України. Положення про Єдиний державний реєстр осіб, які вчинили корупційні правопорушення, порядок формування та ведення цього реєстру затверджується Міністерством юстиції України.

Стаття 22. Особливості звільнення з роботи осіб, які вчинили корупційні правопорушення

1. Особа, щодо якої винесено постанову про притягнення як обвинуваченої у вчиненні злочину у сфері службової діяльності, підлягає відстороненню від виконання повноважень на посаді в порядку, визначеному законом, до розгляду справи судом, якщо інше не передбачено Конституцією і законами України.

Особа, щодо якої складено протокол про адміністративне корупційне правопорушення, якщо інше не передбачено Конституцією і законами України, може бути відсторонена від виконання службових повноважень за рішенням керівника органу (установи, підприємства, організації), в якому вона працює, до закінчення розгляду справи судом.

У разі закриття провадження у справі про адміністративне корупційне правопорушення у зв'язку з відсутністю події або складу адміністративного правопорушення відстороненій від виконання службових повноважень особі відшкодовується середній заробіток за час вимушеного прогулу, пов'язаного з таким відстороненням.

2. Дострокове припинення повноважень особи на виборній посаді, припинення повноважень

посадової особи на посаді, звільнення, що здійснюється за рішенням Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, звільнення військової посадової особи з військової служби у зв'язку з притягненням до відповідальності за корупційне правопорушення, а також відсторонення такої особи від виконання службових повноважень у випадках, передбачених частиною першою цієї статті, здійснюється з урахуванням особливостей, визначених Конституцією і законами України.

Інші особи, яких притягнуто до кримінальної або адміністративної відповідальності за корупційні правопорушення, пов'язані з порушенням обмежень, передбачених цим Законом, підлягають звільненню з відповідних посад у триденний строк з дня отримання органом державної влади, органом місцевого самоврядування, підприємством, установою, організацією копії відповідного судового рішення, яке набрало законної сили, якщо інше не передбачено законом.

3. Про звільнення особи з посади у зв'язку з притягненням до відповідальності за корупційне правопорушення, пов'язане з порушенням обмежень, передбачених цим Законом, керівник органу державної влади, органу місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації у триденний строк письмово повідомляє суд, який постановив обвинувальний вирок або прийняв постанову про накладення адміністративного стягнення за корупційне правопорушення, та спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань державної служби. Порядок інформування спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань державної служби про осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, які звільнені у зв'язку з притягненням до відповідальності за корупційне правопорушення, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

4. З метою виявлення причин та умов, що сприяли вчиненню корупційного правопорушення або невиконанню вимог цього Закону, за поданням спеціально уповноваженого суб'єкта у сфері протидії корупції за рішенням керівника органу, в якому працює особа, яка вчинила таке правопорушення, проводиться службове розслідування в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

5. Обмеження щодо заборони особі, звільненій з посади у зв'язку з притягненням до відповідальності за корупційне правопорушення, займатися діяльністю, пов'язаною з виконанням функцій держави, місцевого самоврядування, або такою, що прирівнюється до цієї діяльності, встановлюється виключно за вмотивованим рішенням суду, якщо інше не передбачено законом.

РОЗДІЛ V. Усунення наслідків корупційних правопорушень

Стаття 23. Відшкодування збитків, шкоди, завданих державі внаслідок вчинення корупційного правопорушення

1. Збитки, шкода, завдані державі внаслідок вчинення корупційного правопорушення, підлягають відшкодуванню в установленому законом порядку.

Стаття 24. Незаконні нормативно-правові акти та правочини

1. Нормативно-правові акти, рішення, видачі (прийняті) внаслідок вчинення корупційного правопорушення, можуть бути скасовані органом або посадовою особою, уповноваженою на прийняття чи скасування відповідних актів, рішень, або визнані незаконними в судовому порядку за заявою заінтересованої фізичної особи, об'єднання громадян, юридичної особи, прокурора, органу державної влади, органу місцевого самоврядування.

2. Правочини, укладений внаслідок корупційного правопорушення, є нікчемним.

Стаття 25. Відновлення прав і законних інтересів та відшкодування збитків, шкоди, завданих фізичним та юридичним особам внаслідок вчинення корупційного правопорушення

1. Фізичні та юридичні особи, права яких порушено внаслідок вчинення корупційного правопорушення і яким завдано моральної або майнової шкоди, збитків, мають право на відновлення прав, відшкодування збитків, шкоди в установленому законом порядку.

2. Збитки, шкода, завдані фізичній або юридичній особі внаслідок незаконних рішень, дій або бездіяльності суб'єкта, який здійснює заходи щодо запобігання і протидії корупції, відшкодовуються з Державного бюджету України в установленому законом порядку. Держава, Автономна Республіка Крим, орган місцевого самоврядування, які відшкодували збитки, шкоду, завдану незаконним рішенням, діями або бездіяльністю суб'єкта, що здійснює заходи щодо запобігання та протидії корупції, мають право зворотної вимоги (регресу) до особи, яка завдала збитків, шкоди, у розмірі виплаченого відшкодування (крім відшкодування виплат, пов'язаних із трудовими відносинами, відшкодуванням моральної шкоди).

Стаття 26. Вилучення незаконно одержаного майна

1. Кошти та інше майно, одержані внаслідок вчинення корупційного правопорушення, підлягають конфіскації за рішенням суду в установленому законом порядку, а кошти у встановленому судом розмірі вартості незаконно одержаних послуг чи пільг – стягненню на користь держави.

РОЗДІЛ VI. Контроль і нагляд за виконанням законів у сфері запобігання і протидії корупції

Стаття 27. Контроль у сфері запобігання і протидії корупції

1. Верховна Рада України здійснює парламентський контроль у сфері запобігання і протидії корупції в межах, визначених Конституцією України.

Інші органи державної влади здійснюють контроль у сфері запобігання та протидії корупції у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією і законами України.

Стаття 28. Громадський контроль за виконанням законів у сфері запобігання і протидії корупції

1. Громадський контроль за виконанням законів у сфері запобігання і протидії корупції здійснюється на підставі та в порядку, визначеному законом.

Стаття 29. Прокурорський нагляд

1. Нагляд за додержанням законів у сфері запобігання і протидії корупції здійснюється Генеральним прокурором України та підпорядкованими йому прокурорами.

РОЗДІЛ VII. Міжнародне співробітництво

Стаття 30. Міжнародне співробітництво у сфері запобігання і протидії корупції

1. Україна відповідно до укладених нею міжнародних договорів здійснює співробітництво у сфері запобігання і протидії корупції з іноземними державами, міжнародними організаціями, які здійснюють заходи щодо запобігання і протидії корупції.

2. Міжнародна правова допомога та інші види міжнародного співробітництва у справах про корупційні правопорушення здійснюються компетентними органами відповідно до законодавства та міжнародних договорів України, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України.

Стаття 31. Міжнародні договори України у сфері запобігання і протидії корупції

1. У разі якщо міжнародними договорами України, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством про запобігання і протидію корупції, застосовуються правила міжнародних договорів.

Стаття 32. Міжнародний обмін інформацією у сфері запобігання і протидії корупції

1. Компетентні органи України можуть надавати відповідним органам іноземних держав

та одержувати від них інформацію, у тому числі з обмеженим доступом, з питань запобігання і протидії корупції з додержанням вимог законодавства та міжнародних договорів України, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України.

2. Надання органам іноземних держав інформації з питань, пов'язаних із запобіганням і протидією корупції, можливе лише в разі, якщо ці органи та відповідний компетентний орган України можуть установити такий режим доступу до інформації, який унеможливує розкриття інформації для інших цілей чи її розголошення у будь-який спосіб, у тому числі шляхом несанкціонованого доступу.

Стаття 33. Заходи щодо повернення в Україну коштів та іншого майна, одержаних внаслідок корупційних правопорушень, і розпорядження вилученими коштами та іншим майном, одержаними внаслідок корупційних правопорушень

1. Україна здійснює заходи щодо повернення в Україну коштів та іншого майна, одержаних внаслідок корупційних правопорушень, і розпоряджається цими коштами та іншим майном відповідно до законодавства та міжнародних договорів України, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України.

РОЗДІЛ VIII. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 липня 2011 року, крім статей 11 і 12, які набирають чинності з 1 січня 2012 року.

2. У декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2011 рік відомості про витрати надаються з дня набрання чинності цим Законом.

3. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення у відповідність із цим Законом нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ
7 квітня 2011 року
№ 3206-VI

ОЦІНЮВАЧ

ЖУРНАЛ У ЖУРНАЛІ

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

НАКАЗ

від 13 липня 2011 р. № 1060

Щодо внесення змін до наказу ФДМУ

від 21.02.06 № 342

Відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності та виконавців робіт із землеустрою, затвердженого наказом Фонду державного майна України (ФДМУ) від 25.11.03 № 2100 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України від 19.12.03 за № 1194/8515, а також з метою оптимізації порядку залучення суб'єктів оціночної діяльності до виконання робіт з оцінки майна НАКАЗУЮ:

1. Внести такі зміни до додатків 1, 2, 3, 4 наказу ФДМУ від 21.02.06 № 342*:

1.1. Доповнити додаток 1 новими пунктами 6.7 – 6.9 такого змісту:

«6.7. Суб'єкт оціночної діяльності зобов'язаний у триденний строк від дати підписання договору подати керівництву підприємства (копію – Замовнику) інформацію про перелік документів, необхідних йому для проведення робіт з оцінки, відповідно до наказу Фонду державного майна України від 19.11.10 № 1707.

6.8. Суб'єкт оціночної діяльності у процесі виконання робіт з оцінки та рецензування звіту зобов'язаний інформувати Замовника стосовно отримання повного комплексу необхідних документів для оцінки від керівництва підприємства.

В іншому разі Суб'єкт оціночної діяльності має повідомляти Замовника та керівництво підприємства про ненадання (несвоєчасне надання) документів з метою вжиття з їх боку відповідних заходів.

6.9. У разі потреби під час проведення робіт з оцінки пакета акцій або рецензування звіту про оцінку пакета акцій Суб'єкт оціночної діяльності може звертатися до Замовника та керівництва підприємства щодо уточнення переліку необхідної йому документації та інформації».

1.2. У зв'язку з цим вважати пункти 6.7 – 6.9 додатка 1 відповідно пунктами 6.10 – 6.12.

1.3. Доповнити додатки 2, 3, 4 новими пунктами 6.7 – 6.9 такого змісту:

«6.7. Суб'єкт оціночної діяльності зобов'язаний у триденний строк віддати підписання договору подати керівництву підприємства (копію – Замовнику) інформацію про перелік документів, необхідних йому для проведення робіт з оцінки, відповідно до наказу Фонду державного майна України від 19.11.10 № 1707.

6.8. Суб'єкт оціночної діяльності у процесі виконання робіт з оцінки та рецензування звіту зобов'язаний інформувати Замовника стосовно отримання повного комплексу необхідних документів для оцінки від керівництва підприємства.

В іншому разі Суб'єкт оціночної діяльності має повідомляти Замовника та керівництво підприємства про ненадання (несвоєчасне надання) документів з метою вжиття з їх боку відповідних заходів.

6.9. У разі потреби під час проведення робіт з оцінки об'єкта або рецензування звіту про оцінку об'єкта Суб'єкт оціночної діяльності може звертатися до Замовника та керівництва підприємства щодо уточнення переліку необхідної йому документації та інформації».

1.4. У зв'язку з цим вважати пункти 6.7 – 6.9 додатків 2, 3, 4 відповідно пунктами 6.10 – 6.12.

1.5. Пункт 7.2 додатка 1 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Суб'єкт оціночної діяльності має надати Замовнику також електронну версію звіту про оцінку пакета акцій. Замовник не має права використовувати електронну версію звіту з метою, не передбаченою цим договором».

1.6. Пункт 7.2 додатків 2, 3, 4 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Суб'єкт оціночної діяльності має надати Замовнику також електронну версію звіту про оцінку об'єкта. Замовник не має права використовувати електронну версію звіту з метою, не передбаченою цим договором».

1.7. Пункт 7.3 додатка 1 викласти в такій редакції:

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2006, № 4, с. 40 – 49. – Прим. ред.

«7.3. Замовник забезпечує рецензування звіту. Висновок про вартість пакета акцій підлягає затвердженню або погодженню відповідно до вимог Методики оцінки майна, що затверджується Кабінетом Міністрів України, якщо за результатами рецензування звіт класифікується за ознаками абзацу другого або третього пункту 67 Національного стандарту № 1 «Загальні засади оцінки майна і майнових прав», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10.09.03 № 1440. Наявність такої рецензії та затвердженого (погодженого) висновку про вартість пакета акцій є підставою для підготовки та підписання акта приймання-передавання робіт».

1.8. Пункт 7.3 додатків 2, 3, 4 викласти в такій редакції:

«7.3. Замовник забезпечує рецензування звіту. Висновок про вартість об'єкта підлягає затвердженню або погодженню відповідно до вимог Методики оцінки майна, що затверджується Кабінетом Міністрів України, якщо за результатами рецензування звіт класифікується за ознаками абзацу другого або третього пункту 67 Національного стандарту № 1 «Загальні засади оцінки майна і майнових прав», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10.09.03 № 1440. Наявність такої рецензії та затвердженого (погодженого) висновку про вартість об'єкта є підставою для підготовки та підписання акта приймання-передавання робіт».

нетом Міністрів України, якщо за результатами рецензування звіт класифікується за ознаками абзацу другого або третього пункту 67 Національного стандарту № 1 «Загальні засади оцінки майна і майнових прав», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10.09.03 № 1440. Наявність такої рецензії та затвердженого (погодженого) висновку про вартість об'єкта є підставою для підготовки та підписання акта приймання-передавання робіт».

2. Центральному апарату ФДМУ та регіональним відділенням ФДМУ керуватися зазначеними змінами до зразкових договорів під час укладення угод із суб'єктами оціночної діяльності – переможцями конкурсів.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

Голова Фонду О. РЯБЧЕНКО

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ

НАКАЗ

від 18 липня 2011 р. № 1083

Про внесення змін до Положення про порядок видачі сертифікатів суб'єктів оціночної діяльності

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 25 липня 2011 р. за № 918/19656

Відповідно до статті 19 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», з метою оптимізації процедури видачі суб'єктам господарювання сертифікатів суб'єктів оціночної діяльності НАКАЗУЮ:

1. Внести до Положення про порядок видачі сертифікатів суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 14.03.02 № 479*, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 28.03.02 за № 312/6600, такі зміни:

абзац третій пункту 1 розділу II викласти в такій редакції:

«виписку з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців (для фізичних осіб) та витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців (для юридичних осіб)»;

пункт 4 розділу II викласти в такій редакції:

«4. У витягу з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців, виданих суб'єкту господарювання, який ініціює отримання

сертифіката, має бути зазначений вид діяльності, пов'язаний з оцінкою майна.

У разі якщо витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців, виданий суб'єкту господарювання, містить види діяльності, які відповідно до законодавства є виключними та здійснюються на підставі ліцензій, суб'єкт господарювання подає до Фонду державного майна України інформацію про наявність (відсутність) у нього ліцензій на здійснення такої діяльності, завірену підписом керівника та печаткою».

2. Керівнику Департаменту оціночної діяльності забезпечити в установленому законодавством порядку подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду відповідно до розподілу функціональних обов'язків.

4. Цей наказ набирає чинності через 10 днів після його державної реєстрації в Міністерстві юстиції України, але не раніше дня його офіційного опублікування**.

Голова Фонду О. РЯБЧЕНКО

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2002, № 5, с. 57 – 59. – Прим. ред.

** Опубліковано в «Офіційному віснику України» від 12 серпня 2011 р. № 59. – Прим. ред.

Професійна підготовка оцінювачів

Андрій БРОНІН

головний спеціаліст відділу оцінки та оціночної діяльності РВ ФДМУ по Херсонській області

Надія БУДАРИНА-ПУЛАВСЬКА

головний спеціаліст відділу оцінки та оціночної діяльності РВ ФДМУ по Херсонській області

В умовах ринкових відносин фахівці органів приватизації та організацій, до функцій яких належить розпорядження майном (державним, комунальним, приватним), майже на кожному кроці стикаються з питанням визначення вартості майна.

Визначення вартості, або оцінка майна, проводиться на договірних умовах у різних випадках: створення підприємств (господарських товариств) на базі державного або комунального майна; реорганізації, банкрутства, ліквідації державних, комунальних підприємств; визначення вартості внесків учасників та засновників господарського товариства під час їх виходу зі складу товариства; приватизації або відчуження, оренди, обміну, страхування державного та комунального майна, а також повернення майна на підставі рішення суду; переоцінки основних фондів з метою бухгалтерського обліку; оподаткування майна згідно із законом; визначення збитків або розміру їх відшкодування за рішенням суду або

у зв'язку з потребою захисту суспільних інтересів.

Відповідно до статті 6 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» від 12.07.01 № 2658-III (далі – Закон про оцінку) оцінювачами можуть бути громадяни України, іноземці та особи без громадянства, які склали кваліфікаційний іспит та одержали кваліфікаційне свідоцтво оцінювача. Одні оцінювачі здійснюють практичну діяльність, інші, маючи певний досвід, викладають або здійснюють рецензування.

На етапі становлення оціночної діяльності в Україні особи, які воліли отримати сертифікат оцінювача, мали пройти двотижневі курси у відповідних навчальних закладах та скласти іспит.

Із розвитком оціночної діяльності Фонд державного майна України (далі – Фонд) удосконалював галузь оцінки майна. Так, із прийняттям у липні 2001 року Закону про оцінку з метою створення єдиного порядку стажування фізичних осіб, які пройшли

навчання за програмами базової підготовки оцінювачів, Фондом затверджено відповідне положення*. У 2004 році були затверджені Загальні вимоги до навчальних програм навчання оцінювачів та підвищення їх кваліфікації (наказ Фонду від 15.04.04 № 754).

Професійна підготовка оцінювачів здійснюється навчальними закладами, які уклали угоди про співробітництво з Фондом у галузі професійної підготовки оцінювачів. На сьогодні це більш як двадцять вищих навчальних закладів по всій країні. Серед них, зокрема, Міжнародний інститут бізнесу, Державний інститут інтелектуальної власності (м. Київ), Придніпровська державна академія будівництва та архітектури (м. Дніпропетровськ), Донецький національний технічний університет, Навчальний центр післядипломної освіти підприємства «Далекс-ЕКСПЕРТ» (м. Сімферополь), Львівський державний інститут новітніх технологій та управління ім. В. Чорновола, ТОВ «Інститут експертизи та управління власністю» (м. Одеса), Полтавський університет споживчої кооперації України, ЗАТ «Харківський центр науково-технічної та економічної інформації». Таким чином, кожний бажаючий має можливість пройти навчання за територіальним принципом.

* Положення про порядок стажування фізичних осіб, які пройшли навчання за програмою базової підготовки оцінювачів, затверджене наказом Фонду від 30.10.01 № 1996.

Крім навчання за програмами базової підготовки, оцінювачі проходять курси підвищення кваліфікації. Навчальні програми підлягають обов'язковому погодженню Наглядовою радою з питань оціночної діяльності. Контроль за якістю професійної підготовки здійснюють Фонд та саморегульвні організації оцінювачів.

Зупинимось на професійній підготовці оцінювачів-рецензентів, які працюють у Фонді та його регіональних відділеннях.

Під час працевлаштування до структурного підрозділу Фонду, який займається питаннями оцінки, перед молодими спеціалістами постає питання отримання кваліфікаційного свідоцтва оцінювача (його, як правило, не буває, тому що фізичні особи, які самостійно одержують кваліфікаційне свідоцтво оцінювача, оформляють підприємництво та працюють на себе). У цьому разі Фонд робить запит до навчального закладу, що виграв тендер на навчання спеціалістів, та за наявності коштів на оплату навчання направляє молодого спеціаліста пройти базовий курс.

Базова підготовка оцінювачів здійснюється за трьома напрямками, які поділяються на декілька спеціалізацій.

Перший напрям – «Оцінка об'єктів у матеріальній формі» – має такі спеціалізації: оцінка нерухомих речей (нерухомого майна, нерухомості), в тому числі земельних ділянок та майнових прав на них; оцінка машин і обладнання; оцінка колісних транспортних засобів; оцінка

літальних апаратів; оцінка судноплавних засобів; оцінка рухомих речей, що становлять культурну цінність; оцінка рухомих речей, крім таких, що віднесені до машин, обладнання, колісних транспортних засобів, літальних апаратів, судноплавних засобів, та тих, що становлять культурну цінність.

До другого напряму – «Оцінка цілісних майнових комплексів, паїв, цінних паперів, майнових прав та нематеріальних активів, у тому числі прав на об'єкти інтелектуальної власності» – належать спеціалізації: оцінка цілісних майнових комплексів, паїв, цінних паперів, майнових прав та нематеріальних активів (крім прав на об'єкти інтелектуальної власності); оцінка прав на об'єкти інтелектуальної власності.

Третім напрямом є «Експертна грошова оцінка земельних ділянок».

З моменту прийняття Закону про оцінку в Регіональному відділенні Фонду по Херсонській області п'ять фахівців відділу оцінки та оціночної діяльності та один фахівець відділу орендних відносин навчалися на базовому курсі та отримали кваліфікаційні свідоцтва оцінювачів.

Мінімальна програма навчання з базової підготовки оцінювачів передбачає лекції та практичні заняття. Рівень засвоєння знань слухачами перевіряється шляхом тестування в порядку, що визначається навчальними закладами.

Відповідно до ст. 15 Закону про оцінку для одержан-

ня кваліфікаційного свідоцтва потрібно, крім навчання на базовому курсі, пройти стажування протягом року у складі суб'єкта оціночної діяльності під керівництвом оцінювача, який має не менше ніж дворічний досвід практичної діяльності з оцінки майна відповідно до напряму базової підготовки оцінювача-стажиста.

Отже, після дво-, тритижневого курсу навчання спеціаліст Фонду оформляє документи на проходження стажування за місцем роботи і надсилає їх до навчального закладу. З цього моменту починається важкий, але необхідний період – вивчення нормативної бази, без знання якої неможливо розібратися у тонкощах процесу оцінки та рецензування звітів, порівняння оціночних процедур, що використовують різні суб'єкти оціночної діяльності під час визначення вартості майна, участь у рецензуванні звітів разом із керівником стажування (самостійне проведення оцінки майна та підписання звітів про оцінку майна оцінювачем-стажистом до одержання ним кваліфікаційного свідоцтва оцінювача забороняється). У календарному плані фіксуються всі етапи стажування. У кінці стажування керівник складає рекомендацію, яка може бути позитивною або негативною та має містити висновок що-

до можливості самостійного здійснення оцінювачем-стажистом практичної діяльності з оцінки майна. У разі отримання негативної оцінки керівника стажування оцінювач-стажист до складання кваліфікаційного іспиту не допускається. За письмовою заявою оцінювача-стажиста навчальний заклад має право продовжити стажування за умови закріплення того самого керівника стажування. Через рік стажист «закриває» стажування та складає іспит у навчальному закладі.

Після одержання кваліфікаційного свідоцтва оцінювач реєструється в Державному реєстрі оцінювачів і через два роки має право рецензувати звіти про оцінку, що надходять до Фонду (його регіональних відділень), яку здійснюють у разі передачі в оренду, приватизації, відчуження державного майна чи на запит державних органів, що не мають рецензентів у штаті.

Для здійснення оціночної діяльності оцінювачі зобов'язані не рідше як раз на два роки підвищувати кваліфікаційний рівень. Невиконання цієї умови є підставою для зупинення дії кваліфікаційного свідоцтва оцінювача.

Навчальний заклад проводить навчання оцінювачів за програмами підвищення кваліфікації відповідно до угоди про співробітництво з

професійної підготовки оцінювачів, укладеної з Фондом. Підвищення кваліфікації відбувається за загальними програмами, програмами, що включають тренінги та практичні заняття, а також за спеціальними тематичними програмами. По завершенні навчання проводиться тестування.

Наразі актуальним питанням є якість оціночних послуг. У цьому сенсі оцінювачі-рецензенти Фонду в більш вигідному становищі: регулярні семінари, обмін досвідом зі спеціалістами з інших регіонів, можливість ознайомлення зі звітами інших оцінювачів та порівняння отриманої інформації сприяють постійному підвищенню професійного рівня.

Здобуття практичних навичок незалежними оцінювачами ускладнюється. За спостереженнями рецензентів Регіонального відділення Фонду по Херсонській області, дуже невеликий відсоток незалежних спеціалістів з оцінки підвищує фаховий рівень самостійно (на семінарах, вивчаючи роботи провідних оцінювачів) або разом з працівниками Фонду (на семінарах, що організовує Фонд, тощо).

Отже, питання професійної підготовки оцінювачів сьогодні є одним з актуальних в галузі оціночних послуг.

За даними Фонду, за I півріччя 2011 року 84 держслужбовці Фонду пройшли підвищення кваліфікації в галузі оціночної діяльності: 48 осіб – з центрального апарату, 36 осіб – з регіональних відділень.

Керівний склад регіональних відділень Фонду державного майна України*

Регіональне відділення, адреса	Прізвище, ім'я та по батькові керівника	Посада	Телефон
По Вінницькій області 21100, м. Вінниця, вул. Гоголя, 10	Гижко Петро Андрійович Семененко Віктор Васильович	Начальник регіонального відділення І заступник начальника регіонального відділення	(0432) 35-33-72, 35-46-74 (приймальня) 35-36-75
По Волинській області 43027, м. Луцьк, Київський майдан, 9, к. 815	Маслечко Тетяна Богданівна Патюк Наталія Ростиславівна Кец Володимир Олександрович	Начальник регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення – головний бухгалтер Заступник начальника регіонального відділення	(03322) 4-34-77 (факс, приймальня), 4-11-76 4-65-62
По Дніпропетровській області 49600, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, 58	Миргородська Ганна Юрївна Васюченко Юрій Віталійович Молчанов Олександр Володимирович Колповська Маргарита Григорівна Кошик Тетяна Євгенівна	Начальник регіонального відділення І заступник начальника регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення	(056) 742-86-66, 742-85-89 (факс) 742-83-40 742-84-50 742-80-38 742-82-51, 742-85-89 (факс)
По Донецькій області 83000, м. Донецьк, вул. Артема, 97	Пампура Максим Валерійович Арабей Наталя Олександрівна Шейдін Захар Михайлович Биков Борис Олексійович	Начальник регіонального відділення І заступник начальника регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення	(062) 335-35-44 (факс), 335-92-80 335-05-36 304-86-38, 335-49-31 (факс) 335-98-67
По Житомирській області 10008, м. Житомир, вул. 1 Травня, 20	Поліщук Володимир Юрійович Степура Тетяна Іроніміївна Грінчук Наталя Анатоліївна	Начальник регіонального відділення І заступник начальника регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення	(0412) 42-04-20, 22-32-04 (факс, приймальня) 42-04-10 42-04-16
По Закарпатській області 88008, м. Ужгород, вул. Собранецька, 60	Андрусь Василь Васильович Шкоба Володимир Ілліч Катуна Марія Іванівна	Начальник регіонального відділення І заступник начальника регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення	(03122) 61-21-48 (прямий), 23-71-93 (факс) 61-21-49 23-62-68
По Запорізькій області 69001, м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 50	Задорожний Олександр Вікторович Спіріна Олена Дмитрівна Калачов Сергій Мойсейович Мітенко Ірина Володимирівна Лісіна Галина Миколаївна	Начальник регіонального відділення І заступник начальника регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення	(061) 226-07-70, 226-07-73 (факс) 226-07-92 226-07-50 226-07-66 226-07-51
По Івано-Франківській області 76019, м. Івано-Франківськ, вул. Василянок, 48	Присяжнюк Микола Васильович Когутяк Володимир Богданович	Начальник регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення	(0342) 55-28-73, 75-23-67 (факс) 23-00-22
По Київській області 01133, м. Київ, бульв. Лесі Українки, 26	Балабай Василь Миколайович Засенко Олександр Миколайович Бонюк Катерина Василівна	Начальник регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення – головний бухгалтер	(044) 200-25-38, 200-25-41
По м. Києву 01032, м. Київ, бульв. Шевченка, 50г	Трубаров Віталій Миколайович Меденцев Максим Анатолійович Могилевська Олена Іванівна Козлов Іван Єгорович	Начальник регіонального відділення І заступник начальника регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення	(044) 235-53-08, 281-00-18 234-33-77 234-53-82, 235-81-28 (факс) 234-53-71
По Кіровоградській області 25009, м. Кіровоград, вул. Глинки, 2	Астаф'єва Людмила Леонідівна Турський Геннадій Едуардович	Начальник регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення	(0522) 33-31-95 33-24-00 (факс)
По Луганській області 91000, м. Луганськ, пл. Героїв Великої Вітчизняної війни, 3а	Хорошевська Ірина Борисівна Петров Валерій Володимирович Волошина Надія Володимирівна	Начальник регіонального відділення І заступник начальника регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення	(0642) 53-13-88, 53-72-91 (прямий), 58-01-54 58-04-72 58-02-13 (факс)

* Станом на 01.08.11

Регіональне відділення, адреса	Прізвище, ім'я та по батькові керівника	Посада	Телефон
По Львівській області 79000, м. Львів, вул. Січових Стрільців, 3	Горlach Наталія Юрївна Доманська Ірина Богданівна Мороз Володимир Іванович Ковцун Орест Павлович	Начальник регіонального відділення I заступник начальника регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення	(032) 272-75-91, 299-91-07 272-59-69 (факс) 272-93-63 (факс) 297-03-92
По Миколаївській області 54017, м. Миколаїв, вул. Чкалова, 20, а/с 34	Казанський Євген Михайлович Очкурова Любов Вікторівна Сокол Олег Васильович	Начальник регіонального відділення I заступник начальника регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення	(0512) 35-41-48 (прямий), 47-56-40 (приймальня), 47-51-70 (факс, приймальня) 47-04-25, 47-51-70 (факс) 47-04-26
По Одеській області 65012, м. Одеса, вул. Велика Арнаутська, 15	Козлов Олександр Володимирович Гусаков Сергій Іванович Оксамитний Дмитро Анатолійович Бабченко Світлана Вікторівна	Начальник регіонального відділення I заступник начальника регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення	(048) 731-50-28 (факс) 731-50-28 728-60-46 731-40-63 (факс)
По Полтавській області 36000, м. Полтава, вул. Леніна, 1/23	Бережна Алла Юрївна Калінчук Олена Анатоліївна Каюріна Оксана Валеріївна	Начальник регіонального відділення I заступник начальника регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення	(0532) 27-93-58, 50-15-13 (факс) 27-22-15
По Рівненській області 33000, м. Рівне, вул. 16 Липня, 77	Іванов Володимир Кузьмич Левицький Олексій Васильович	Начальник регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення	(0362) 26-25-56, 26-86-80 (факс) 63-41-87
По Сумській області 40024, м. Суми, вул. Харківська, 30/1	Михайленко Дмитро Геннадійович Петрова Світлана Михайлівна Заїка Анатолій Вікторович	Начальник регіонального відділення I заступник начальника регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення	(0542) 36-12-34 (факс, приймальня), 36-11-33 36-23-87 36-13-54
По Тернопільській області 46008, м. Тернопіль, вул. Танцюрова, 11	Шкільняк Михайло Михайлович Процків Ольга Петрівна	Начальник регіонального відділення I заступник начальника регіонального відділення	(0352) 52-73-77 (факс) 52-59-54, 52-31-20 (факс)
По Харківській області 61024, м. Харків, вул. Гуданова, 18	Пивоваров Павло Владиславович Козлов Андрій Олександрович Потомець Валентина Васиївна Доровська Лариса Геннадіївна Волошан Анатолій Іванович	Начальник регіонального відділення I заступник начальника регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення	(057) 705-18-60 (факс), 704-16-98 705-18-64 705-18-47 705-18-57
По Херсонській області 73000, м. Херсон, просп. Ушакова, 47	Бронін Олександр Рудольфович Дудченко Наталя Валентинівна Андрюшко Володимир Кузьмич	Начальник регіонального відділення I заступник начальника регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення	(0552) 22-44-44 22-96-43, 26-18-63 (факс) 26-19-30
По Хмельницькій області 29013, м. Хмельницький, вул. Соборна, 75	Савчук Валерій Федорович Соколюк Володимир Іванович	Начальник регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення	(0382) 72-09-46, 72-09-45 (приймальня) 79-56-16, 72-09-45 (факс)
По Черкаській області 18000, м. Черкаси, бульв. Шевченка, 185	Горбенко Наталія Арсентіївна Плаха Віктор Володимирович	Начальник регіонального відділення I заступник начальника регіонального відділення	(0472) 37-51-10 36-00-60, 32-05-14
По Чернівецькій області 58001, м. Чернівці, вул. Лук'яна Кобилиці, 21а	Затварницький Петро Петрович Комаровська Ірина Петрівна	Начальник регіонального відділення I заступник начальника регіонального відділення	(0372) 55-44-26 (факс), 55-44-84 (факс) 51-11-23
По Чернігівській області 14000, м. Чернігів, просп. Миру, 43	Петренко Борис Михайлович Йовенко Валерій Іванович Будащ Людмила Володимирівна Акулова Лариса Олексіївна	Начальник регіонального відділення I заступник начальника регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення Заступник начальника регіонального відділення – головний бухгалтер	(0462) 67-62-25, 67-27-83 77-51-82 77-46-01 77-89-66
В Автономній Республіці Крим та м. Севастополі 99008, м. Севастополь, майдан Повсталих, 6	Бруй Володимир Васильович Сазонов Олександр Вікторович	В. о. начальника регіонального відділення I заступник начальника регіонального відділення	(0692) 55-98-73 55-90-26, 45-58-77 (факс)
Фонд майна Автономної Республіки Крим (АРК) 95015, м. Сімферополь, вул. Севастопольська, 17	Герасимов Юрій Олександрович	Голова Фонду майна АРК	(0652) 25-52-42 (факс, приймальня), 25-32-11 (факс)

**УСЕ ПРО ПРИВАТИЗАЦІЮ –
В ОДНОМУ ВИДАННІ ФОНДУ ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ!
Триває передплата на офіційне видання ФДМУ
на II півріччя 2011 року –
«ДЕРЖАВНИЙ ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ ПРО ПРИВАТИЗАЦІЮ»
з додатком – газетою
«ВІДОМОСТІ ПРИВАТИЗАЦІЇ»**

Необхідні дані Ви знайдете в Каталозі видань України на 2011 рік, с. 98, 100

Індекс	Індекс та назва видання	Періодичність	Вартість передплати, грн.		
			1 міс.	3 міс.	6 міс.
22437	Комплект у складі: журналу «Державний інформаційний бюлетень про приватизацію» (укр.). Законодавчі, нормативно-методичні та інформаційні матеріали щодо приватизації, наукові статті	12 разів на рік	15,60	46,80	93,60
	газети «Відомості приватизації» (укр.) – додатка до журналу «Державний інформаційний бюлетень про приватизацію». Інформація про проведення процедур приватизації майна	1 раз на тиждень			
22438	Комплект у складі: журналу «Государственный информационный бюллетень о приватизации» (рос.). Законодавчі, нормативно-методичні та інформаційні матеріали щодо приватизації, наукові статті	12 разів на рік	15,60	46,80	93,60
	газети «Відомості приватизації» (укр.) – додатка до журналу «Государственный информационный бюллетень о приватизации». Інформація про проведення процедур приватизації майна	1 раз на тиждень			

Телефон редакції (044) 284-50-53, факс (044) 200-33-77

ВИДАННЯ МОЖНА ПЕРЕДПЛАТИТИ В УСІХ ВІДДІЛЕННЯХ ЗВ'ЯЗКУ УКРАЇНИ

Крім того, з кур'єрською експрес-доставкою видання Фонду державного майна України можна передплатити:

м. Київ

ТОВ «Фірма «Періодика»	тел./факс (044) 278-00-24, тел. 278-61-65, 279-80-00 alex@periodik.kiev.ua	ТОВ «ПресЦентрКиїв»	тел. (044) 536-11-75, 536-11-80 market@prescentr.kiev.ua
ТОВ «Передплатне агентство «САММІТ»	тел./факс (044) 521-40-50, 521-23-75	ТОВ Альтернативна Служба Передплати «Меркурій»	тел./факс (044) 248-88-08, 249-98-88 larisa@merkury.kiev.ua
ЗАТ «Передплатне агентство «KSS»	тел. (044) 585-80-80	ДП «Фактор-Преса»	тел. (044) 285-71-70, 285-71-33, 285-70-33

Регіональні представництва передплатних агентств

ТОВ «ПресЦентрКиїв»		Євпаторія	тел. (06569) 2-75-90
м. Запоріжжя	тел. (0612) 62-45-39 express@innkom.zp.ua	Житомир	тел. (0412) 46-01-67, 42-22-90, 46-01-68
ДП «Фактор-Преса»		Запоріжжя	тел. (061) 764-16-17, 270-48-26
Бахчисарай	тел. (06554) 4-05-08	Івано-Франківськ	тел. (0342) 55-38-96, (050) 737-64-44
Горлівка	тел. (06242) 3-68-68	Керч	тел. (06561) 9-00-63
Джанкой	тел. (06564) 3-03-05	Кременчук	тел. (05366) 3-20-58, (067) 417-61-67
Донецьк	тел. (062) 387-21-75, 304-69-83, 349-26-60	Кривий Ріг	тел. (056) 404-10-00
Дрогобич	тел. (067) 337-57-97	Луганськ	тел. (0642) 93-11-62, 71-63-41
		Львів	тел. (032) 241-83-94, 241-83-91, 241-83-93
		Мелітополь	тел. (0619) 43-93-55

Севастополь тел. (0692) 45-55-82, 45-55-78, 45-39-64
 Сімферополь тел. (0652) 60-04-56, 60-30-47, 60-30-48
 Стрий тел. (03245) 5-42-38, (068) 11-02-08
 Тернопіль тел. (0352) 52-40-37, (050) 377-14-04
 Трускавець тел. (03247) 6-80-31, (093) 395-42-08
 Харків тел. (057) 758-52-36, 738-29-73,
 738-73-33, 717-71-99
 Хмельницький тел. (0382) 63-50-68, (050) 377-14-04
 Червоноград тел. (03249) 4-24-06, (066) 901-39-46
 Чернівці тел. (0372) 51-63-40, (050) 374-24-96
 Чернігів тел. (0462) 61-43-92, 69-93-84
 Феодосія тел. (06562) 9-38-83
 Ялта тел. (0654) 26-26-27

ТОВ «Передплатна агенція «САММІТ»

ДП «САММІТ – Дніпропетровськ» тел. (056) 370-44-23,
 734-26-80
 ТОВ «САММІТ – Кременчук» тел. (05366) 5-69-27,
 (0536) 77-79-71, 77-97-55
 Філія ТОВ «САММІТ – Кременчук» тел. (0532) 63-68-40
 ТОВ «САММІТ – Харків» тел. (0577) 14-22-60, 14-22-61,
 16-22-00
 ДП «САММІТ – Крим» тел. (0652) 51-63-55, 51-63-56,
 54-74-57
 Філія ДП «САММІТ – Крим» тел. (0654) 32-41-35

ТОВ «Альтернативна Служба Передплати «Меркурій»

Дніпропетровськ тел. (056) 721-93-93, 721-93-94,
 744-72-87
 podpiska@merkury.dp.ua
 Донецьк тел. /факс (062) 345-15-92,
 345-15-94
 salex@dinform.dn.ua
 Кременчук тел. (0536) 70-03-84, 2-45-48
 vyacheslav@link-kremen.net
 Павлоград тел. (232) 6-00-93, 6-45-26
 evgenijamercury@rambler.ru
 Суми тел./факс (0542) 25-12-49, 25-12-55

ТОВ «Передплатне агентство «KSS»

Алушта тел. (06560) 3-34-06, (067) 443-84-46
 Алчевськ тел. (06442) 2-14-81, (067) 691-21-18
 Бердянськ тел. (06153) 4-85-91, (097) 226-58-43
 Біла Церква тел. (04463) 4-71-93
 Білгород-Дністровський тел. (067) 219-53-60
 Вінниця тел. (0432) 69-79-77, (067) 242-60-83
 Гадяч тел. (067) 320-11-02
 Горлівка тел. (067) 219-53-61
 Джанкой тел. (067) 443-84-43
 Дніпродзержинськ тел. (0569) 55-08-81, (067) 543-01-91
 Дніпропетровськ тел. (056) 790-06-53, 790-10-69

Донецьк тел. (062) 343-58-99, 345-03-59
 Євпаторія тел. (067) 239-44-92
 Єнакієве тел. (06252) 5-05-87, (067) 218-60-91
 Житомир тел. (0412) 41-27-95, 44-81-82
 Запоріжжя тел. (061) 213-49-50, 220-96-00
 Івано-Франківськ тел. (0342) 50-15-10, 73-37-89
 Ізмаїл тел. (04841) 6-11-59
 Іллічівськ тел. (04868) 5-65-70
 Керч тел. (06561) 9-01-03, (067) 443-82-36
 Кіровоград тел. (0522) 27-02-92
 Коломия тел. (03433) 3-73-55, (067) 242-33-64
 Конотоп тел. (05447) 6-11-56
 Краматорськ тел. (067) 506-27-78
 Красноперекіпськ тел. (067) 408-89-60
 Кременчук тел. (0536) 79-63-56
 Кривий Ріг тел. (056) 440-07-59, (067) 487-41-61
 Кузнецовськ тел. (067) 245-61-31
 Луганськ тел. (0642) 71-07-02
 Луцьк тел. (0332) 28-52-67, (067) 691-64-23
 Львів тел. (032) 241-91-65, 241-91-66,
 (067) 505-50-19
 Макіївка тел. (067) 506-27-77
 Маріуполь тел. (0629) 40-46-06
 Мелітополь тел. (0619) 42-02-95
 Миколаїв тел. (0512) 58-00-99, 46-42-58
 Мукачеве тел. (03131) 5-45-13, (067) 487-41-15
 Ніжин тел. (067) 242-67-67
 Нікополь тел. (0566) 65-09-44
 Нова Каховка тел. (05549) 4-25-17
 Одеса тел. (048) 777-03-55, 718-90-61
 Олександрія тел. (096) 967-09-05
 Павлоград тел. (05632) 6-11-11, (067) 242-68-25
 Первомайськ тел. (05161) 5-55-39, (067) 502-23-63
 Полтава тел. (0532) 50-93-10, 50-65-15
 Прилуки тел. (04637) 3-12-56, 7-00-15
 Рені тел. (067) 465-82-05
 Рівне тел. (0362) 43-20-12, (067) 242-68-24
 Севастополь тел. (0692) 54-90-64
 Северодонецьк тел. (06452) 5-05-74
 Сімферополь тел. (0652) 62-07-56, 70-99-09
 Скадовськ тел. (067) 467-90-80
 Старокостянтинів тел. (03854) 3-31-65
 Суми тел. (0542) 61-95-50
 Тернопіль тел. (0352) 23-51-51, 43-04-27
 Ужгород тел. (067) 245-62-79
 Умань тел. (067) 239-44-90
 Феодосія тел. (06562) 9-13-05, (067) 467-90-81
 Харків тел. (057) 756-68-48, (067) 691-62-88
 Херсон тел. (0552) 26-63-59, (067) 218-60-98
 Хмельницький тел. (0382) 79-53-64
 Черкаси тел. (0472) 56-97-69, (067) 468-77-02
 Чернівці тел. (0372) 58-40-57, 90-40-40
 Чернігів тел. (0462) 60-45-13
 Шепетівка тел. (067) 239-45-43
 Южне тел. (067) 443-84-47
 Ялта тел. (067) 506-27-73